

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและ
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ
สอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

รัชนิภา ทองสุทธิ

28 พ.ย. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ส.ว.สนา ประवालพกษ์..... กรรมการ
(รศ.ดร.ส.ว.สนา ประवालพกษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ส.ว.สนา ประवालพกษ์..... กรรมการ
(รศ.ดร.ส.ว.สนา ประवालพกษ์)

.....อ.ขจร สุขรังสรรค์..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.ขจร สุขรังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....ศ.ดร.สมพร บัวทอง..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่... 18 ...เดือน... ตุลาคม... พ.ศ... 2533.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จากเงินงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการที่ พิจารณาให้ทุนไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและอื่น ๆ ขอกราบ ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ส.วาสนา ประवालพุกษ์ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และดร.ชุตินา เจียมศิริ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำ ให้คำ บริกษาด้านสถิติ ตลอดจนการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาและระลึกถึงความห่วงใยของท่านอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างมาก จน มีอาจจะสรรหาคำกล่าวใดมาตอบแทนได้ นอกจากขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อารี รังลิ้นท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำเรื่อง ความคิดสร้างสรรค์และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ขอกราบขอบ พระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ Dr. Steve J. Torok แห่ง United Nation ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจแผนการสอน ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ว่าที่ ร.ต.สุนัย เสงี่ยมศักดิ์ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วย ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ คณาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษ คณาจารย์ และนักการภารโรงของโรงเรียนคาเชียนแก้วชนูปถัมภ์ทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวก ในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ อาจารย์ก่อเกียรติ ภูเขาทอง อาจารย์อุดร หวานอารมณ์ และอาจารย์อังคณา ทรัพย์เดี่ยว ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการตรวจ งานและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์มานิต แพงสกล และนักเรียนโรงเรียนสตรี
สมุทรปราการ ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดพิมพ์แบบทดสอบและให้การทดลองใช้
เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ร.ท.ดร.บันเทิง ศรีจันทร์พันธุ์ คุณพิสิทธิ์ สว่างบุญ
ที่ให้ความสนับสนุนในด้านการศึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านเป็นอย่าง
มาก จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณคุณไกรฤกษ์ โมตรวิงษ์ ที่ได้ให้ความกรุณาจัดพิมพ์ปริญานีพนธ์
ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพงษ์พิทักษ์ - คุณวาสนา กรมขุนทด พี่ ๆ เพื่อน ๆ
น้อง ๆ วิชาเอกการมัธยมศึกษาทุกท่าน และทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็น
กำลังใจในการทำปริญานีพนธ์ครั้งนี้ ที่ผู้วิจัยมิได้ประกาศนาม

คุณค่าและประโยชน์ของปริญานีพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ
ของบุพการี ครู อาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ผู้วิจัยมา
ตั้งแต่ต้น และมีอุปการะคุณทุกท่านของผู้วิจัย

รัชนิภา ทองสุทธิ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	8
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	8
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	9
	นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	14
	ความหมายของการอ่าน.....	14
	ความสามารถของการอ่าน.....	15
	องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ.....	17
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	19
	ความเข้าใจในการอ่าน.....	20
	ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	22
	เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน.....	24
	หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน.....	26
	ทฤษฎี SCHEMA กับถารอ่าน.....	28
	ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน.....	30
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน.....	31
	ความหมายของการเขียน.....	31
	ความสามารถของการเขียน.....	33
	ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา.....	34
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความสามารถ ทางการเขียน.....	40

2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน.....	42
	แนวทางในการสอนอ่านและเขียน.....	44
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ.....	45
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์	48
	ความเป็นมาของการสอนวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	48
	หลักการและทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	50
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	67
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์.....	69
	ความหมายของความคิดสร้างสรรค์.....	69
	กระบวนการคิดสร้างสรรค์.....	70
	บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์.....	71
	ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์.....	73
	ทฤษฎีโครงสร้างทางเชาว์ปัญญาของ กิลฟอร์ด.....	75
	แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา.....	78
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและ	
	ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาซึ่งเป็นผลจากการใช้วิธีสอน	
	แบบต่าง ๆ.....	81
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	84
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	85
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	85
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	86
	การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	88
	การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัด	
	ความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ.....	89
	เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ.....	92

3	แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา.....	92
	ลักษณะของแบบทดสอบ.....	93
	การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ.....	96
	การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	106
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	116
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	116
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	116
	วิธีดำเนินการการศึกษาค้นคว้า.....	117
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	120
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	120
	อภิปรายผล.....	121
	ข้อเสนอแนะ.....	132
	บรรณานุกรม.....	134
	ภาคผนวก.....	149
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	275

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแบบแผนการทดลอง	97
2	แสดงเวลาการทดลองการสอน	98
3	แสดงคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความ สามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนกับหลังการทดลองของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	107
4	แสดงการเปรียบเทียบผลความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	108
5	แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	109
6	แสดงคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความ สามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนกับหลัง การทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	110
7	แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	111
8	แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถทางการ เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่ม ควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	111
9	แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	112
10	แสดงการศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของกลุ่มทดลอง	113
11	แสดงการศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของกลุ่มควบคุม	114

12	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ	257
13	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังการทดลอง	258
14	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่ม ควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	259
15	แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังการทดลอง	260
16	แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่ม ควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	261
17	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการทดลอง	262
18	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มควบคุมก่อน และหลังการทดลอง	263
19	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องใน การคิด ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	264
20	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องใน การคิด ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	265
21	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่น ในการคิดของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	266
22	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่น ในการคิดของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	267
23	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	268
24	แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	269

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิโครงสร้างทางสถิติปัญหาของกิลฟอร์ด..... 77
- 2 ภาพแสดงขั้นตอนการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
ที่ใช้เนื้อหาประกอบวิธีการ.....270

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นสื่อถ่ายทอดความคิด กิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ภาษาจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งการอยู่ในสังคมมนุษย์นั้น ภาษามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาษาจะเป็นสิ่งที่ใช้สื่อความหมาย สื่อความรู้สึกนึกคิดความเข้าใจซึ่งกันและกันของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ดังที่ จอห์น บี. คาร์โรล กล่าวว่า "ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความรู้ ความคิด ความรู้สึกสู่กันและกัน" (รสริน วรรณภักดิ์. 2531 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Carroll. 1964 : 4) ในทำนองเดียวกับ ปรีชา ช้างขวัญยืน (2524 : 8) กล่าวว่า "ภาษาเป็นเครื่องมือที่คนเราใช้แสดงความรู้สึกของตนเอง และใช้เข้าใจความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น" ภาษาจึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ ศาสนา และความรู้สึกของบุคคลทุกคน ไม่ว่าชาติใด ศาสนาใด ก็จะใช้ภาษาเพื่อการทํางาน การสักการะบูชาทางศาสนา ตลอดจนทํากิจกรรมการละเล่นต่าง ๆ เป็นต้น สรุปได้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งในสังคมแต่ละแห่งก็จะมีภาษาที่ใช้และแบบแผนทํางานภาษาที่แตกต่างกันออกไป

ฉะนั้นในปัจจุบันการเรียนภาษาของตนเองเพียงภาษาเดียว ยังไม่เป็นการเพียงพอ โดยเฉพาะทุกวันนี้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นนักเรียนไทยจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมของต่างประเทศด้วย เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถติดต่อสื่อสารรับและแพร่ความรู้สึกนึกคิดติดต่อกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญมาก และเป็นภาษาสากลของโลกก็คือ ภาษาอังกฤษ มีประชากรของโลกเป็นจำนวนหลายร้อยล้านคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อให้เข้าใจกันได้กับชาวต่างประเทศ ได้กล่าวมาแล้วว่า ปัจจุบันมีความเจริญด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งบันเทิงหลายอย่างมีการถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ และชาวไทย

ก็มีการติดต่อกับชาวต่างประเทศ และเดินทางไปต่างประเทศเพื่อติดต่อธุรกิจการค้า
ไปรับการอบรมและศึกษาต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ หรือไปทัศนศึกษามากขึ้นกว่าในอดีต
ที่ผ่านมา กิจกรรมที่กล่าวมานั้นจะมีการใช้ภาษาอังกฤษเข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วยเสมอ
ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาสำคัญวิชาหนึ่งที่นักเรียนไทยจำเป็นต้องเรียนรู้และ
ได้รับบรรจุไว้ในหลักสูตรที่กำหนดให้นักเรียนไทยต้องเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายมีรายวิชาภาษาอังกฤษ
ทั้งหมด 24 รายวิชา ได้กำหนดจุดประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า "ให้ม
ีการพัฒนาความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารอย่างถูกต้อง
และเหมาะสมตามกาลเทศะ เพื่อฝึกทักษะ การฟัง พูด อ่าน และ เขียน ให้ใช้
ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในงานอาชีพและการศึกษาระดับสูงขึ้นตามวัย และ
ศักยภาพของผู้เรียน อีกทั้งให้มีการพัฒนาในการอ่านและฟัง เพื่อค้นคว้าหาความรู้
เพิ่มเติมอยู่เสมอ และเพื่อพัฒนาความรู้สึกรักคิด เพื่อส่งเสริมความเข้าใจใน
วัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน"
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 32 - 33) สรุปได้ว่าการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน จากจุดประสงค์ของหลักสูตรก็จะมุ่งให้ผู้เรียนสามารถ
สื่อสารได้ ซึ่งตรงกับแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกวันนี้ที่เป็น
การสอนตามแนวการสอนสื่อสารโดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสาร สื่อความหมายอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ ทั้งการฟัง
การพูด การอ่าน และการเขียน

แต่เมื่อพิจารณาถึงการฝึกทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียน จะเห็นว่าทักษะการอ่านและทักษะการเขียนจะเป็นทักษะ
สุดท้ายที่จะได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจัง ซึ่งทักษะการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญทักษะหนึ่ง
ของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนที่อยู่ในประเทศที่ไม่ได้ใช้
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดโดยทั่วไป ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝน
มากกว่าทักษะการฟัง การพูด อีกทั้งไม่จำเป็นต้องอาศัยเจ้าของภาษา เพียงแต่มี
ข้อความหรือหนังสือที่จะอ่าน ก็สามารถอ่านด้วยตนเองได้ เพราะการอ่านเป็นกุญแจ
สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ตลอดจนสามารถแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนา
สติปัญญา อารมณ์ และสังคมด้วย ดังนั้น สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียนจึงมุ่งหวังที่จะ
พัฒนาการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษ

เป็นภาษาต่างประเทศ นักเรียนจึงต้องการและมีความจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด

ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดี จึงจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบอันที่จะแสวงหาความรู้จากเอกสารต่าง ๆ และจะได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ (ณรงค์ โฉมเฉลา. 2526 : 8) สำหรับทักษะการอ่านนั้น เพ็ด (สุภาพ บุตรลัทธ. 2529 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Pett. 1982 : 17) กล่าวว่า เมื่อจบการศึกษาแล้ว การอ่านก็ยังเป็นทักษะเดียวที่นักเรียนจะรักษาไว้ได้ตลอดไป และยังเป็นเครื่องมือในการเรียนต่อในระดับสูง ทักษะการเขียนเป็นการติดต่อกับผู้อื่นทางตัวอักษร โดยการถ่ายทอดความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นทราบโดยทางตัวอักษร การถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นทราบ ในขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของผู้เขียนอีกด้วย (สุโร พงษ์ทองเจริญ. 2520 : 132) ดังที่ โอลิวา (ปาริฉัตร สรญาณธนาวุธ. 2531 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Oliva. 1969 : 127) ได้กล่าวถึงกระบวนการเขียนว่า การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่จำเป็นจะต้องสอนในการเรียนภาษา โดยปกติจะสอนเป็นอันดับสุดท้ายหลังจากได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน แล้วตามลำดับ ทั้งนี้เพราะทักษะการเขียนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนกว่า และทักษะการเขียนเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในบรรดาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการเขียนนับเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนที่สุด ในการฟังและการอ่าน นักเรียนจะได้รับฟังหรือเห็นข้อความจากผู้อื่น จึงมีบทบาทเพียงตีความหรือวิเคราะห์ว่าตนกำลังได้ยินหรืออ่านอะไร ในการพูดนักเรียนสามารถแสดงความรู้สึก ความคิดของตนเอง และมีโอกาสใช้ถ้อยคำอธิบายสอดคล้องในบทสนทนาได้ แต่ในการเขียนต้องมีความสามารถอย่างแท้จริง จึงจะเขียนข้อความได้ชัดเจนจนผู้อ่านอ่านเข้าใจได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮีตัน (Heaton. 1977 : 138) ที่ว่า ทักษะการเขียนได้รับความสำคัญน้อย อาจเป็นเพราะว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด ผู้ที่มีความสามารถทางการเขียน ยังต้องการความรู้ความสามารถด้านไวยากรณ์ การใช้ถ้อยคำ การใช้สำนวน และพื้นฐานในการจินตนาการ ความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่ตนต้องการจะถ่ายทอดออกมาเป็นข้อความภาษาเขียนด้วย

ดังนั้นทักษะการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญ มีความซับซ้อน อีกทั้งยังสอนยาก เราจึงต้องใช้ความสม่ำเสมอในการฝึก และการอ่านเป็นทักษะที่เราต้องการให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่เราเขียน (แน่นน้อย เพียรสุขสวัสดิ์. 2525 : 3) เพราะว่าการอ่านและการเขียนเป็นของคู่กัน จากการที่เด็กได้รู้จักอ่าน

หนังสือประเภทต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กเกิดความคิด รู้จักบรรยายความคิดออกมาเป็น
 ในลักษณะของการเขียนบรรยายหรือพรรณนาได้ (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์, 2520 : 67)
 ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนจะมีความสำคัญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ผลการ
 เรียนของนักเรียนไทยในทักษะทั้งสองนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อุปสรรค
 ที่ยิ่งใหญ่อันหนึ่งของนักเรียนไทยเวลาอ่านภาษาอังกฤษคือ อ่านแล้วนักเรียนมักจะ
 ไม่ค่อยเข้าใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการติดศัพท์ และไม่เข้าใจความหมายของศัพท์
 ที่มีอยู่ในข้อความนั้น (สมุทพร เซ็นเชวานิช, 2530 : 19) อีกทั้งนักเรียนยังประสบ
 ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษคือ เมื่ออ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องที่เป็นภาษาอังกฤษ
 แล้ว นักเรียนไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญและรายละเอียดไม่ได้
 (สมเชาว์ ชาตินอุดม, 2527 : 40) นอกจากนี้จากการศึกษาของเบญจกรณ์ ฉัตรนะรัชต์
 (2424 : 79) พบว่าความสามารถในการอ่านเอาความของนักศึกษามหาวิทยาลัย
 ในชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับต่ำ และความสามารถเข้าใจในการใช้เครื่องหมายสัมพันธ์
 ความ (Discourse Marker) ต่ำมาก และได้เสนอแนะให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
 ในระดับมัธยมศึกษาเน้นการใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความมาช่วยในการสอนอ่าน

สำหรับปัญหาด้านการเขียน มีข้อบกพร่องตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับ
 อุดมศึกษา ในการฝึกทักษะการเขียนจึงมีปัญหามากกว่าการฝึกทักษะอื่น (สุเบดา ปาทาน,
 2529 : 3 ; อ้างอิงมาจาก มศว บทมวัน, 2528 : 235) ดังที่ กุลยา เบญจนภาณุจัน
 (2521 : 3) พบว่าปัญหาในการสอนเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมีปัญหามาก
 ในด้านการเรียบเรียงร้อยคำให้เป็นไปตามสำนวนที่ต้องการ และการเรียบเรียง
 ให้ถูกต้องหลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ ครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
 จังหวัดนครปฐม ร้อยละ 47.50 มีความเห็นว่า ผลการเรียนด้านทักษะการเขียน
 ของนักเรียนที่ตนสอนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ร้อยละ 12.50 มีความเห็นว่าผลการเรียน
 ด้านทักษะการเขียนของนักเรียนที่ตนสอนยังใช้ไม่ได้เลย และครูภาษาอังกฤษเพียง
 ร้อยละ 5 มีความเห็นว่าผลการเรียนด้านทักษะการเขียนของนักเรียนที่ตนสอนผล
 เป็นที่น่าพอใจ (พรณี บัวโต, 2524 : 3) ปัญหาหรือสาเหตุของความบกพร่อง
 ในด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในหลาย ๆ ประการ พบว่าส่วนสำคัญที่ทำให้
 ให้การเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไม่ประสบความสำเร็จ ก็คือ
 ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนของครู โดยเฉพาะครูที่สอนในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นผู้
 วางพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ มีจำนวนมากที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น

เป็นวิชาเอกหรือวิชาโทมาก่อน จึงไม่มีความถนัดในการสอนภาษาอังกฤษ แต่ก็มี
 ความจำเป็นต้องสอน จึงทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ นาคสุข .
 2527 : 18) อีกทั้งครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีสอนแบบยัดคนเองเป็นศูนย์กลางในการเรียน
 การสอน ในการสอนอ่านครูจะเป็นผู้อ่านให้นักเรียนฟังทีละประโยคหรือทีละตอนแล้วให้
 นักเรียนตอบคำถาม หรือให้นักเรียนผลัดกันอ่านออกเสียงทีละประโยคและครูอธิบาย
 คำศัพท์และโครงสร้างที่ยากไปเรื่อย ๆ จนจบ แล้วตอบคำถาม นำเบื้อหน้าย ทำให้
 เด็กมีนิสัยไม่รักการอ่าน ไม่เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และวิธีให้นักเรียนอ่าน
 พร้อมกันทั้งชั้นทีละประโยคหรือทีละตอนแล้วแปลตามลำดับ (อุษา น้อยทิม . 2529 : 1;
 อ้างอิงมาจาก คณะมนุษยศาสตร์ มศว.ปทุมวัน . 2528 : 339) นอกจากนี้ยังพบว่า
 ครูไม่ใช่อุปกรณ์การสอน และไม่สามารถทำอุปกรณ์ใช้เองได้ (ธีระพงษ์ แก่นอินทร์ .
 2523 : 3) และนักเรียนขาดโอกาสที่จะใช้สติปัญญา ตลอดจนการมีความคิดสร้างสรรค์
 และหาความรู้เพิ่มเติม (หน่วยศึกษานิเทศก์ . ม.ป.บ. : เอกสารโรเนียว) ในเมื่อครู
 ภาษาอังกฤษสอนแบบอธิบาย บรรยาย และยัดคนเองเป็นศูนย์กลางอยู่ นักเรียนจึง
 ไม่มีโอกาสแสดงออก ไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งขัดกับแนวโน้มของการ
 สอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ซึ่งพบในการเรียนการสอนของนักเรียนที่เรียน
 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นมีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนมาก ดังนั้น
 จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาแนวทาง ตลอดทั้งวิธีการที่จะส่งเสริมการเรียนการสอน
 ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คือให้นักเรียนสามารถใช้
 ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ทั้งการอ่านและการเขียน อันจะเป็นการตอบสนองตาม
 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ ในปัจจุบันหลักการสอนภาษาอังกฤษ บทบาทของผู้สอน
 เปลี่ยนเป็นผู้แนะแนวทาง ผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้จัดการเรียนการสอน โดยเน้น
 ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน จะเห็นว่าการเรียนการสอนจึงมิได้
 มุ่งในด้านเนื้อหาแต่เพียงอย่างเดียว แต่มุ่งหวังที่ความสามารถในการที่จะสื่อสารได้
 ฉะนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้น สำหรับเป็นปัจจัยในการสอนเพื่อ
 การสื่อสาร เพราะผู้สอนจะต้องใช้กิจกรรมเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษา
 โดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร คือกิจกรรมที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์ และมีความต้องการที่จะสื่อสาร ซึ่งเกิดจากตัวของผู้เรียนเอง โดยแสดงออกทางด้านเนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบของภาษา (Form) ตลอดจนการเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อและเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจด้วยตนเองได้ เพื่อจะได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สำหรับด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์ เพราะว่าการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นความเจริญทางด้านเกษตรกรรม การศึกษา การแพทย์ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าในด้านอื่น ๆ ซึ่งทำให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายเป็นอย่างมาก ก็เนื่องมาจากความคิดสร้างสรรค์ ดังที่ ทอแรนซ์ (รังลิมา ศิริฤกษ์พิพัฒน์. 2522 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Torrance. 1962 : 16) กล่าวว่า ในบรรดาความคิดทั้งหลาย ความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้เกิดการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลไวต่อปัญหา ช้อบกพร่องช่องว่างในด้านความรู้ สิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ไม่ประสานและไวต่อการแยกแยะต่าง ๆ ไวต่อการแก้ปัญหา ไวต่อการเดา หรือตั้งสมมุติฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่อง ทดสอบและทดสอบอีกครั้งเกี่ยวกับสมมุติฐาน จนในที่สุดสามารถนำเอาผลที่ได้ไปแสดงให้ปรากฏแก่ผู้อื่น นอกจากนั้นกิลฟอร์ด (อารี รังสินันท์. 2527 : 61 ; อ้างอิงมาจาก Guilford. 1967 : 138) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองในการคิดหลายทิศทาง ซึ่งมีองค์ประกอบของความสามารถในการคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความสามารถในการแต่งเติม และให้คำอธิบายใหม่ที่เป็นการคิดตามหลักการและเหตุผล เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แต่องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของความคิดสร้างสรรค์ ก็คือ ความคิดริเริ่ม นอกจากนี้กิลฟอร์ดยังเชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่พรสวรรค์ที่มนุษย์มี แต่เป็นคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งมีมากน้อยไม่เท่ากัน และบุคคลสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาในระดับต่าง ๆ กัน อีกทั้งการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้มนุษย์ได้ใช้ความสามารถของตนเองในการพัฒนาให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ เป็นประการสำคัญ และส่งเสริมความมีภาวะสุขภาพจิตดีเป็นเบื้องต้น โดยเฉพาะเด็กย่อมต้องการพื้นฐานด้านสุขภาพจิตที่ดี เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคนที่ดีต่อไป คนที่มีสุขภาพจิตดี ย่อมมีสติปัญญา สดใสมีศักยภาพ

และความสามารถในการใช้ปัญหาให้เกิดประโยชน์ในทางที่ถูกที่ควร ได้อย่างเต็มที่ ทั้งต่อตนเองและต่อสังคมส่วนรวมด้วย

ดังนั้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่บุคคลในสังคมปัจจุบันก็เป็นเป้าหมายหนึ่งที่ควรส่งเสริม โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในทักษะการเขียน ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้กล่าวว่า ทักษะการเขียนมีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามศักยภาพของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 52) ฉะนั้นความคิดสร้างสรรค์จึงควรได้รับการพัฒนาและถือเป็นเป้าหมายหลักที่พ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง และผู้ใกล้ชิดเด็กพึงตระหนักถึงความสำคัญ ให้ความสนใจอย่างจริงจัง และสนับสนุนเป็นพิเศษ เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างเต็มที่ จะได้เติบโตเป็นเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์และเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นสิ่งที่ประเทศชาติต้องการเป็นอย่างยิ่ง

✓ ผู้วิจัยเชื่อว่า วิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีหนึ่งก็คือ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters) เพราะวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีขั้นตอนการจัดกิจกรรมทางภาษาที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจความหมายของการอ่านก่อนที่จะเริ่มพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดแรงจูงใจตามธรรมชาติของการอ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องการสื่อความหมายจากตัวอักษรอย่างรวดเร็ว เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์เดิม (Schema) จากเรื่องที่ได้อ่าน จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งช่วยให้นักเรียนช่วยกันทำงานผลิผลงานของกลุ่มย่อย แล้วสามารถนำมาประยุกต์ในการเขียนได้ หลังจากนั้นครูจะนำเอาผลงานที่นักเรียนทำเสร็จเรียบร้อยแล้วมาสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมต่อไป

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ ได้เริ่มทำการทดลองและทำการวิจัยครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2527 ในโครงการศูนย์การอ่าน (Reading Center) ที่โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร โดย ดร. ริชาร์ด วอล์คเกอร์ ดร. เบรนตัน บาร์ทเลทท์ และ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย นอกจากนั้นวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก็ได้ใช้ทดลองกับชาวพื้นเมืองในประเทศออสเตรเลียที่ไม่สามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ จนประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ สำหรับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้มีผู้นำไปทำวิจัยทดลองในการ

เรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาคือ สุธีพร ปาละดี (2531) และในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ นัตตา ขจรนที (2530)

สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปัจจุบันยังประสบปัญหาในการเรียนการสอนหลาย ๆ ด้าน ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจะเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครูว่าแตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทราบวิธีสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้ผู้เรียนสื่อความหมายทางภาษาได้เป็นที่เข้าใจ และเกิดการพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนวิชาการอ่าน 1 (อ 431) จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียน 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากห้องเรียนกลุ่มประชากร จำนวน 4 ห้องเรียน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

3.1 ใช้เนื้อหาจากหนังสือ Practice In Comprehension ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนในรายวิชา อ 431 - 432 (การอ่าน 1-2) จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

- News Around The World
- Clementine
- Peacock
- European Adventures

3.2 ใช้เนื้อหาที่เป็นเอกสารจริงในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) เช่น หนังสือพิมพ์ กระจาย คำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ วิธีทำสิ่งของต่าง ๆ นิตยสาร การโฆษณา ทั้งนี้โดยให้มีความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างระดับเดียวกันกับบทอ่านของหนังสือ Practice In Comprehension จำนวน 3 เรื่อง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 การสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

5.1.2 การสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

5.2.3 ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การสอนที่จะเน้นการพัฒนาภาษาที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา จะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ เน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลักทุกทักษะ เน้นการสอนซึ่งใช้บทเรียนเป็นหลัก (Text Base) และกิจกรรมเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเพื่อเป็นการเริ่มพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนในกลุ่มทดลอง โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามหลักของ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย สำหรับนักเรียนในระดับกลาง (Intermediate Level) (ม.3 ถึง ม.5) ซึ่งปรับปรุงมาจากผลการวิจัยของโครงการเทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) ของ ดร. ริชาร์ด วอลด์เกอร์ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนตามประเภทของหนังสือคือ

1.1 หนังสือประเภทนิทาน นิยาย และสารคดี ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู โดยใช้การทำไดอะแกรม (mapping)

ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนเอง และอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่มหรือเขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง

ขั้นที่ 4 อภิปรายและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

1.2 หนังสือประเภทวิธีการใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้ทำกิจกรรม แล้วครู
สาธิตการทำให้เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำที่ครูได้อธิบายให้ฟังแล้วใน
ขั้นที่ 1 ถึงลำดับขั้นตอนการทำกิจกรรมและให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 - 4 - 5 ดำเนินการสอนต่อไปเช่นเดียวกับเนื้อหา
ประเภทนิทาน นิยาย หรือสารคดี

การประเมินผล ในทุกขั้นตอนของการสอนจะมีการประเมินผลการเรียน
ของนักเรียนจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สังเกตการอภิปราย การสนทนา การ
อ่านออกเสียง ตลอดจนการตอบคำถาม และการตรวจผลงาน ทั้งที่เป็นงานกลุ่มและ
งานส่วนบุคคล

2. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนของหน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในรายวิชาการอ่าน (อ 431 - อ 432) โดยมี
ลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจโดยการใช้นิทานถึงสถานการณ์ต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ
ในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เป็นการแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อผู้เรียน
จบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง
ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมโดยการใช้อุปกรณ์ วัสดุ อุปกรณ์
ต่าง ๆ เป็นการทบทวนในเรื่อง ลำดับที่ สำนวน และโครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ผู้เรียน
ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียน
อ่านตาม ครูอธิบายความหมาย คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ
โดยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ โดยการใช้อุปกรณ์เช่น รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะแนวทางหรือหนทางให้นักเรียน

สามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทาง หรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดตลอดทั้งกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด อธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่านและการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้เป็นการสรุปข้อบทวนบทเรียนที่ผ่านมาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดหรือทำรายงานเพิ่มเติม หรือทำการทดสอบหลังการเรียนรู้

3. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความและเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามรายวิชาการอ่าน อ 431 ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ แสดงความคิดได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาคุณภาพแล้ว

5. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการที่ได้เห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว สามารถจะมองเห็นความสัมพันธ์ ระลึกถึงสิ่งที่สัมพันธ์กับสิ่งที่ได้เห็นออกมาให้มากที่สุด และสามารถรวบรวมสิ่งที่สัมพันธ์กันเข้าเป็นสิ่งใหม่ที่มีความหมาย ซึ่งเป็นการคิดที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ทางภาษา ในลักษณะเป็นวลี ประโยค หรือข้อความหรือเรื่องราวที่มีความแปลกใหม่ ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงจะมีความสามารถในการคิดหลายแง่หลายมุม ทำให้ได้คำตอบหลายทาง เป็นความคิดที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่นในด้านความคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิด และความยืดหยุ่นในการคิด ในการศึกษาครั้งนี้ ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาวัดได้จากแบบทดสอบ

วัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของทอแรนซ์ ซึ่งเน้นด้านความคิดริเริ่ม ความคล่อง
ในการคิดและความยืดหยุ่นในการคิด (Torrance Test of Creative
Thinking) ฉบับการใช้ภาษา (Verbal Battery) และให้คะแนนตามเกณฑ์
ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ

มุ่งประสบการณ์ภาษา

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันทักษะหนึ่ง เพราะ การอ่านหนังสือเป็นการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินก่อให้เกิดความเข้าใจ แนวคิด อารมณ์และจินตนาการได้ นอกจากนั้นการอ่านยังมีบทบาทสำคัญที่สุดในการ ศึกษาเล่าเรียน จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความ สามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้น นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักจิตวิทยา- ภาษาศาสตร์ และนักภาษาศาสตร์จึงให้ความสำคัญต่อการอ่านมากและ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังต่อไปนี้

กู๊ดแมน (Goodman. 1973 : 5 - 11) ได้ให้ความหมายของ การอ่านว่าการอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistics) ซึ่งในขณะที่อ่านผู้อ่านจะเลือกตัวชี้แนะ (Clues) ที่ปรากฏใน ข้อความเพื่อเดาความหมายของเนื้อความทั้งหมด นอกจากนั้น การอ่านยังเป็น กระบวนการที่เริ่มต้นด้วยการรับรู้ของสมองและในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษรนั้นผู้อ่าน ต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์ในอดีต ของผู้อ่าน

มอริส (Morris. 1984 : 14) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการ ซึ่งผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าวผู้อ่าน จึงเป็นผู้แปลรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิด การนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมาย ของสิ่งที่อ่าน

อิบราฮิม (ปัทมาภรณ์ นิยมไทย. 2530 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Ibrahim. 1979 : 187) กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นการเรียบเรียงข้อมูลที่ต้อง อาศัยความรู้เรื่องศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค นอกจากนั้นผู้อ่านยังต้องมีทักษะในการเดาความคิดและรูปแบบการเรียบเรียงภาษา ที่ผู้เขียนพยายามถ่ายทอดไว้ในงานเขียน

สมิท (Smith. 1971 : 1) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่าน เป็นการบูรณาการทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่นการมองเห็น การจำแนก ความแตกต่าง การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ การตีความ เพื่อทำความเข้าใจและวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการทางความคิดที่สัมพันธ์กับภาษาเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน มีองค์ ประกอบหลาย ๆ ประการที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนและ ต้องการสื่อความหมาย ตลอดทั้งต้องรู้ถึงวิธีการเขียนและความคิดของผู้เขียน หรือ โครงสร้างของข้อเขียนนั้น ๆ ในขณะเดียวกันผู้อ่านจะต้องพยายามทำความเข้าใจ ความหมายของเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดได้ อีกทั้ง สามารถสรุปความคิดและเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากเรื่องหรือข้อความที่อ่านและ ระลึกเรื่องได้ตามประสบการณ์และความสามารถของตนเอง ซึ่งผู้อ่านจะเลือกน มาประมวลเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องในขณะที่อ่าน

2. ความสามารถในการอ่าน

บอนด์ และทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1967 : 235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะอ่านหรือพูดได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยค จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเจตได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเจต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างจะยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่า ความสามารถในการอ่านจะต้องประกอบด้วยความสามารถในด้านต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่เข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ เป็นต้น

2. ความสามารถทางความคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสำคัญ และความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญและความสามารถที่จะสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออก และสามารถที่จะระบุท่วงทำนองของผู้เขียน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านนั้นประกอบด้วย ความสามารถในการด้านความคิด ความสามารถทางด้านภาษาและตัวหนังสือ การแปลความตีความ รวมไปถึงความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำตลอดทั้งประโยคความหมายของคำในบริบท

3. องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากการอ่านไม่ใช่เพียงการอ่านตามตัวอักษร แต่เป็นการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

ฉัตรสุตา ดวงพลอย (2526 : 8 - 13) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นเริ่มแรก ผู้อ่านจะเริ่มที่การเรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษร และการรู้ความหมายของแต่ละคำ แต่การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่อการอ่านเก่งแล้วก็จะสามารถเอาความหมายได้ ยิ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใด ก็ยังมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่าง ๆ (Schema) ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความสามารถความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ในตัวเองของเนื้อเรื่อง หรืองานเขียนนั้น ๆ (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยากถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความสมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) จากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discourse Analysis) ทำให้ทราบว่างานเขียนแต่ละชิ้น แต่ละประเภท มีโครงสร้างที่มีลักษณะที่ต่างกัน งานเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรม

ของผู้เขียนด้วย ดังนั้น ถ้างานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรม หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจะประสบความสำเร็จได้ยาก เพราะ ประสบการณ์การเรียนรู้ (Schema) ของผู้เขียนกับผู้อ่านต่างกัน

อรุณี วิริยะจิตรา (1984 : 20) ได้เสนอคำแนะนำว่า บางครั้ง ในการอ่านเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมักจะรู้จักคำทุกคำในประโยค แต่ ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้ โดยเฉพาะ เมื่อประโยคนั้นยาวและ ซับซ้อน ดังนั้นนักเรียนจึงต้องฝึกฝนเพื่อให้มีความสามารถทำความเข้าใจกับ ประโยคที่ยาวและซับซ้อนได้ โดยอาศัยองค์ประกอบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ประโยค โดยการเรียนรู้รูปแบบประโยคต่าง ๆ และรู้วิธีการแยกประโยคออกเป็นส่วน ๆ เพื่อหา กริยาหลัก ประธาน กรรม หรือ ส่วนขยายที่ประกอบอยู่ในประโยคซับซ้อน

2. ความรู้เรื่องเครื่องหมายวรรคตอน เพื่อเข้าใจความหมาย ของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแต่ละชนิดในประโยค

3. ความรู้เรื่องการใช้คำอ้างอิง ซึ่งผู้เขียนต้องการหลีกเลี่ยง การใช้คำซ้ำ เช่น คำสรรพนาม

4. ความรู้เรื่องคำที่เป็นสัญญาณ เพื่อความเข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างประโยค เช่น คำแสดงความเป็นเหตุเป็นผล ความตรงกันข้าม ลำดับ เหตุการณ์

นอกจากนั้น วิลเลียม (William. 1986 : 3 - 7) ยังได้ กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of Writing System) ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ ไม่มีความรู้คำศัพท์มากพอเมื่ออ่านเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ

2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge of Language) ผู้อ่านที่ ประสบความสำเร็จในการอ่านจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียบ เรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของผู้เรียน ภาษาต่างประเทศคือ ไม่มีความรู้เพียงพอในเรื่องภาษา ซึ่งทำให้มีความยาก ลำบากในการอ่านเนื้อความบางเรื่อง

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) เนื่องจากการอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของข้อความ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบันหรือความรู้รอบตัวอื่น ๆ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ยิ่งผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์มากเท่าใด ก็จะสามารถเลือกความรู้ และประสบการณ์ของตน ให้ตรงกับของผู้เขียนเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ เพราะผู้อ่านที่มีประสบการณ์หรือความรู้ที่ต่างไปจากผู้เขียนย่อมไม่สามารถเข้าใจความคิดความรู้ที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ได้

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason of Reading and Reading Style) เหตุผลของการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมต่างกันไปและเหตุผลหรือความต้องการในการอ่านนี้เองมีผลต่อการเลือกวิธีอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน จึงต้องทราบว่า อ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร

จากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพดังกล่าวมาแล้ว สำหรับผู้ที่ต้องการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะต้องอาศัยทักษะที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการ คือ ความรู้ทางภาษา โดยเฉพาะวิธีการเรียบเรียงคำออกมาเป็นข้อความ เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการ และความรู้ในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะประสบการณ์เฉพาะตัว ความรู้รอบตัวด้านต่าง ๆ ความเชื่อ ซึ่งถ้าผู้อ่านและผู้เขียนมีตรงกัน การอ่านก็ยิ่งประสบความสำเร็จได้มากขึ้น

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ (Scanning Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)

3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ

ไป (Exploratory Reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)

5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)

6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

(Analytical Reading)

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน

2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า มนุษย์มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ อ่านเพื่อหาความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง ตลอดจนอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจะเกิดความเพลิดเพลิน หรือวิเคราะห์ข้อความจากเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

5. ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านจัดว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการอ่าน การอ่านสิ่งใดก็ตาม ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์

คาร์ และ คนอื่น ๆ (Carr and Others. 1983 : 1 - 2) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมในการตีความ (Interpretation) และตัดสินข้อความนั้นอย่างมีเหตุผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ผู้อ่านคิดว่าจำเป็นต้องเข้าใจ และเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกัน

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดการหรือการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของข้อเขียน (Rhetorical Organization) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ คินท์สและยาร์โบร (Kintsch and Yarbrough. 1982 : 828) ที่ได้กล่าวเอาไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจมีสองระดับคือ ความเข้าใจระดับจุลภาค (Microprocesses in Comprehension) คือ ความเข้าใจคำ วลีและประโยค กับความเข้าใจระดับกว้าง (Macroprocesses in Comprehension) คือความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2527 : 27) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ การตีความหมาย และการขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต

ชาวล แพร่ติกุล (2520 : 134) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ความเข้าใจที่กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง (ภาษาพูด)
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทวนองเดียวกันกับเรื่องที่เคยเรียนรู้

มาแล้ว สามารถตอบและอธิบายได้

นอกจากนี้ สมุทร เชินเชาวนิช (2530 : 92) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้เป็นเพียงแค่เห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นด้วย

เมื่อพิจารณาถึงความเข้าใจในการอ่านดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้ดั่งนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของคำ วลี ประโยค อนุเจต การเรียบเรียงประโยค ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคสามารถจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เรียบเรียงเหตุการณ์ในเรื่องและสรุปความได้ ดังนั้นครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรหาวิธีที่ดีมาใช้ในการฝึกการอ่านให้กับนักเรียนให้มีความสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างให้มินิรักการอ่านอีกด้วย

6. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่าย ซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็น เพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรที่อ่านเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยากผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่านอีกด้วย ดังที่มีผู้สนใจเกี่ยวกับการอ่านแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ควอนท์ (ประกาศรี ตั้งบรรเจิดสุข. 2526 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Quandt. 1977) แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน และสามารถให้ข้อมูลต่าง ๆ จากการอ่านมาช่วยพิจารณาตัดสินข้อความ

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเอง รวมทั้งความเข้าใจในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาช่วยในการตัดสินและประเมินค่าข้อความที่อ่าน

พัมฟรี (Pumfrey. 1977 : 185) กล่าวถึง การจัดระดับความเข้าใจในการอ่านของ บาร์เร็ต (Barret) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจที่อาศัยการจำข้อมูลและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความอย่างชัดเจน

2. ความเข้าใจระดับอิงความ ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในระดับนี้ได้ ถ้ามีการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร รวมทั้งใช้ความรู้และจินตนาการของตนเองเป็นพื้นฐานในการตีความหมาย

3. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านตัดสินใจว่า มีความถูกต้อง เหมาะสม สมบูรณ์ และมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับกันมากน้อยเพียงใด โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายนอก เช่น ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น รวมทั้งจากเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และเกณฑ์ภายใน เช่น ประสบการณ์ ความรู้และความคิดของผู้อ่าน

4. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านมีความซาบซึ้งในข้อความที่อ่าน รู้ลักษณะรูปแบบการเขียนของผู้เขียน รวมทั้งเค้าโครงเรื่องฉากและตัวละคร

นอกจากนี้ สมุทพร เซ็นเชวานิช (2530 : 92) แบ่งประเภทของความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญ ๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) คือความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่า ต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบายชี้แจง สั่งสอน หรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพินิจพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

ถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไป แต่ทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจในแต่ละระดับต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันรวมทั้งมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้อ่าน เพราะการแบ่งความ

เข้าใจในการอ่านเป็นระดับนั้น ไม่ได้หมายความว่าความเข้าใจแต่ละระดับถูกแบ่งแยกจากกันโดยเด็ดขาด ความเข้าใจแต่ละระดับคงมีการต่อเนื่องกัน เช่นผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับอื่น ๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้ว ผู้อ่านจะต้องรู้จักการอ่านขั้นตีความ จับใจความ เรียงลำดับเหตุการณ์ รู้จักเหตุผล สรุปความ เป็นต้น แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะความสามารถในการแปลความ ตีความ จับใจความ ชยายความและเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความที่อ่าน ดังนั้นครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรหาวิธีที่ดีมาใช้ในการฝึกการอ่านให้กับนักเรียน โดยต้องคำนึงถึงความยากง่ายของบทเรียน ความเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น อายุ ระดับชั้นความรู้พื้นฐาน เป็นต้น เพื่อจะได้พัฒนาในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

7. เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน

ลอว์เรนซ์ และ เฮย์เดน (อ้อยทิพย์ รุจิเรข. 2524 : 24 ; อ้างอิงมาจากLawrence and Hayden. 1972) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถในการอ่านโดยอาศัยผลจากการทดสอบ เกณฑ์ดังกล่าวมี 5 ระดับคือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) นักเรียนสามารถอ่านได้เองและเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านแบบสำรวจ (Exploration Reading) นักเรียนสามารถอ่านข้อความเองได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ จะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 เช่นเดียวกับการอ่านระดับการอ่านอิสระ

3. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) นักเรียนอ่านเองแต่เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนน้อย ครูต้องอธิบายความหมายบางตอนให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อทำการทดสอบแล้วนักเรียนต้องทำคะแนนความเข้าใจได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4. ระดับที่ต้องอ่านให้ฟัง (Capacity Level) ครูต้องเป็นผู้อ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วถามคำถามนักเรียน นักเรียนต้องตอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level) นักเรียนอ่านข้อความด้วยความยากลำบาก เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดจะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่เกินร้อยละ 50

ส่วน เบตส์ (Betts. 1957 : 446 - 452) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่ผิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่าได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99 และคะแนนความเข้าใจ การตีความ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนออกเสียงปากเปล่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนนความเข้าใจ-การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustrational Level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านด้วยความลำบาก เกณฑ์การวัดคือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปล่า ร้อยละ 90 หรือ ต่ำกว่า และคะแนนความเข้าใจ-การตีความร้อยละ 50 หรือ ต่ำกว่า

นอกจากนี้ บอร์มัท (Bormuth. 1967 : 291) ได้กำหนดระดับความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับโดยยึดคะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. ระดับอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 58 - 100

2. ระดับอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนน 44 - 57

3. ระดับอ่านที่คับข้องใจ (Frustrational Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 0 - 43

8. หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน

แฮริส และ ชิเปย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142) กล่าวว่า ในการสอนอ่านครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนในลักษณะดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน

(Reading Must be an Enjoyable Activity)

2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการค้นหาความหมายที่เหมาะสม เจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นในระดับประถมฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น

3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น การฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ หรือการฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวเอง หรือครูเป็นผู้ฝึกให้ก็ควรฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตนเองอย่างละเท่า ๆ กัน

4. บทเรียนและกิจกรรม ต้องสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน

5. ให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหา ครูต้องใช้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของเขาเหล่านั้น

6. ควรมีแผนงาน (Plan) เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยม

ในการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น กูดแมน (Goodman. 1982 : 31 - 32) ได้กล่าวว่า หลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้นครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

1. การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้นหากมีการเปรียบเทียบกันระหว่าง สิ่งที่มีเหมือนกันกับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่คุ้นเคย โครงสร้างไวยากรณ์ คือหากโครงสร้างยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจเบื้องหน้าที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการ

อ่านได้ด้วยดี นั่นคือ สิ่งที่เหมาะสมให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลัง ประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวกับวรรณคดี (Literature) สื่อการเรียนที่จะให้เด็กอ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียนด้วย

5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อนสำหรับผู้เรียนในชั้นเริ่มต้นนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอนสำหรับพูดก่อน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้น ๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่านหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อนเพียงมุ่งกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

นอกจากนี้ กูดแมน และดอโรธี (Goodman and Dorothy. 1978 : 164) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนอ่านดังต่อไปนี้

1. Sampling คือ การอ่านที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตนเพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นว่าถูกต้องหรือไม่

4. Correction เป็นการแก้ไขหรือปรับระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

ทฤษฎี Schema กับการอ่าน

คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clarke and Silberstien. 1979 : 136) ได้กล่าวว่า ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารความคิดหรือข้อมูลใด ๆ ก็ตาม จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อผู้รับสามารถสัมพันธ์ข้อมูลเหล่านั้นให้เข้ากับสิ่งที่ตนเองมีความรู้ หรือรู้จักอยู่แล้ว คำกล่าวนี้นี้มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎี Schema ได้แสดงให้เห็นว่า คำกล่าวของคานท์นั้นให้ความสำคัญกับความรู้เดิม (Background Knowledge) ในขอบข่ายของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยาทางภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการเริ่มจากการรับข่าวสารจากสิ่งที่อ่าน การแปลความหรือทาสยสิ่งที่อ่าน การทดสอบ การทบทวน ในกระบวนการอ่านนี้ผู้อ่านจะมีความสามารถหรือชำนาญในการอ่านหรือไม่ก็ตามจะมีการใช้ตัวชี้แนะ (Clues) ทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในข้อความนั้นในการเดาความหมายของข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะเลือกเอาเฉพาะข่าวสารบางชนิดในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่าน จึงสามารถเข้าใจในเรื่องนั้นได้ และ โคดี้ (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวถึงความรู้เดิมของผู้อ่านว่า ความรู้เดิมเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนอ่านพึงระมัดระวัง เพราะความรู้เดิมจะทำให้ผู้อ่านหรือผู้เรียนมีความสามารถจะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างมีผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับรูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981 : 22 - 23) ได้สรุปการนำทฤษฎี Schema มาใช้อธิบายการอ่านดังนี้คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the World) ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้ Schema หรือโครงสร้างความรู้เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้วมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะข้อเขียนใด ๆ เป็นเพียงข้อมูลทางภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นเอง โดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อเขียนในตัว โครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไปผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพที่เต็มสมบูรณ์ (Instantiation of Schema) ความเข้าใจจึงจะเกิดขึ้น

ตามหลักการของทฤษฎี Schema นั้นถือว่า ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ โดยที่ทฤษฎี Schema ตั้งสมมุติฐานว่า ความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้างมิใช่มีรูปแบบ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดเห็นซึ่งก็คือ Schema ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนจึงเป็นตัวแทนของโครงสร้างความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าหาก Schema ของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก ผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่า ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยอย่างมากในด้านความเข้าใจในการอ่านและความตรงจำ ซึ่งผู้อ่านเองจะต้องอาศัยองค์ประกอบทางด้านภาษา และความรู้ทั่วไปของความหมายของคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นประโยค สิ่งดังกล่าวผู้อ่านต้องสร้างความต่อเนื่องและนำความรู้หรือสิ่งที่ตนเองมีอยู่ในความทรงจำมาใช้ เพื่อให้รู้ความหมายของเรื่องราวที่แสดงไว้เป็นตัวอักษร ด้วยเหตุนี้ความรู้เดิมหรือสิ่งที่ผู้อ่านจะหาหน้าที่ต่าง ๆ ในกระบวนการอ่านเป็นต้นว่า การสร้างเรื่อง การทบทวนเรื่อง การตอบคำถาม หาเหตุ-ผลที่เกิด ข้อเท็จจริงและการสรุปย่อเหตุการณ์ การให้ความคิดเห็นต่อการเล่าเรื่อง เป็นต้น สิ่งที่จะช่วยได้ก็คือ Schema ของผู้อ่านนั่นเองซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการสร้างความเข้าใจในการอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528 : 1 - 8) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการคือการติดตามว่าผู้เขียนจะพูดอะไร และคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร วิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้นผู้สอนแต่ละคนอาจจะใช้เวลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของแต่ละคน และพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ด้วย ในการหาเหตุผลของข้อความที่อ่านนั้นผู้เชี่ยวชาญการอ่านได้ค้นคว้าไว้ตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธี คือ

1. Top-Level Structure Method เป็นวิธีที่เน้นหนักในการสอนให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเองในการที่จะพิจารณาว่า ความคิดหรือปัญหาของข้อความนั้นเป็นไปในแนวใด เมื่อเข้าใจโครงการเขียนหรือแผนการของผู้เขียน นักเรียนก็จะพบความคิดหลักและรายละเอียดอื่น ๆ อีกด้วย

2. The Reader Selected Miscues Techniques ให้
นักเรียนอภิปรายเพื่อที่จะ เคารพความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่าน หลังจาก
อ่านแล้ว การอภิปรายของครูจะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่อง
อะไรตรงไหน

3. The Cloze Procedure เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำ
ที่ลบออกไป

4. The ERICA Model Method เน้นให้นักเรียนเกิด
ประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

4.1 การเตรียมสำหรับอ่าน (Preparing for Reading)

4.2 การคิดในสิ่งที่อ่าน (Thinking Through the
Reading)

4.3 การแยกแยะและรวบรวมข้อมูลที่ได้ (Extracting
and Organizing Information)

4.4 การแปลความหมายหรือตีความรู้นั้น (Translating
Information)

จากหลักการและขั้นตอนในการสอนอ่านดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ พอ
สรุปได้ว่า การอ่านที่ดีจะต้องมีการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน สาระรายละเอียด
ต่าง ๆ ของเรื่อง ตลอดจนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้ได้จึงจะ เป็นการอ่านที่
มีประสิทธิภาพได้

9. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นแก่ชีวิตมาก เพราะนอกจากจะเป็น
พื้นฐานในการที่จะเรียนรู้วิชาต่าง ๆ แล้ว การอ่านยังเป็นเครื่องสะสมความรู้
วิทยาการและแนวความคิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

สมุทร เชนเชวนิช (2530 : 3) กล่าวว่า คนที่อ่านหนังสือเป็น
ย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่า เหตุผลง่าย ๆ
ก็คือ สามารถอ่านข้อความต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ตีความหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านมา
แล้วได้อย่างถูกต้อง จดจำเรื่องราวที่อ่านมาแล้วได้ทั้งหมดหรือเกือบหมด เมื่อถึง

คราวจาเป็นก็สามารถสื่อสารสิ่งเหล่านั้นให้เป็นที่เข้าใจได้ นอกจากนี้บุคคลดังกล่าวยังอาจจะเป็นเสมือนแหล่งความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจอีกด้วย ดังนั้นการอ่านที่ดีมิใช่แต่จะยังประโยชน์ให้แก่เฉพาะตัวผู้อ่านเองเท่านั้น แต่ยังให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นอีกด้วย การอ่านที่ดีเป็นของจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต

บุชท์ (Bush. 1970 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์
3. พาผู้อ่านท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถไปด้วย

ตนเองได้

4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมา
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
7. ได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้
8. ช่วยแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและส่วนตัว
9. ให้ความรู้และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
10. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรมและช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

สรุปได้ว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตทั้งส่วนตัวและสังคม ดังนั้นการสอนอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการอ่านนี้อย่างสม่ำเสมอและสามารถนำเอาความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน *โอลิวิวา โอลิเว 1969*

โอลิวา (Oliva. 1969 : 157) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนหมายถึง การเรียบเรียงถ้อยคำ วลี ประโยคต่าง ๆ เข้า

ด้วยกันเพื่อให้ข้อความมีความหมาย เพื่อใช้อธิบายเรื่องราวหรือเพื่อใช้ในการแสดงข้อคิดเห็นต่าง ๆ

อะราพอฟฟ์ (Arapoff. 1967 : 33 - 39) ได้กล่าวว่า การเขียน เป็นกระบวนการทางความคิดที่นอกจากจะเป็นระบบสัญลักษณ์แทนคำพูดแล้ว ยังรวมไปถึงการถ่ายทอดข้อเท็จจริงและความคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนออกมาในรูปประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสื่อความหมายได้อย่างดี การเขียนจึงควรเริ่มจากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ย่อยากซับซ้อนขึ้น

ไวท์ (White. 1980 : 16) ได้กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียนครอบคลุมมากกว่าการสร้างประโยค ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารคือ ความสามารถในการเขียนลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผลและเขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ตลอดจนผู้อ่านเพื่อสื่อสารสิ่งที่ต้องการได้ การเขียนจะต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ กล่าวคือ การเขียนจะต้องประกอบด้วย ความถูกต้องของภาษา (Correctness of Form) ความเหมาะสมของภาษา (Appropriateness of Style) และ เอกภาพของหัวเรื่อง (Unit of Theme and Topic)

แคดเลอร์ (Kadler. 1970 : 2) กล่าวว่า การเขียนคือวิธีการสื่อความหมาย โดยใช้ระบบสัญลักษณ์ ตัวอักษร ซึ่งมีสมาชิกในสังคมเป็นผู้ใช้เพื่อแสดงข้อความที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การโฆษณา หรือเพื่อการถ่ายทอดความคิดและถ้อยคำลงบนแผ่นกระดาษ

กล่าวโดยสรุปว่า การเขียนคือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้ผู้อื่นรับทราบโดยใช้ระบบสัญลักษณ์ตัวอักษร ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและยุ่งยากซับซ้อน เพราะผู้เขียนจะต้องใช้ความรู้ความสามารถ รวมทั้งองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างเพื่อให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมายได้ตรงกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิดความหมายก็จะผิดไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ ซึ่งได้มีผู้ให้คำนิยามในความหมายของการเขียนดังได้กล่าวแล้วข้างต้น

2. ความสามารถทางการเขียน

ได้มีผู้ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนไว้หลายท่านดังนี้
 วอลเล็ทต์ (Vallette. 1977 : 217) กล่าวว่าความสามารถ
 ทางกรเขียนคือ ความสามารถในการแสดงออกมาเป็นข้อความที่สละสลวย หรือ
 ความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวาง และพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความ
 สามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็น
 ความเรียง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

แพ็คตี้ (Patty. 1985 : 182) กล่าวว่า ความสามารถทาง
 การเขียนคือ ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง
 จัดวาง และพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียง
 ความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 93) กล่าวว่า ความสามารถ
 ทางกรเขียนคือ ความสามารถที่นักเรียนถ่ายทอดเนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ใน
 ลักษณะที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ เป็นข้อความสั้น ๆ เพื่อสื่อความหมายได้

บังกอร์ สว่างวโรรส และเยาวภา พุกกะคุบต์ (2526 : 62-67)
 มีความเห็นว่า ความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศ คือความสามารถใน
 การใช้โครงสร้าง ศัพท์และสัญลักษณ์ตามประเพณีนิยมเพื่อใช้เขียนข้อความธรรมดา
 ในเรื่องของการเขียนนั้น ๆ ผู้เขียนจะมีบทบาทในการแสดงความรู้สึกนึกคิดของตน
 ออกมาเป็นตัวอักษร และการเขียนนั้นค่อนข้างจะเป็นทางการและภาษาที่ใช้ก็เป็น
 ระเบียบแบบแผนมากกว่าภาษาที่ใช้ในการพูด

กล่าวโดยสรุปจะเห็นว่า ความสามารถในการเขียนคือความ
 สามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และสำนวนต่าง ๆ
 ตลอดจนการเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม สื่อความ
 หมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้

3. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา

เนื่องจากว่าการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน และเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนด้วย เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Productive) และนักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้านนับตั้งแต่ความรู้เรื่องคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนทั้งเครื่องหมายวรรคตอนและลีลาในการเขียน ศรีวิชัย สวรรณภักดี (2522 : 157) กล่าวว่า การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง ผู้เรียนหรือนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกอย่างเป็นระบบโดยสม่ำเสมอ เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะการเขียนเพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อ่านทางตัวอักษร
2. จัดบันทึกสิ่งที่เรียนมาหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นทราบ เช่น เขียนคำตอบเป็นประโยค เป็นคำ และการเขียนยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของผู้เรียน

ลาโด (Lado. 1964 : 143 - 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre - writing) เป็นการแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักเขียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนคำพูด ฝึกการคัดลอกสัญลักษณ์ และตัวอักษรแบบต่าง ๆ ขึ้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร หรือการผสมอักษรกับระบบการออกเสียง รวมทั้งแสดงให้เห็นลีลาการเขียนตัวอักษรและความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัว

2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน (Copying Read Texts) เป็นการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาว ๆ ที่ผู้เรียนได้อ่านไปแล้ว

3. การถ่ายทอดสิ่งที่ได้พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่ผู้เรียนเคยรู้จัก ให้ผู้เรียนเขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เรียนรู้จักถ่ายทอดคำพูด หรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู

4. การเขียนความเรียง (Composition) ในขั้นนี้การฝึกการเขียนเพื่อรายงานแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผนและโอกาส เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อนซึ่งเป็นแบบไม่เป็นทางการ การเขียนให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ การเขียนรายงานตลอดจนการเขียนบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ เป็นต้น ซึ่งครูจะต้องสอนให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ที่สำคัญต่อการเขียนเพื่อการสื่อสาร เช่น หัวเรื่อง (Topics) ความชัดเจนของแนวคิดและวัตถุประสงค์ (Point of View and Focus) สลีการเขียน (Style) ตลอดจนความแจ่มชัดและความมีประสิทธิภาพของความเรียง (Clarity and Effectiveness)

5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนขั้นสูงสุดซึ่งผู้ที่จะสามารถเขียนในขั้นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษา มีพรสวรรค์ และมีศิลปะในการเขียนเป็นอย่างดี

ริเวอร์ส (Rivers. 1970 : 245 - 255) กล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกอย่างมีระบบผ่านขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

1. การลอกข้อความ (Copying) เป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว และยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์

2. การลอกแบบ (Reproduction) การเขียนในขั้นนี้ ผู้เรียนจะต้องเขียนจากสิ่งที่เขาจำได้หรือจากการอ่าน ตลอดจนการเขียนตามคำบอกหรือการเขียนอธิบายรูปภาพ

3. การเรียบเรียงและเชื่อมประโยค (Recombination) การเขียนในระดับนี้ผู้เรียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว ทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่จะยุ่งยากซับซ้อนขึ้นในการใช้รูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง ตลอดจนการรู้จักใช้คำวางเทียบแทนและการเปลี่ยนรูปประโยค เป็นต้น

4. การเขียนที่มีการชี้แนะ (Guided Writing) ในขั้นนี้ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกใช้คำและ โครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียน เพื่อให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ การเขียนในระดับนี้จะต้องอยู่ภายใต้คำแนะนำของครูด้วย

จากขั้นตอนของการเขียนของท่านผู้รู้หลาย ๆ ท่านดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าลำดับขั้นตอนต่าง ๆ มีความคล้ายคลึงกันคือ การเริ่มต้นจากขั้นที่ง่ายไปสู่ขั้นที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ โดยนักเรียนจะเขียนจากสิ่งที่ตนเองเคยเรียนไป

แล้ว เป็นการเขียนตามแบบหรือเขียนตามคำบอก จนกระทั่งถึงการเขียนขั้นสูง ซึ่งเน้นการเขียนแสดงความคิดเห็นและแสดงออกเพื่อการสื่อสาร การเขียนจดหมาย เพื่อเป็นการฝึกทักษะ หรือเตรียมนักเรียนแต่ละคนได้แสดงออกตามระดับความสามารถของตนเองได้ด้วย

นอกจากนี้ วิเวียน และ เบอเนตต้า (Vivian and Bernetta. 1966 : 276) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การที่ผู้ใดจะสามารถเขียนได้ดีนั้นผู้นั้นจะต้องฝึกเขียนบ่อย ๆ และควรให้ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนได้ตรวจแก้ไข และวิจารณ์การเขียนของตน เพื่อจะได้รู้ถึงระดับความสามารถและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนของตน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อฝึกทักษะในการเขียนจึงจัดได้หลายรูปแบบ ซึ่ง จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 93 - 106) ได้แนะนำลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การเติมข้อมูลให้สมบูรณ์และการแบ่งข้อความออกเป็นส่วน ๆ (Jigsaw) ทำให้เกิดช่องว่างของข้อมูลนี้มีประโยชน์ต่อการสอนเขียน กล่าวคือ ทำให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในชั้นเรียน ผู้เรียนจะบอกซึ่งกันและกันในเรื่องที่เพื่อนไม่รู้ และมีการประเมินผลจากการเขียนโดยเพื่อนของผู้เรียน เพราะการจะดูว่าการเขียนบรรลุผลหรือไม่นั้นสามารถดูได้จากการอ่านข้อความแล้วเข้าใจหรือไม่

การฝึกเขียน ควรเกี่ยวข้องกับการแสดงออกของความสามารถที่จะสื่อความหมายได้ เช่น อาจมีการฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการให้ผู้เรียนถ่ายทอดข้อความจากจดหมายไปสู่การเขียนแบบฟอร์มการรับสมัคร หรือผู้สอนอาจสลับขั้นตอนโดยการให้แบบฟอร์มรับสมัครมาแล้วให้ผู้เรียนเขียนจดหมายโดยอาศัยข้อมูลจากแบบฟอร์มที่กำหนดให้

2. ลักษณะกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน การที่แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสนใจการต่อเนื่องของกิจกรรม ก็เพราะทำให้เกิดการบูรณาการของทักษะต่าง ๆ กิจกรรมแต่ละอย่างจะให้เนื้อหาสำหรับกิจกรรมต่อมา ลักษณะของกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องอาจมีลักษณะดังนี้

2.1 กิจกรรมที่ให้ทำไม่ควรเป็นอิสระ และจะเสร็จสมบูรณ์ได้ต้องขึ้นกับกิจกรรมอื่นด้วย เช่น การสอนฟัง - พูด ผู้สอนจะต้องฝึกเกี่ยวกับการถามและตอบ เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลารถไฟออก เวลาเครื่องบินออก เป็นต้น

2.2 การเขียนเรียงความอิสระ ควรจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกันหลาย ๆ อย่าง เนื่องจากการเขียนที่ปราศจากการควบคุมในหัวข้อที่เป็นนามธรรมนั้นเป็นปัญหาต่อผู้เรียน ผู้สอนอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการในการเขียนได้โดยให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบ เช่น พังบทสนทนา แสดงบทบาทสมมุติให้อ่านบทความจากวารสาร นิตยสาร อภิปราย ฯลฯ จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนในขั้นสุดท้าย

3. การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ (Paragraph Writing) การเขียนในขั้นนี้มีความสำคัญ ข้อความหนึ่งจะต้องมีการผูกประโยคเข้าด้วยกันให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Cohesion) และมีความสอดคล้องกันตามความหมาย (Coherence) การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันมาก ดังนั้นในการสอนเขียนอาจจะต้องฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยเทคนิคที่ใช้ในการฝึกการเขียนดังนี้

3.1 นำเรื่องมาให้ผู้เรียนอ่าน แต่ให้ดูเฉพาะข้อความตอนแรก และปิดข้อความที่เหลือไว้ ให้ผู้เรียนคิดและอภิปรายกันว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วจึงเปิดข้อความให้ดูและเปรียบเทียบกับที่คิดเอาไว้

3.2 ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอกทีละประโยค หลังจากผู้สอนอ่านแต่ละประโยค ผู้เรียนจะต้องบอกว่าประโยคต่อไปจะเป็นอย่างไร จึงให้เขียนตามคำบอกต่อไป

3.3 ผู้สอนอาจให้ข้อความทีละคำ กลุ่มคำ หรือประโยค แล้วให้ผู้เรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ แล้วผู้สอนจึงจะเฉลยข้อความที่ถูกต้องทั้งหมด

3.4 ผู้สอนให้ประโยคที่ต่อจากประโยคอื่นมา แล้วให้ผู้เรียนเขียนประโยคที่มาก่อนหน้านั้น

3.5 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องเป็นแบบอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเขียนเลียนแบบ โดยใช้ข้อมูลที่ให้มา เช่น แผนที่ โน้ต แผนภาพ ฯลฯ

3.6 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องมา แล้วให้ผู้เรียนหาวิธีจัดลำดับข้อความเป็นแบบอื่น

3.7 ผู้สอนให้ผู้เรียนเปลี่ยนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนเพื่อฝึกเรียงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามความหมาย ข้อความที่พูดอาจนำมาจากการกระจายเสียงทางวิทยุ หรือข้อความจากหนังสือพิมพ์ก็ได้

3.8 ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนเนื้อเรื่อง โดยเปลี่ยนหน้าที่ภาษา เช่น เปลี่ยนจากคำแนะนำไปเป็นการบรรยาย เป็นต้น

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 122 - 126) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว โดยครูให้ผู้เรียนได้เขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว เพื่อความแม่นยำในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านไวยากรณ์ให้เขียนตามแบบฝึก ที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทนการเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์แบบฝึกหัดในรูปบทสนทนา และการขยายประโยค

1.2 ด้านคำศัพท์ ให้ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกันหรือตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทาบไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่แต่เลียนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ได้ความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ค่อบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

2.2 แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. เขียนบรรยายภาพหรือสิ่งของ ซึ่งอาจให้เขียนในลักษณะที่มีการชี้แนะ (Guided Composition)

4. การเขียนเรียงความ

5. การเขียนตามคำบอก

อะบอดेरิน (Aboderin. 1986 : 38 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing)

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Composition)

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing)

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) ได้แก่ การเขียนในลักษณะต่อไปนี้

1.1 การคัดลอก (Copying) เป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกทักษะการเขียนให้เด็กได้ง่ายที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบของประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน หรือการเขียนขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ เป็นต้น

1.2 การเติมคำให้สมบูรณ์ (Gap Filling) เป็นการฝึกเขียนที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก (Copying) วิธีนี้ครูผู้สอนทำได้โดยนำเอาข้อความมาให้เด็กเรียนอ่าน 2 - 3 ครั้งก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งออกจากข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมให้ข้อความนั้นให้ได้ความสมบูรณ์

1.3 การเขียนเรียงความแบบอยู่ในกรอบควบคุม (Controlled Composition Frame) การเขียนเรียงความของขั้นนี้เป็นแบบฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่าง ๆ ของภาษารวมกันเป็นประโยค หรือข้อความตามเหมาะสมโดยเลือกเอาจากคำที่ครูกำหนดให้

1.4 การฝึกเขียนจากทักษะการฟัง (Writing Down) เป็นการฝึกการเขียนจากการฟัง 2-3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความ ให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุด หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องราวหรือข้อความจากเทป แล้วเขียนข้อความนั้นจากการที่ได้ฟังจากเทป

1.5 การเขียนโดยใช้รูปภาพ (Picture Writing) ครูอาจจะหารูปภาพ หรือการ์ตูนต่าง ๆ เป็นเรื่องมาใช้นสอนนักเรียน วิธีการคือ ครูจะนำเอาภาพเหล่านั้นเป็นตัวกำหนดโครงเรื่องให้นักเรียน และนักเรียนจะต้องพยายามผูกเรื่องจากภาพตามความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเอง ประโยคต่าง ๆ ต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง ครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำเท่านั้น

1.6 การรวมประโยคเข้าด้วยกัน (Sentences Combining) เป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่จะปูพื้นฐานความสามารถทางการเขียน

ได้ดี โดยการให้ผู้เรียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน
เช่น The girl is in the room. She is reading.

รวมเป็นประโยค : The girl in the room is reading.

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Composition) เป็นการเขียนที่ผู้เรียนต้องแสดงความสามารถและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครงร่างและจุดสำคัญให้เท่านั้น ก่อนเขียนผู้เรียนจะต้องอภิปรายรวมกันในหัวข้อนั้น ๆ ก่อน แล้วจึงเขียนโดยการเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ตนต้องการแสดงออก

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Composition) เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้ายที่ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถในการเขียนมาก สำหรับในระดับประถมศึกษาชั้นนั้น ยังไม่มีการเขียนขั้นนี้ เพราะเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากผู้เขียนจะต้องเลือกหัวข้อที่จะเขียนเอง จึงต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านผสมผสานกัน แต่ในระดับมัธยมปลายสามารถที่จะฝึกทักษะการเขียนแบบอิสระได้บ้าง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความสามารถทางการเขียน

ในปัจจุบันการสอนเขียนยึดตามแนว Functional - Notional Approach ซึ่งมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย เคลลีย์ (Kelly. 1985 : 52) มีความเห็นว่านักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ ก็ต้องการจะสื่อความหมายแสดงออกซึ่งความคิดและอารมณ์เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา การสอนเขียนควรมุ่งให้สื่อความหมายได้อย่างกว้างขวาง การวัดความสามารถทางการเขียนจึงเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งเป็นการวัดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ (Discrete Point Test) เป็นการวัดทักษะรวมไม่แยกวัดทีละส่วนอีกต่อไป (Global Language Test) เพราะเป็นการวัดความสามารถของนักเรียนในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยนักเรียนต้องสามารถผลิตหรือเข้าใจข้อความ เพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์นั้น ๆ ด้วย และยังสามารถวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาได้อีกด้วย

คาร์เรล (สุเบดา ขาทาน. 2529 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Carrell. 1980 : 50) ได้กล่าวถึงการทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อ

ความหมายโดยการเขียนว่า การทดสอบความสามารถทางการเขียนนั้นอาจจะเขียนเรียงความ (Essay) หรือบรรยายภาพ บรรยายสิ่งของ และการกระทำ หรือเหตุการณ์ที่จำได้ เนื้อหาควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนรายงาน เขียนโน้ต เขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน จดหมายสั่งสินค้าจากบริษัทห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น

การเขียนเรียงความ เป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน เพราะผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการคิดและถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษร โดยอาศัยถ้อยคำของตนเอง ทักษะหรือความสามารถนี้สำคัญมากในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ถ้านักเรียนหลักเลียงการใช้โครงสร้างคำศัพท์ที่ตนไม่ถนัดแล้วสามารถเลือกใช้สื่ออื่นทดแทน ให้เกิดความหมายตามที่ต้องการได้ ก็นับว่าเป็นความสำเร็จในการใช้ภาษาตามแนวคิดการสอนภาษาในปัจจุบัน

การสร้างแบบทดสอบอัตนัย โดยให้ผู้สอบเขียนเรียงความนั้นจะวัดความสามารถทางการเขียนของผู้เข้าสอบได้ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

เพอร์คินส์ และ คอนเนเคอร์ (สุมเบดา บาทาน. 2529 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Perkins and Konneker. 1982 : 51)

1. ความสอดคล้อง (Relevance) หมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหา กับเรื่องที่เขียนข้อมูลต่าง ๆ ได้รับการรวบรวมเป็นหน่วยเดียวกัน
 2. ความสละสลวย (Fluency) หมายถึง ความนำอ่านและมีการเรียบเรียงเนื้อหาประติดประต่อกันอย่างมีเหตุผล
 3. คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึง ระดับคำที่ใช้ ความหลากหลายของคำ ความเหมาะสมในการใช้สำนวนและใช้คำ
 4. ไวยากรณ์ (Grammar) หมายถึง การใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความโครงสร้างประโยคและขอบเขตของประโยค
 5. ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics)
- ลาโด (Lado. 1964 : 250) ได้สรุปเกี่ยวกับการใช้ข้อทดสอบทางการเขียนไว้ว่า เราอาจใช้ข้อทดสอบทั้งแบบอัตนัยและปรนัยวัดส่วนประกอบต่าง ๆ ในการเขียนได้ดังนี้

1. ใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย วัดความสามารถเกี่ยวกับตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน โครงสร้างทางไวยากรณ์ ศัพท์ ข้อสอบแต่ละครั้งอาจมีประมาณ 40 - 80 ข้อ

2. ใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย วัดความสามารถในการเรียบเรียงลำดับเนื้อหา โดยให้เรื่องราวที่มีความยาวมาก ๆ มาเป็นข้อทดสอบ

3. ใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัย โดยให้เขียนเรียงความมากกว่า 1 เรื่อง ขึ้นไปแต่ละเรื่องใช้เวลาในการเขียนประมาณ 20 - 30 นาที เพื่อวัดความสามารถในการใช้ท่วงทำนองเขียนเนื้อเรื่องและจัดลำดับความ

4. ใช้ข้อทดสอบแบบอัตนัย แต่ให้ดูตารางหรือรูปภาพเพื่อช่วยในด้านข้อมูล

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบที่เป็นอัตนัย แบบทดสอบที่เป็นอัตนัยนี้จะให้นักเรียนเขียนเรียงความ 1 เรื่อง คือเขียนเรียงความจากภาพ +

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะตรวจงานเขียนที่เป็นแบบทดสอบอัตนัยโดยตรวจให้คะแนนเฉลี่ยจากผู้ตรวจ 2 คน ซึ่งใช้เกณฑ์ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54 - 55) การกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจงานเขียนของนักเรียนมีดังนี้

1. มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรีด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ปี

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

ในการเรียนการสอนภาษาที่ตั้นั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษารวมทุกทักษะ เพื่อให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น นักการศึกษาหลายท่านพบว่า ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมกันมาก ถ้าผู้เรียนมีทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ลอฟเทน (Loften. 1970 : 3666 - A) ได้ศึกษาเรื่องผลของโครงการเขียนเรียงความที่มีต่อการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 โดยทำการทดลองเป็นเวลา 1 ปี ผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถและคุณภาพในการเขียนขึ้นอยู่กับ อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เซาว์นปัญญา และฐานะทาง

เศรษฐกิจ และการเขียนเรียงความให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝนซึ่งสิ่งต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกันมาก

สตอทสกี (Stotsky. 1982 : 330) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนในการพัฒนาการอ่าน โดยได้เสนอกิจกรรมการเขียนที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้พัฒนาการอ่านของผู้เรียนได้ เช่น การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนถ่ายทอดเนื้อความจากเรื่องที่ได้อ่าน (Paraphrase Writing) การสรุปความ (Precis Writing) เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้าง และความสัมพันธ์ระหว่างข้อความมีโอกาที่จะถ่ายทอดความคิด คิดอย่างสร้างสรรค์ ความเข้าใจ ด้วยการเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างให้สัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเขียนไปประยุกต์กับการทำความเข้าใจข้อความที่จะอ่านต่อ ๆ ไปได้อย่างดี

ฮัลเลตต์ (Hullette. 1986 : 847 - A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 3 โดยให้นักเรียนฝึกการเขียน 3 รูปแบบ คือ เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง เขียนจากเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง และเขียนตามหัวข้อที่นักเรียนเลือกหัวข้อเอง ซึ่งวิธีการสอนการเขียน ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายขั้นตอนและสอนก่อนที่จะให้นักเรียนเขียน และจะมีการแนะนำแนะไปเปรียบเทียบกับกระบวนการเขียนด้วยการอ่านโดยใช้แบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test กับ Test of Basic Skill ผลการทดลองพบว่า คะแนนการเขียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนดี ก็จะเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านดีด้วย และนักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามหัวเรื่องที่ตนเองเลือกได้ดีกว่าการให้เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง และเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง ซึ่งตรงกับ กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 17) ที่กล่าวว่า เนื่องจากการอ่านและการเขียนสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพราะการอ่านและการเขียนเป็นการสื่อความคิดระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ดังนั้นจึงควรสอนทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กัน

เลวาลักษณ์ รัตนวิชัย (2528 : 9 - 10) ได้กล่าวถึงเทคนิคสำหรับการสอนอ่านและเขียนไว้ดังนี้

1. แนวการสอนโดยใช้ประสบการณ์ภาษา เน้นการอ่านและการเขียน เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการสื่อความหมาย ซึ่งเป็นการเริ่มสอนภาษาตาม ธรรมชาติของการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

2. แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาเป็น กระบวนการในการเขียนเรียงความ โดยนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะในการ สะกดคำและการเขียนเป็นคำก่อนจะ เขียนเป็นประโยค ซึ่งนักเรียนจะ เป็นผู้เล่า เรื่องให้ครูฟังและครูเป็นผู้ช่วยเขียนตัวอักษรให้เด็ก

3. เทคนิคการสอนแบบนี้จะพัฒนาในด้านการเขียน การร่าง การรวบรวม หรือเรียบเรียงเรื่องและการเขียนตัวอักษร การใช้หัวเรื่องควรจะสัมพันธ์กับ ความสนใจของนักเรียน การพูดคุยระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยให้การเรียบเรียง ความคิดของเขาก่อนที่จะพัฒนาไปสู่ทักษะการเขียน และ เมื่อนักเรียนพร้อมแล้ว เขาก็จะเขียนเรื่องที่เลือกได้ตามลำดับขั้นตอน

4. ขณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านการฟัง และแลกเปลี่ยนกันอ่าน ในสิ่งที่เขียน กระบวนการนี้เริ่มต้นอย่างเป็นธรรมชาติง่าย ๆ และมีการเชื่อมโยง ระหว่างคำพูดและการเขียนอย่างชัดเจน

แนวทางในการสอนอ่านและ เขียน

จากเอกสารเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้เสนอแนวทาง ในการสอนอ่านและสอนเขียนไว้ดังนี้

1. นักเรียนเลือกประสบการณ์ที่เขาต้องการแสดงให้ผู้อื่นได้ ประสบการณ์ที่ได้นี้อาจมาจากภาพวาด ภาพยนตร์ที่เขาสอน เหตุการณ์ในครอบครัว หรือกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การประดิษฐ์เศษวัสดุ เป็นต้น

2. นักเรียนเล่าเรื่องด้วยปากเปล่า เป็นการแบ่งประสบการณ์ภายใน กลุ่มของตนเองกับครู ขณะที่นักเรียนเล่าเรื่องครูอาจจะจดใจความหลัก (Main Idea) ไว้เพื่ออภิปรายต่อไป

3. นักเรียนเล่าเรื่องให้ครูฟัง ครูจะคอยจด บางครั้งครูอาจใช้คำถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนค้นหาข้อมูลหรือคำพูดที่เหมาะสม แต่ครูไม่ควรแก้หรือเปลี่ยนแปลงคำพูดที่นักเรียนแสดงออกมา

4. นักเรียนอ่านเรื่องตามครุตั้ง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงภาษาพูดกับภาษาเขียน

5. นักเรียนพร้อมและสามารถอ่านข้อความได้ด้วยปากเปล่าถ้านักเรียนยังไม่พร้อมที่จะอ่านข้อความทั้งหมด ครูอาจใช้เวลานี้ค่อย ๆ พัฒนาการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

6. นักเรียนอ่านเรื่องดัง ๆ เพื่อเป็นการฝึกการอ่านออกเสียงและควรอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อเป็นการเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน

7. เป็นการเริ่มต้นตอนของการเขียน พัฒนาด้านคำศัพท์ และทักษะด้านการสื่อความหมาย นักเรียนจะรู้จักการอภิปรายและวิพากษ์วิจารณ์งานของตนเอง

8. เรื่องที่นักเรียนพอใจสามารถทำเป็นเล่ม เพื่อใช้เป็นหนังสือแบบเรียนได้

9. นักเรียนควรจะได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนกันอ่านงานซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการผลิตเฟล็น และจะทำให้นักเรียนเริ่มตระหนักว่า หนังสือ คือสิ่งที่บรรจุข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการพูดหรือแสดงความคิดเห็นของตนแก่ผู้อ่าน

10. ข้อมูลบางอย่างอาจจะ เป็นสิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น ปฏิทินแผนที่ และรูปภาพต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ครูอาจนำมาใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดี

จากเอกสารดังกล่าวพอสรุปได้ว่า แนวทางการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะช่วยพัฒนาทักษะการสอนอ่าน และเขียนของนักเรียนได้ทั้งในด้านคำศัพท์ สำนวนภาษา โครงสร้างและเนื้อหา พร้อมกันนั้นนักเรียนยังได้ฝึกทักษะในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กันอย่างเต็มที่ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

แคลฮูน (Calhoun. 1971 : 1971A - 1972A) ได้ทำการทดลองการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้การอ่านวิเคราะห์วิจารณ์เป็นพื้นฐาน โดยดำเนินการทดลองสอนทักษะการเขียนด้านการให้อ่าน และวิเคราะห์แบบฝึกหัดการเขียน และมีการอภิปรายกันถึงเทคนิคการเขียน แล้วจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการเขียนตนเอง โดยทำการทดลองกับนักศึกษาปีที่ 1 ของ Eastern

Nazavene College พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าวสามารถเขียนเรียงความได้ดีกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนให้วิเคราะห์วิจารณ์การอ่านก่อน

อีแวนเนคโก (Evannechko. 1973 : 315 - 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน Victoria British Columbia จำนวน 118 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ทอมมัส (Thomas. 1976 : 6320 - A) ได้ศึกษาถึงขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการอ่านและสัมฤทธิ์ผลของการเขียน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพ่งเล็งถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน การศึกษาครั้งนี้ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเซาท์คาโรไลนา จำนวน 505 คน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลของการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสัมฤทธิ์ผลของการเขียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนของการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับการเขียนมาก่อนจำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่ง เป็นนักเรียนที่มีความรู้เดิมมีความสามารถในการเขียนมาก่อนจำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิม จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

งานวิจัยในประเทศ

ศุภพร สุขชื่น (2529 : 44 - 45) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะรับสารกับทักษะส่งสารของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยานนาวาเวชวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน ในทางบวก หมายความว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงด้วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นัคดา ขจรนที (2530 : 104 - 105) ได้ศึกษาถึงความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนของคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านและเขียน ของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้

อรุณี วิริยะจิตรา (1983 : 39 - 47) พบว่า หากจะสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลดี จำเป็นต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น เช่น จากทักษะการฟังไปสู่ทักษะการเขียน หรือจากทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนการจัดชั้นเรียนนั้นจะจัดอย่างไรก็ได้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหา สถานที่ โอกาส และเวลา และจากประสบการณ์ของ อรุณี ที่สอนโดยนำเอาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมาสัมพันธ์กันนี้ จะทำให้ผู้เรียนชอบและให้ความสนใจต่อทักษะการเขียนมากขึ้น กิจกรรมการอ่านจะเป็นตัวกระตุ้น (Motivate) ให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น

สุธีพร ปาละดี (2531 : 87) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนนอกเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัชรุณี ณ บัน (2522 : 41 - 44) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่าน และความสามารถทางการเขียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูงปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในระดับ

วิทยาลัยครูภาคกลาง จำนวน 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบการอ่านมีความสัมพันธ์กับคะแนนจากการทดสอบการเขียน และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ความเป็นมาของการสอนวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

(Concentrated Language Encounter Teaching)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้รับการพัฒนามาจากการศึกษาค้นคว้าของนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านและครูสอนภาษาอังกฤษหลายท่าน เช่น ดร.ไบรอันเกรย์, ดร.ริชาร์ด วอล์คเกอร์ และ เนีย คอร์ จากประเทศออสเตรเลีย (Dr.Brian Gray, Dr.Richard Walker and Nea Dore)

ในต้นปี ค.ศ.1980 ได้เริ่มมีโครงการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค ซึ่งเป็นโรงเรียนในย่านแอลิส สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์ทเทิร์น เทอริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย กลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค ได้เริ่มจัดโครงการเทรเกอร์ พาร์ค ขึ้น เนื่องจากพบว่า การจัดโปรแกรมการสอนภาษาภายในโรงเรียนของตน ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะไม่สามารถแก้ปัญหาทางภาษาของนักเรียนได้ เนื่องจากนักเรียนประมาณ 90 % ของโรงเรียนเป็นชาวพื้นเมือง (Aborigines) ที่อาศัยอยู่ตามค่ายพักแรม ชุมชนที่ยากจนจึงทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านและการเขียนน้อยมาก และยังพบว่า เนื้อหาที่จัดไว้ในบทเรียนนั้นไม่สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียน ดังนั้นครูสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนอย่างละเอียด ผลการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว กลุ่มครูสอนภาษาอังกฤษจึงได้ร่วมกันจัดวางเป้าหมายและโครงการสอนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติขึ้น โดยจัดการ

เรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผลการทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง ชาวพื้นเมืองเกือบ 100 % สามารถ อ่าน เขียน ฟัง และ พูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จากนั้นวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้เผยแพร่ออกไปทั่ว ออสเตรเลีย อเมริกา แคนาดา และประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับในประเทศไทย ได้มีการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นครั้งแรกกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในต้นเดือนสิงหาคม พ.ศ.2527 ท้าการทดลองสอนโดย ดร.ริชาร์ด วอลล์เกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการเรียนรู้ทางการอ่าน ดร.เบรندن บาร์ทเลทท์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน Brisben College of Avanced Education ประเทศออสเตรเลีย และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง A Little Red Hen ผลการทดลองพบว่า นักเรียนสามารถอ่านและเขียน และพัฒนาทักษะทางการฟังและพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ทั้ง ๆ ที่เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาค่อนข้างยากสำหรับเด็กที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนาจากหนังสือได้นาน การทดลองและวิจัยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้ดำเนินต่อมา โดยใช้หนังสือประเภทต่าง ๆ และพบว่าการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีตลอดมา

ในเดือน ตุลาคม พ.ศ.2528 ได้มีการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการทดลองพบว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกชั้นตอน

จากผลการทดลองทั้งในวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาภาษาไทยดังกล่าว ดร.ริชาร์ด วอลล์เกอร์ จึงได้เสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทยกับโรตารีสากล และได้รับอนุมัติให้เป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษาที่จังหวัดสุรินทร์ ในปีการศึกษา 2530 ผลการทดลองของโครงการในโรงเรียนนำร่อง พบว่า นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนนำร่องสามารถอ่าน เขียน ฟัง

และพูดภาษาไทยได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองยังมีความสนใจในการอ่านและสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มมวลประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 7)

ในเดือน มกราคม พ.ศ.2531 หลังจากที่ได้ประเมินโครงการนำร่อง การพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์แล้ว มูลนิธิโรตารีสากลได้อนุมัติเงินทุนสนับสนุน โครงการวิจัยและพัฒนาการอ่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2531 - 2535 เป็นเงินประมาณ 16 ล้านบาท

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่านภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จึงได้เริ่มดำเนินโครงการพัฒนาการอ่านตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ.2531 เป็นต้นมา โดยเริ่มดำเนินการอบรมบุคลากรหลัก คือผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ และครูสอนภาษาไทยในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ จำนวน 100 ห้องเรียน และดำเนินการนิเทศ ติดตามผลการสอนในลักษณะงานวิจัยและพัฒนา เริ่มตั้งแต่ต้นปีการศึกษา 2531

2. หลักการและทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้ยึดหลักแนวทฤษฎีในการสอนภาษา ดังนี้

2.1 แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร

แนวการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบสื่อสารนี้ จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วย เนื้อหา บริบท ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างในแต่ละชุมชน

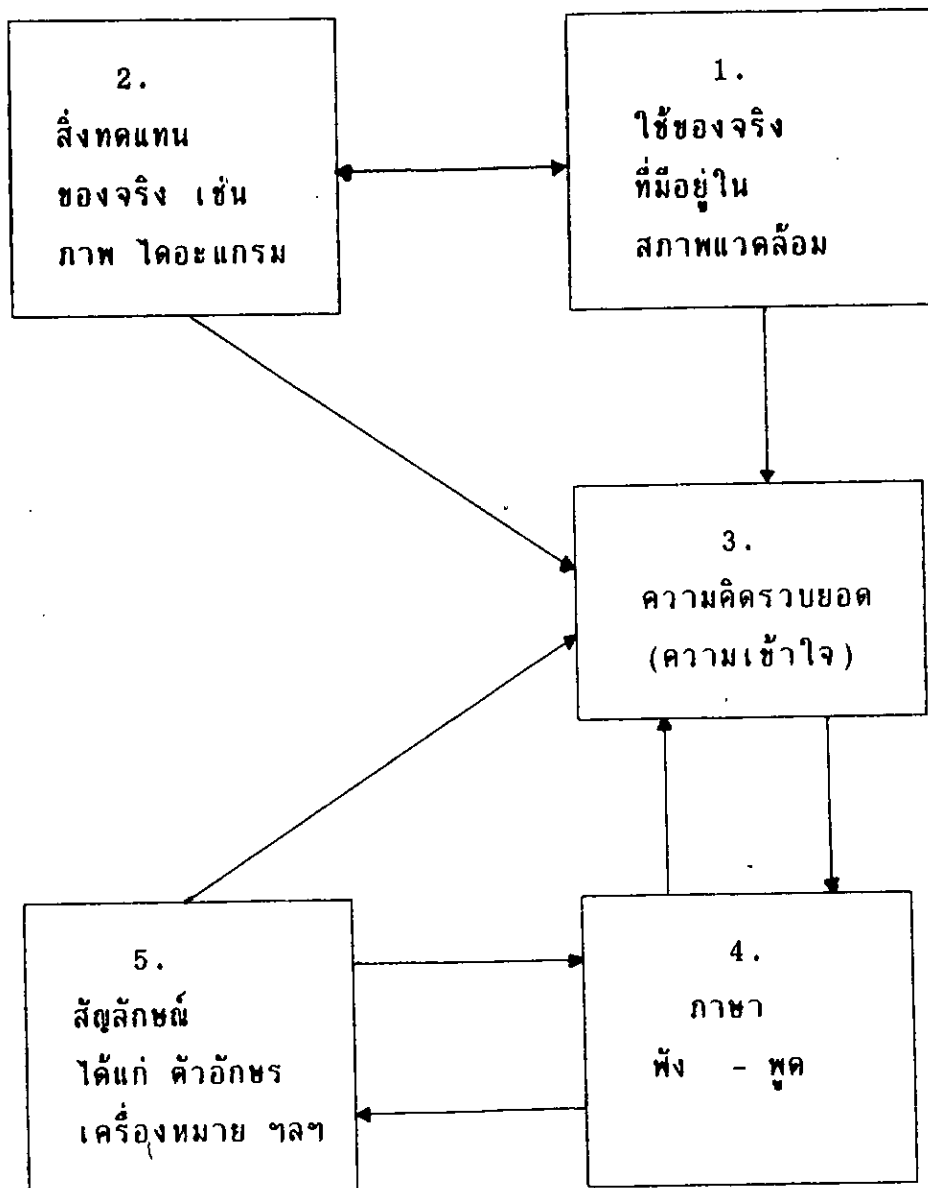
กระบวนการสอนตามทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับธรรมชาติของการ

เรียนภาษา ดังนั้นการจัดเนื้อหาในบทเรียนจึงควรเน้นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในสังคมและชีวิตประจำวันได้ ผู้สอนจึงควรทำหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้นักเรียน เช่นให้ทำงานเป็นกลุ่ม และให้เขียนเรื่องร่วมกัน เป็นต้น

2.2 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach)

ทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) ที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบผลสำเร็จถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งอาจจัดกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ดังนี้

กระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา



การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยพบเห็นในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้นักเรียนหรือผู้เรียนเข้าใจและได้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และในบางครั้งถ้าเราไม่สามารถนำของจริงมาแสดงให้ผู้เรียนดูได้ ก็อาจใช้รูปภาพ หรือแผนผัง หรือไดอะแกรม (ข้อ 2) มาอธิบายให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดได้เช่นกัน เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดของตนกับประสบการณ์เดิมได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ข้อ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสดำเนินได้ฟัง บ่าย ๆ ก็จะทำให้การพัฒนาการฟัง พูด อ่าน เขียนของนักเรียนดีขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.3 ทฤษฎีการสอนอ่านตามแนวภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

(Psycholinguistics)

ทฤษฎีนี้จะเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ โดยถือว่าการอ่านเป็นการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการและทฤษฎีการสอนอ่านให้มาก โดยเฉพาะการถ่ายโยงความคิดรวบยอดและองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม (Schema) และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

จากหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ทฤษฎี ดังกล่าวมานี้พบสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการพัฒนาภาษาที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

การจัดขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ก็จะเป็นไปในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนการสอนจะเน้นปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นไปตามธรรมชาติและเกิดความคล่องตัวจนสามารถนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเน้นการสอนความหมายของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่งได้แก่ รูปสระ พยัญชนะ ตัวสะกด และไวยากรณ์

2.4 หลักการสอนอ่านและเขียนด้วยวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

หลักในการสอนอ่านและเขียนตามวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์

ภาษา มีดังนี้

1. เด็กจะอ่าน เขียน ประสบความสำเร็จ ถ้าเขาได้อ่าน และเขียนอย่างมีจุดหมายและมีประโยชน์

2. เด็กที่เริ่มเรียนควรจะต้องเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทั้งหมด เสียก่อน แล้วจึงค่อยเรียนรู้ส่วนย่อยของภาษา อันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเรื่อง

3. เนื้อเรื่องที่สอนจะต้องเป็นเรื่องที่เร้าใจ เพื่อให้เด็กได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ท้าทายความสามารถของเด็กในการฝึกใช้ภาษา

4. ครูควรช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง โดยฝึกให้แก้ปัญหาด้วยตนเอง

5. เมื่อนักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองแล้ว เขาก็จะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้จากวัสดุที่เขาผลิตขึ้น

6. ความแม่นยำในเนื้อหาและประสบการณ์จะเกิดขึ้น จากการที่ผู้เรียนได้เป็นทั้งผู้อ่านและผู้เขียนไปพร้อม ๆ กัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2530 : 1)

จากหลักการในการสอนอ่านและเขียนที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง เพราะผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนตั้งแต่การฟัง อ่าน พูด และเขียน จนถึงขั้นตรวจผลงานของตนเอง

2.5 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ โดยเน้นความสำคัญที่กระบวนการอ่าน ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพคือสามารถจับใจความสำคัญ ความคิด แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้ การจัดขั้นตอนการเรียนการสอนของวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดตามกระบวนการพัฒนาภาษาอย่างเป็นธรรมชาติของเด็ก โดยเน้นการใช้บทเรียนและกิจกรรมเป็นจุด

เริ่มต้นในการให้ปัจจัยป้อนและให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมทางภาษาจากการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในระยะแรก (ในระดับปฐมวัยถึงประถมศึกษาปีที่ 1 - 2) จุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนการสอน คือ การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังเรื่องราวง่าย ๆ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ฟังได้ อ่านเรื่องราวที่เคยฟังเคยพูดได้อย่างเข้าใจ สามารถจำสัญลักษณ์ของคำและเข้าใจความหมายของคำในประโยคต่าง ๆ ที่เคยฟังเคยพูด นอกจากนี้ยังสามารถเขียนคำ สะกดคำ และเรียงคำที่เคยอ่านเคยพบเป็นประโยค แต่งประโยคเป็นประโยคง่าย ๆ ตามความคิดของตนเองได้

ในระยะต่อมา หลังจากนักเรียนได้ประสบการณ์ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในระยะต้นได้แล้ว ในระดับที่ 3 และระดับที่ 4 นักเรียนจะเริ่มฝึกอ่าน และเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะการเขียนหลากหลายมากขึ้น พร้อมทั้งใช้ความสามารถในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาศัยการเลียนแบบ หรืออิงแบบอย่างจากบทเรียน หรือจากกิจกรรมที่ผู้สอนเสนอแนะไว้ในชั้นเรียน

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั่วไป มีดังนี้

1. ครูอ่าน/เล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนา อภิปราย อ่านเรื่องและ

แสดงบทบาทสมมติ

3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครู
4. ทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ทำกิจกรรมทางภาษา

ขั้นตอนการสอนทั่วไปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ระดับ 3 - 4

มีดังนี้

1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู โดยใช้การทำไคอะแกรม (Mapping)
2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของตัวนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน

3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องเกี่ยวกับ
ตัวนักเรียนเองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง

4. อภิปรายและสนทนา เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนขึ้นใน
ขั้นที่ 3

5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

ขั้นตอนในการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่
จะนำไปใช้กับระดับมัธยมปลาย แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.

นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปราย สนทนาเกี่ยวกับ
เรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู โดยใช้การทำไดอะแกรม (Mapping)

2.

ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของนักเรียนเองและ
อภิปรายร่วมกัน

3.

นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม เขียนเรื่องเองในกลุ่มย่อย
เขียนเองตามลำพัง

4.

อภิปรายและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนขึ้น
ในขั้นที่ 3

5.

ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

ขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและ ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะต้องคำนึง ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและเวลาในการเรียนรู้ (Learning Time) ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัยและสติปัญญา บางคนอาจ เรียนรู้ได้ช้าและบางคนอ่านเรียนรู้ได้เร็ว ดังนั้นครูควรใช้เวลาแก่ผู้เรียนสำหรับการ ผักบปฏิบัติทางภาษาให้มาก

ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์ แบ่งออกได้ 5 ขั้นตอนตามลำดับ ขั้นตอนต่อไปนี้เป็น

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ครูเริ่ม เสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเริ่มลองฝึกลองถูกกับสิ่งที่เรียนรู้นั้น
2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน และมีความถูกต้องมากขึ้น
3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนมามากขึ้น เพราะมีประสบการณ์ในการลองฝึก ลองถูกมาหลายครั้ง
4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะมีความชำนาญในความรู้ที่ได้เรียนมาและสามารถนำความรู้ที่นั้นมาประยุกต์ ในชีวิตประจำวันของตนได้
5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียน สามารถนำความรู้มาดัดแปลงหรือปรับใช้ได้ทุกสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเน้นความแม่นยำ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ กิจกรรมต่าง ๆ จะ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุ เป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนได้หรือไม่ //

2.6 จุดมุ่งหมายทั่วไปของการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียน สามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอแก่การสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน

2.7 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำ
ในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดได้ตอบสนองความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่ยอมรับ
เข้าใจได้
4. เขียนสะกดคำศัพท์และประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนพูดจาก
หน่วยการเรียนรู้ได้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรให้ถูกต้อง
เป็นที่เข้าใจได้
6. บอกความหมาย และเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมาย
วรรคตอนได้
7. สื่อความหมายของภาษาทางกาย อารมณ์ วาจา หรือ
สีหน้าท่าทางได้ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ
ได้
8. ร่วมมือกับเพื่อน และช่วยเหลือแบ่งปันกันในการทำงาน
ร่วมกันได้

2.8 การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษา

การจัดกระบวนการเรียนการสอน ด้วยวิธีการแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา จะยึดหลักการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน
โดยจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจกระบวนการหรือวิธีการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

ดังนั้น ในการจัดทำหนังสือเพื่อใช้ในการเรียนการสอน จึง
แบ่งเป็น 3 ประเภท โดยยึดเอาจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นหลัก ดังนี้

1. หนังสือประเภทนิทาน นิยาย เช่น หนูอ้อกวาดบ้าน
2. หนังสือประเภทวิธีการ เช่น มาทำหามากันเถอะ

3. หนังสือประเภทสารคดี เช่น ดินไม้แสนดี

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ จะใช้ตามความเหมาะสมของเด็กแต่ละระดับชั้น สำหรับเด็กในชั้นที่สูงขึ้น ก็จะมีโครงสร้างทางไวยากรณ์และเนื้อหาที่ยากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์มากขึ้น

2.9 แนวทางการประเมินวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียนได้ ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากฟังครูพูดจบแล้ว

(Recall)

2. การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมติและวาดภาพประกอบเรื่อง (Communication)

3. การบอกลำดับก่อน - หลังของเรื่อง ในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องในชั้นที่ 3 (Ordering)

4. การออกเสียงคำต่าง ๆ ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม

5. การเรียงประโยคจากการเล่นเกม

6. การสะกดคำและแต่งประโยค หลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

7. การร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบประชาธิปไตย

8. ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เมื่อมีเวลาว่าง

วิธีประเมินผล

ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่เรียนและการตรวจผลงานของนักเรียน

2.10 ประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้เรียนได้ความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การฟังนิทาน การแสดงบทบาทสมมติ การวาดภาพและการเล่นเกม

2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษา อย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจ ความหมายหรือความคิดรวบยอดของภาษาก่อนที่จะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ในลักษณะบูรณาการ เช่นในขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 เป็นต้น

3. ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนสุดท้ายโดยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การซักถาม การโต้ตอบ และการเล่าเรื่อง

4. ผู้เรียนจะมีโอกาสได้คุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับการรับรู้ของมนุษย์ เช่น ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

5. ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย การยอมรับฟังความคิดเห็น และการฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน

ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การวาดภาพ เป็นต้น

2.11 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการแบบ

มุ่งประสบการณ์ภาษา

ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และบอกรายละเอียดของเรื่องได้

นักเรียนในระดับมัธยมปลายสามารถอ่านเรื่องได้เองแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน จะอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจบ้างสลับกันไปบ้าง

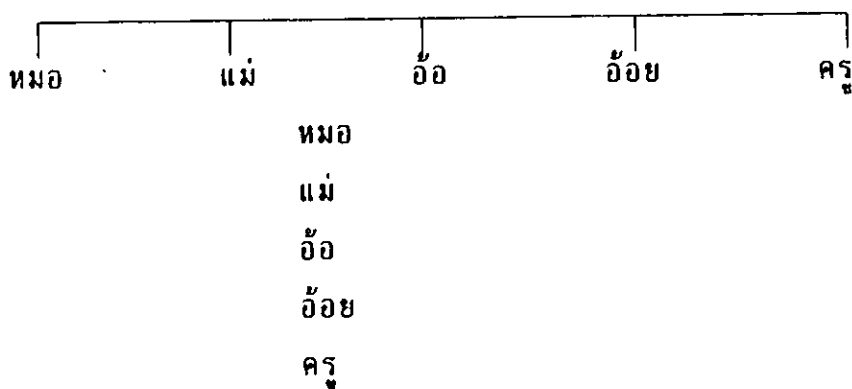
จุดมุ่งหมายสำคัญ ต้องการให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องและบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้

บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนควรใช้ไดอะแกรม (Mapping) เพื่อช่วยให้นักเรียนตั้งใจความสำคัญของเรื่อง เช่น การลำดับเรื่อง การโยงความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์กัน เช่น เป็นเหตุเป็นผลกัน เป็นปัญหาและการแก้ไขปัญหานั้น การเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างของเรื่อง นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของเรื่องอีกด้วย ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผลจากการอ่าน และสรุปความคิดด้วยตนเอง ควรใช้เวลาอภิปรายและสนทนาเรื่องในแต่ละหน้าอย่างละเอียด อย่าใจร้อน เพราะการฝึกอ่านโดยใช้ความคิดประกอบการอภิปรายจะช่วยฝึกนักเรียนให้เคยชินกับการอ่าน โดยใช้กระบวนการทางความคิดได้มาก และจะทำให้สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นขั้นตอนการอ่านขั้นสูงต่อไปในอนาคตได้

การอ่านออกเสียงไปเรื่อย ๆ จะไม่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนมากนัก ผู้สอนควรให้นักเรียนหยุดช่วงการอ่านเป็นตอน ๆ และอภิปรายร่วมกัน จะทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายได้ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่องภาพประกอบในบทเรียนด้วย การเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจะช่วยให้นักเรียนมีชีวิตชีวาขึ้นได้

การทำไดอะแกรมแสดงความสัมพันธ์ของเรื่อง ควรทำง่าย ๆ โดยใช้ปากกาสีเมจิก สรุปและโยงแขนงมาให้เข้าใจได้ง่าย ๆ เช่นจากคำถามของครู "มีตัวละครอะไรบ้างในเรื่อง นักเรียนจำได้ไหม"



ทำไมอ้อจึงพันผุ นักเรียนตอบได้ไหม แล้วเมื่อพันผุอ้อทำอย่างไร

รับประทานอมยิ้ม → อ้อพันผุ → ไปหาหมอพัน

ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวัน

ของตัวนักเรียนเองและอภิปรายร่วมกัน

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านเป็นความคิดของตนเอง พร้อมทั้งรู้จักวิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เกี่ยวโยงกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตนเอง เพื่อการนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้ได้

ในขั้นนี้ ครูควรตั้งการอภิปรายและการสนทนาจากเรื่องที่อ่านในขั้นที่ 1 เข้าสู่เรื่องราวที่นักเรียนจะพบในชีวิตประจำวันของนักเรียนเอง เพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์สิ่งที่สำคัญ และเป็นประโยชน์แก่ตนเองจากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น เช่น เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักชาติของทหารกล้าคนหนึ่ง ครูก็จะตั้งเรื่องเข้าสู่ตัวนักเรียนโดยถามว่า ถ้านักเรียนเป็นทหารกล้าคนนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร นักเรียนคิดว่าชาตินั้นสำคัญแค่ไหน นักเรียนจะรักและทำอย่างไรทหารกล้าคนนั้นไหม นักเรียนชอบทหารกล้าคนนั้นไหม เพราะเหตุใด

การสนทนา อภิปรายโดยดึงเข้าสู่เรื่องของนักเรียน จะทำให้นักเรียนอภิปรายมีชีวิตชีวามากขึ้น นักเรียนจะมีโอกาสได้พูด ได้แสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น ผู้สอนจะมีโอกาสแก้ไขปัญหาคารากออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่เด็กได้ด้วย โดยการย้ำความที่เด็กพูดโดยไม่ต้องบอกว่าผิดหรือถูก เด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ได้จากที่ครูพูดอย่างถูกต้อง ในขั้นนี้ถ้าเรื่องราวในการอภิปรายซับซ้อนมากก็ควรใช้ไดอะแกรมช่วยได้

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม หรือเขียนเรื่อง

เกี่ยวกับตัวเองในกลุ่มย่อย หรือเขียนตามลำพัง

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และฝึกทักษะการเขียน ในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้มากขึ้น จากตัวอย่างบทเรียนที่พบในขั้นตอนนี้ เนื่องจากผู้เรียนในระดับนี้เขียนได้บ้างแล้วผู้สอนสามารถให้นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนเรื่องที่ละประโยคหรือที่ละตอนได้โดยตกลงเรื่องที่จะเขียนร่วมกันก่อน ผู้สอนจะมีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการดำเนินการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เมื่อจบเรื่องที่ละตอนให้นักเรียนผลัดกันออกมาวาดภาพประกอบ หรือวาดจากกระดาษของตนเองแล้วนำมาติดต่อกันได้

ในการเขียนเรื่องร่วมกัน สามารถให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นของตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่านเสมอไป เพียงแต่พยายามให้คงรูปแบบแนวการเขียน และความสำคัญของคำ หรือประโยคบางอย่าง ที่คิดว่าจำเป็นที่นักเรียนต้องเรียนไว้เท่านั้น เนื่องจากเรื่องไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่าน สักกระยะหนึ่งให้นักเรียนฝึกเขียนร่วมกันในกลุ่มย่อย นักเรียนอาจต่างคนต่างเขียนเรื่องของตนเองก็ได้ แต่ละกลุ่มต่าง ๆ กันไปได้

ขั้นที่ 4 อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนในขั้นตอนที่ 3

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถอ่าน และสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อพัฒนาการเขียนของตนเองต่อไป

ในขั้นนี้ ผู้สอนควรให้นักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องที่ช่วยกันเขียนขึ้น ทั้งที่เกี่ยวกับภาษาที่ใช้และความคิดเห็นต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตน และรู้จักแก้ไขภาษาที่เขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยการอภิปราย

ขั้นที่ 5 กิจกรรมทางภาษา

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมภาษาในขั้นตอนนี้ อาจจะจัดได้หลายอย่าง ดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านหรือเขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มเล็ก หรือคั่นคว่ำเรื่องต่าง ๆ ที่ครูเสนอแนะ แล้วนำมารายงานอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้นให้เพื่อน ๆ สรุปความ

2. จัดกิจกรรมคู่ ให้นักเรียนผลัดกันอ่านเรื่องสั้น ผลัดการสรุปความหรือผลัดการเล่าเรื่องสั้นที่ได้ไปคั่นคว่ำมา

3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วผลัดการถามตอบ

4. เขียนรายงานสั้นหรือเขียนเรื่องสั้น ตามที่ได้ไปคั่นคว่ำหรืออ่านประกอบ

5. เล่นเกมทางภาษาอื่น ๆ เช่น การต่อคำหรือประโยคเป็นเรื่อง การเติมข้อมูลของเรื่องที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ ฯลฯ

6. การเขียนคำบอกเป็นรายคู่ หรือเป็นกลุ่ม การเขียนเรื่องจากภาพ

กิจกรรมทางภาษาในชั้นตอนนี้ ควรให้มีเนื้อหาสาระที่ต่อเนื่องกันกับชั้นตอนอื่น ๆ ที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อการทบทวน และ เพื่อฝึกย้ำความแม่นยำในการอ่านและ เขียน รวมทั้งการฟังและพูดด้วย

ฯลฯ

การจัดชั้นเรียน

ควรมีการออกแบบการจัดชั้นเรียน เป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กตามลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้นตอน ผู้สอนต้องคอยควบคุมและช่วยเหลือผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน การใช้กิจกรรมเพื่อการซ่อมเสริมอาจกระทำได้พร้อม ๆ กัน โดยแยกกิจกรรมแก่นักเรียนที่เก่งและอ่อน ให้ต่างกันตามความสามารถได้ นักเรียนเก่งให้กิจกรรมที่ยากขึ้นและท้าทายมากขึ้น สำหรับนักเรียนอ่อนอาจให้กิจกรรมที่สามารถทำได้ง่ายเป็นชั้นตอน เพิ่มยากขึ้นทีละน้อย เป็นต้น ความเอาใจใส่ของครูสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนทุกระดับความสามารถ การให้แบบฝึกหัดหรือทบทวนสำหรับนักเรียนที่อ่อน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้มาก แต่ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ

เกมและแบบฝึกหัด

เกมและแบบฝึกหัดจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับคำและกลุ่มคำประโยค ส่วนานที่เคยใช้ในหนังสือหรืองานเขียนที่นักเรียนเขียนขึ้นเอง หรือเป็นกลุ่มจะให้นักเรียนได้ทบทวนการใช้ภาษาอ่านและ เขียนได้เป็นอย่างดี

สุริ พงษ์ทองเจริญ (2526 : 76) กล่าวถึงการใช้เกมทางภาษาว่า เกมจะช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนได้ดีมาก เพราะการเล่นเกมนจะช่วยทำให้เด็กสนุกสนานกับการเรียนและการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น

ดอบสัน (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. 2522 : 243 ; อ้างอิงมาจาก Dobson. 1977 : 9 - 17) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเกมไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาว่า การนำเกมไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาจะทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างมาก

ครุยส์แซงค์ (Criuchshank. 1977 : 74 - 89) ได้กล่าวว่า การนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษามีประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนของเด็กในวิชาต่าง ๆ
2. เป็นการย้ำทวนวิชาที่เรียนไปแล้ว

3. เป็นการเพิ่มทักษะที่ดีแก่ผู้เล่นทีละ เล็กทีละ น้อยด้วยตนเอง

4. ช่วยส่งเสริมการสอนของครูให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะขั้นตอนในการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนจุดมุ่งหมาย คือผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายเสียก่อนว่าต้องการให้เด็กได้ประโยชน์อะไรบ้างหรือฝึกทักษะด้านใดบ้าง

2. ขั้นตอนออกแบบ หลังจากตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้แล้ว ผู้สอนต้องออกแบบเกมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งเอาไว้ และการแข่งขันต้องเป็นไปตามเกมหรือกติกาของเกมนั้น ๆ

3. ขั้นตอนทดสอบเกม ในขั้นนี้จะต้องเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเตรียมพร้อมในการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นด้วย

ดังนั้นการนำเกมหรือกิจกรรมทางภาษาเข้ามามีใช้ในการเรียนการสอนจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น เพราะนักเรียนจะได้พัฒนาทักษะทางภาษาเกือบทุกทักษะ

2.12 วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับหนังสือประเภทวิธีการ

หนังสือประเภทนิทานและสารคดี มีวิธีการสอนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก หนังสือประเภทวิธีการสารคดีจะมีตัวละครน้อยกว่าหรือไม่เลย หนังสือประเภทวิธีการจะมีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นที่ 1 และ 2 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันอภิปรายหรือสนทนา จะเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1.1 ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง เช่น เรื่อง "มาทำหมวกกันเกอะ" ครูก็จะแนะนำวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการทำหมวก เช่น กระดาษแข็ง ที่ทำเป็นแบบของหมวก กระดาษสำหรับทำหมวก ที่หนีบกระดาษ เป็นต้น

วิธีแนะนำ ครูจะยกวัสดุแต่ละชิ้น ออกมาแสดงให้นักเรียนดู พร้อมทั้งถาม เช่น ครูชูกระดาษขึ้นและถามว่าอะไร ครูพูดคำว่า "กระดาษ" หลาย ๆ ครั้ง แล้วให้นักเรียนพูดตาม

1.2 ครูสาธิตวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ทีละขั้นอย่างช้า ๆ และ

ชัดเจน เช่น

- หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ
- สอง - ทาบกระดาษลงบนกระดาษแผ่นนี้ (ชี้ไปด้วย)
- สาม - ใช้ดินสอลากเส้นไปรอบ ๆ กระดาษ

ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง ลำดับขั้นตอน
สนทนาหรืออภิปราย อ่านออกเสียงและแสดงบทบาทสมมติ

ในขั้นตอนนี้ ให้นักเรียนลองเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอน
ไป และลองลำดับขั้นตอนดูว่าครูทำอะไรบ้าง จากนั้นลองให้นักเรียนลองพูดซ้ำ
ตามครูอย่างช้า ๆ ทีละขั้นตอน หลังจากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม แล้วลงมือปฏิบัติ
ตามขั้นตอนที่ครูอธิบาย

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน

ให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนวิธีการทำสิ่งนั้นอีกครั้ง และ
เริ่มตกลงกันเขียนเรื่องเกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนั้น ๆ เป็นขั้น ๆ หรือเป็นข้อก็ได้เช่น

- หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ
- สอง -
- สาม -

แล้วดำเนินขั้นการสอนไปตามลำดับขั้นตอนของวิธีการสอน

หนังสือประเภทนิทาน นิยาย

ข้อเสนอแนะในการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้สอนต้องศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการ เทคนิคการสอน
โดยละเอียด และทดลองสอนด้วยตนเองทุกขั้นตอน
2. ผู้สอนไม่ควรข้ามขั้นตอน เพราะจะทำให้การพัฒนาด้านภาษา
ไม่เป็นไปตามหลักการและทฤษฎีการสอน
3. ผู้สอนไม่ควรคำนึงถึงหนังสือเรียนชุดเก่าที่เคยใช้ แต่ควร
พยายามศึกษาแนวทางการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาให้เข้าใจ
4. การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 5 ครูไม่ควรสอดแทรกกิจกรรมที่ไม่
พัฒนาทักษะภาษา
5. การวัดผลประเมินผลการเรียนทำได้ทุกขั้นตอนการสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others, 1983 : 72)

ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษ เทรเกอร์ พาร์ค เรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching หรือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน

ต่อมาในปี ค.ศ.1984 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others, 1984 : 45) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับโปรแกรมที่เทอร์เกอร์ พาร์ค ที่โรงเรียน Napperby และ Marryvale โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับ Junior และ Senior โดยใช้เนื้อหาในการทดลองเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารทั้ง 2 ระดับ ใช้เวลาทดลอง 18 เดือน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

ในปีพ.ศ.2527 ริชาร์ด วอล์คเกอร์, เบรดัน บาร์ทเลตและเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ทำการทดลองการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลาทดลอง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ผลการทดลองพบว่านักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และมีความสามารถในการจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนาจากหนังสือได้นานทั้ง ๆ ที่นักเรียนไม่มีพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อนและนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Richard Walker, Bredan Bartlett, Saowalak Rattanavich, 1984 : 58)

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัยและคนอื่น ๆ (2530 : 7) ได้ทำการทดลองสอนภาษาไทยด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการนาร่องของศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์ ผลการทดลองพบว่านักเรียน

ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทย สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประภาพันธ์ นิลอรุณ (2530 : 75) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษา ที่เรียนโดยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามแผนจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านสังขะ และโรงเรียนคณวิทยาการอาเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 50 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า เด็กปฐมวัยที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นัตตา ขจรนที (2530 : 104) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมคิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำแตกต่างกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธีพร บาคะดี (2531 : 87) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ใช้เวลาทดลอง 7 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีการระลึกได้ในสิ่งที่อ่านในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์

1. ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

กิลฟอร์ด (อาร์ รังสินธ์. 2527 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Guilford. 1950 : 53) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกัน กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดอเนกนัย (Divergent Thinking) คือ ความคิดหลายทิศทางหลายแง่ หลายมุม คิดได้กว้างไกล ซึ่งลักษณะความคิดเช่นนี้จะชี้นำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ รวมถึงการคิดค้นพบวิธีการแก้ปัญหาให้สำเร็จอีกด้วย ความคิดอเนกนัย จะประกอบด้วยลักษณะ ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคล่องตัวในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) และความคิดละเอียดละออ (Elaboration)

แอนเดอร์สัน และคนอื่น ๆ (เพยาวี ทักษิณ. 2523 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Anderson and others. 1970 : 90) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาซึ่งความคิดใหม่ ๆ เป็นการกระทำที่บุคคลเลือกมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อสร้างรูปแบบอย่างใหม่ ความคิดใหม่ หรือผลิตผลงานใหม่ ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของในระดับต่าง ๆ กัน และความคิดสร้างสรรค์นี้สามารถจะพัฒนาได้ถ้าจัดสภาพการณ์ใหม่เหมาะสม

วอลลาซ และ โคแกน (ประทีป ศิริบังข. 2530 : 36 ; อ้างอิงมาจาก Wallach and Kogan. 1965 : 13 - 20) ได้ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถคิดเชื่อมโยงสัมพันธ์ได้ คนที่มีความคิดสร้างสรรค์คือคนที่สามารถคิดอะไรได้อย่างสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ คือเมื่อระลึกสิ่งหนึ่งได้ก็จะเป็นสะพานช่วยให้ระลึกถึงสิ่งอื่นที่มีความสัมพันธ์กันได้อีกต่อไป เช่น เมื่อเห็นคำว่าปากกา ก็จะนึกถึง กระดาษ ดินสอ ขาดหมึก โตะ แก้ว สุ่มบันทึก ฯลฯ ยังคิดได้มากเท่าไร ยิ่งแสดงถึงศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์มากเท่านั้น

อาร์ รังสินธ์ (2527 : 8) กล่าวว่าความคิดสร้างสรรค์ว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัย อันนำไปสู่การคิดค้นพบสิ่งแปลกใหม่ด้วยการคิดค้นแปลงปรุงแต่ง จากความคิดเดิมผสมผสานกันให้เกิดสิ่งใหม่ ซึ่งรวมทั้งการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการคิดทฤษฎีหลักการได้สำเร็จ

จากความหมายของความคิดสร้างสรรค์ ที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมองที่มีอยู่แล้วในตัวบุคคลและบุคคลนั้นจะสามารถคิดได้หลายแง่ หลาย ๆ มุม หรือมีความคิดที่เป็นลักษณะของการบูรณาการเพื่อจะให้เกิดการประดิษฐ์ บรู้งแต่ง สิ่งใหม่ ๆ หรือสิ่งมีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการคิดค้นหาทฤษฎี หลักการต่าง ๆ ได้อย่างสำเร็จและมีประสิทธิภาพอีกด้วย

2. กระบวนการคิดสร้างสรรค์

ทอแรนซ์ (อาร์ รังสินันท์. 2527 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Torrance. 1965) ได้ให้คำอธิบายว่า กระบวนการคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการของความรู้สึกไวต่อปัญหาหรือสิ่งที่บกพร่องขาดไป แล้วจึงรวบรวมคิด ตั้งเป็นสมมุติฐานขึ้น ต่อจากนั้นก็ทำการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทดสอบสมมุติฐานขึ้น ขั้นต่อไปจึงเป็นการรายงานผลที่ได้รับจากการทดสอบสมมุติฐานเพื่อเป็นแนวทางใหม่ต่อไป ความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นกระบวนการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์นั่นเอง และทอแรนซ์ เรียกกระบวนการลักษณะนี้ว่า กระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หรือ "Creative Problem Solving"

แอนเดอร์สัน (อาร์ รังสินันท์. 2527 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1957) กล่าวว่า ความแตกต่างของบุคคลอยู่ที่ ความคิดสร้างสรรค์ และประสบการณ์เป็นสำคัญ พร้อมทั้งได้แบ่งกระบวนการด้านความคิดสร้างสรรค์ออกเป็น 6 ขั้นตอน คือ

- ขั้นที่ 1 มีความสนใจ และรู้ถึงความต้องการของจิตใจและสมอง
- ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และสิ่งที่น่าสนใจ
- ขั้นที่ 3 ใ้โครงร่างถึงการวางแผน โครงร่างและรูปแบบของงาน
- ขั้นที่ 4 จากผลข้อ 1 - 3 ทำให้เกิดจินตนาการ
- ขั้นที่ 5 สร้างจินตนาการออกมาเป็นความจริง และแสดงผลให้เห็นชัดเจน

ขั้นที่ 6 รวบรวมความคิด และแสดงออกมาในรูปของผลงาน

วอลลาส (ศิรินันท์ เพชรทองคำ. 2527 : 99 ; อ้างอิงมาจาก Wallas. 1962) ได้จัดแบ่งลำดับกระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้ 4 ขั้นตอน คือ

1. **ระยะเตรียมตัว (Preparation)** เริ่มตั้งแต่บุคคลนั้นคิด
ปัญหาขึ้น หรือสนใจปัญหา

2. **ระยะพักตัว (Incubation)** เป็นระยะที่ต่อจากระยะแรก
อาจจะ เป็นช่วงที่ต้องใช้ความคิดบางทีอาจจะคิดไม่ออก ต้องใช้เวลา นาน แต่บางที
ก็อาจจะเกิดการคิดขึ้นมาโดยฉับพลัน และจะต้องรีบจดจำหรือปฏิบัติการอย่างใด
อย่างหนึ่งลงไปทันที

3. **ระยะการมองเห็น (Illumination)** คือการหยั่งเห็นใน
ปัญหาได้ทันที เป็นระยะที่ผู้คิดค้นมีความค้นเด่นย่นิดที่สามารถคิดออกมาได้

4. **ระยะทบทวน (Revision)** เมื่อได้ความคิดใหม่ออกมาแล้ว
ก็จะนำมาขัดเกลาเรียบเรียงให้ดีเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3. บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์

คروฟเลย์ (วีจิตร วรุตบางกูร. 2520 : 4 ; อ้างอิงมาจาก
Cropley. 1970) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์มีลักษณะ
4 ประการคือ มีประสบการณ์มาก (รู้มาก เห็นมาก อ่านมาก) มีความเต็มใจที่จะ
เสี่ยง มีความรักที่ก้าวไปข้างหน้า และสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดได้
คล่องแคล่วในระดับสูง

ฮิลล์การ์ด และ แอทคินสัน (Hilgard and Atkinson. 1983
: 374 - 375) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความคิดที่อิสระ
ไม่ชอบตามอย่างใคร ชอบคิดชอบทำในสิ่งซับซ้อนหรือแปลกใหม่และมีอารมณ์ขัน

กิลฟอร์ด (อารี รังสินันท์. 2527 : 12 ; อ้างอิงมาจาก
Guilford. 1957) กล่าวว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์เป็นผู้ที่มีความอดทนต่อสิ่ง
ที่ยังไม่แน่ชัด และเป็นผู้เต็มใจที่จะทำงานหนักและอุทิศเวลาเพื่องาน ทั้งยังเป็น
บุคคลที่มีความคิดยืดหยุ่น พร้อมทั้งจะเปลี่ยนแปลงจากการยึดถือวิธีการเก่า ๆ มาสู่
แนวทางใหม่ ๆ

อารี รังสินันท์ (2532 : 16) ได้สรุปถึงลักษณะของบุคคลที่มี
ความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังต่อไปนี้

- มีความสามารถในการคิดพลิกแพลงแก้ปัญหาต่างๆ ให้ลุล่วงด้วยดี
- ไม่ชอบทำงานตามอย่างผู้อื่นอย่างไม่มีเหตุผล

- มีจิตใจจดจ่อผูกพันกับงาน และมีความอดทนอย่างทรหด
- เป็นผู้มียอมแพ้ล้มเลิกอะไรง่าย ๆ หรือเป็นนักสู้ที่ดี
- มีความคิดคำนึงหรือจินตนาการสูง
- มีลักษณะความเป็นผู้นำ
- มีความขี้เล่น รื่นเริง
- ชอบรับประสบการณ์ใหม่ ๆ
- นับถือตนเอง และเชื่อมั่นในตนเองสูง
- มีความคิดอิสระและยืดหยุ่น
- ยอมรับและสนใจในสิ่งแปลก ๆ
- มีความซับซ้อนในการรับรู้
- กล้าหาญ กล้าเผชิญความจริง
- ไม่เคร่งครัดกับระเบียบแบบแผน
- ไม่ยึดมั่น (Dogmatism) ในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกินไป ชอบทำงานเพื่อความสุขและความพอใจของตนเอง
- มีอารมณ์ขัน

วิจิตร วรุตบางกูร (2520 : 4) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังต่อไปนี้

- อยากรู้อยากเห็น
- ไม่ชอบทำตามคนอื่นโดยไม่มีเหตุผล
- เป็นนักสู้ไม่ยอมล้มเลิกอะไรง่าย ๆ
- มีลักษณะเป็นผู้นำ
- ชอบประสบการณ์ใหม่ ๆ
- มีความคิดอิสระและยืดหยุ่นอยู่เสมอ
- มีความซับซ้อนในการรับรู้
- ไม่ค่อยเคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน
- ชอบทำงานเพื่อความสุขและความพอใจของตนเอง
- คำถามที่ชอบถามอยู่เสมอคือ สิ่งนี้คืออะไร และมันจะเปลี่ยนเป็นอะไรได้บ้าง
- สามารถคิดแก้ปัญหายาก ๆ ได้

- มีจิตใจจดจ่อและผูกพันกับงานและอดทนต่ออุปสรรค
- มีจินตนาการกว้างไกล
- ชี้เล่น มีอารมณ์ขัน
- นับถือตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- ยอมรับและสนใจในสิ่งแปลกใหม่
- ไม่ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกินไป

4. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

วิจิตร วรุตบางกูร (2520 : 4 - 5) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีดังต่อไปนี้

1. ความรู้ของแต่ละคน คนยิ่งรู้มาก เห็นมาก จะมีความรู้พื้นฐานมาก เป็นกำไรสำหรับการแก้ปัญหาและหาทางออกได้ อย่างน้อยต้องรู้ว่า ปัญหาของเขาคืออะไร และในอดีตเคยแก้ปัญหาที่กันอย่างไร

2. จินตนาการ อย่างน้อยต้องคิดว่าจะมีทางอื่นหรือวิธีอื่นที่จะแก้ปัญหาได้หรือไม่ ถ้ามี มีอะไรบ้าง

3. การคิดวิเคราะห์ ต้องมีการใช้วิจารณญาณวิเคราะห์ได้ว่าวิธีแก้ปัญหาอันใดสามารถนำไปปฏิบัติได้และ เป็นประโยชน์ที่สุด

4. สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์ มีการระดมพลังสมอง ระดมความคิดรักใคร่นับถือซึ่งกันและกัน ไม่วิพากษ์วิจารณ์กันว่าร้ายทำให้เสียกำลังใจ

อารี รังสินันท์ (2527 : 93) กล่าวถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ว่า ครูมีบทบาทและหน้าที่สำคัญหลายประการในสังคม แต่หน้าที่ที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ ครูเป็นผู้นำในวงการศึกษา กล่าวคือ ครูเป็นทั้งผู้สอนและทดลองปฏิบัติจริง เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ดีงาม สำหรับงานด้านการสอนนั้น ต้องเน้นความสำคัญของการจัดกิจกรรมที่ยั่ว และกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนการคำนึงถึงบรรยากาศที่ส่งเสริมให้คนกล้าคิด กล้าแสดงออก ครูเป็นบุคคลที่จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ทอแรนซ์ (Torrance. 1963 : 47) ยังได้กล่าวถึงหลักการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ยอมรับและเอาใจใส่ต่อคำถามแปลก ๆ ของเด็ก พ่อ แม่หรือครู ไม่ต้องกลัวว่าการเดาของเด็กเกี่ยวกับปัญหานั้นจะถูกหรือผิด แต่จะต้องช่วยกระตุ้นให้เด็กได้วิเคราะห์ และค้นหาเพื่อพิสูจน์การเดา โดยใช้พื้นฐานจากการสังเกตและประสบการณ์ของเด็กเอง

2. ยอมรับและเอาใจใส่ต่อความคิดแปลก ๆ ของเด็ก

3. แสดงให้เด็กเห็นว่า ความคิดนั้นมีคุณค่า ทำให้มีการเสริมแรงภายในเกิดขึ้น

4. จัดเตรียมโอกาสเพื่อการฝึกหัดการเรียนรู้โดยไม่ต้องประเมินผล เด็กอาจจะต้องการเวลาซึ่งสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องคอยพะวงต่อการประเมินผล

ลักษณะของครูที่จะช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีดังนี้ (ประทีป ศิริบังกช. 2530 : 39 ; อ้างอิงมาจาก กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 52- 53)

1. มีความตระหนักรู้อยู่เสมอว่า ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนและ เกิดขึ้นได้เสมอทุกโอกาส

2. ยอมรับฟังความคิดเห็นที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ และที่แตกต่างจากคนอื่น จะต้องไม่ตำหนิติเตียนหรือกล่าวหาว่าเด็กคิดนอกกลุ่มนอกทาง

3. รู้คุณค่าของตัวเอง จะต้องไม่เป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่ถือตัว พร้อมทั้งมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นอยู่เสมอ

4. รู้จักเสียสละ มีอิสรภาพในการทำงานเพื่อส่วนรวม

5. มีความกระปรี้กระเปร่า กระฉับกระเฉง มีความคล่องแคล่วว่องไวในการทำงาน

6. มีการปรับปรุงตนเองอยู่เสมอในด้านการสอน การสมาคมกับผู้อื่น พร้อมทั้งมีความสนใจต่อเหตุการณ์รอบตัวตัวเอง

7. มีความอดทน อดกลั้น ไม่ท้อแท้ เมื่อประสบปัญหาที่ยุ่งยากและสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้สำเร็จ

8. มีอิสระในการสร้างบรรยากาศ ที่อำนวยให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ทุกโอกาส

9. มีทัศนคติทางบวกแก่ตนเอง โดยแสวงหา และเรียนรู้
ประสบการณ์ใหม่อยู่เสมอ และพยายามคิดค้นหาความสำเร็จแปลก ๆ ใหม่ ๆ

10. คำนึงถึงปัญหาที่จะต้องมาพร้อมทั้งสามารถรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นมาสร้างประโยชน์ให้เด็กรู้จักคิดในด้านสร้างสรรค์

ทฤษฎีโครงสร้างทางเชาว์ปัญญาของกิลฟอร์ด

กิลฟอร์ด (เพอร์ ทักซิฟ. 2523 : 9 - 14 ; อ้างอิงมาจาก Guilford : 1973) ได้เสนอทฤษฎีโครงสร้างของเชาว์ปัญญา โดยอธิบายความสามารถทางสมองของมนุษย์เป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 วิธีการคิด (Operation) หมายถึงกระบวนการปฏิบัติงานหรือวิธีการคิดของสมอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 แบบ คือ

1. การรู้จักและเข้าใจ (Cognition) ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่พบเห็น เช่น เมื่อเห็นของเล่นรูปร่างกลม ๆ ท้าย ยางผิวเรียบ ก็บอกได้ว่า ลูกบอล หรือเห็นภาพ  ก็ทราบได้ว่าเป็นภาพมะม่วง

2. การจำ (Memory) เป็นความสามารถของบุคคลที่จะเก็บสะสมรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่รู้จักไว้ได้ และความสามารถระลึกออกมาในรูปเดิมได้ตามต้องการ เช่น การกำหนดหมายเลขประจำตัวนาย ก เป็น 47859 แล้วให้นาย ก จำไว้ เมื่อถามนาย ก ถึงหมายเลขประจำตัวนั้นนาย ก ก็สามารถจะตอบได้ถูกต้อง

3. การคิดแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) หมายถึงความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยไม่จำกัดจำนวน ตามสิ่งเร้าที่กำหนดให้ เช่น ให้บอกคำที่มีพยัญชนะต้น ก มาให้มากที่สุด ก็บอกได้ว่า กิน การ กานต์ ก่อน แก่ กับ ...

4. การคิดแบบเอกนัย (Convergent Thinking) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถสรุปความที่ดีและถูกต้องที่สุดจากข้อมูลที่กำหนดให้

5. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึงความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถหาเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่กำหนดให้ และสรุปได้ว่ามีลักษณะสอดคล้องกับเกณฑ์นั้น เช่น บอกว่า อักษรชุด ก ก ก ข ก ก ข ข

มีลักษณะการจัดเรียงเหมือนกับ ค ค ค ง ง ก ง ง ง หรือไม่ ก็ตอบว่า ไม่เหมือน

มิติที่ 2 สิ่งเร้าที่ใช้ (Contents) หมายถึง เนื้อหาหรือสิ่งเร้าที่จะนำมาเป็นสื่อในการคิดแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ

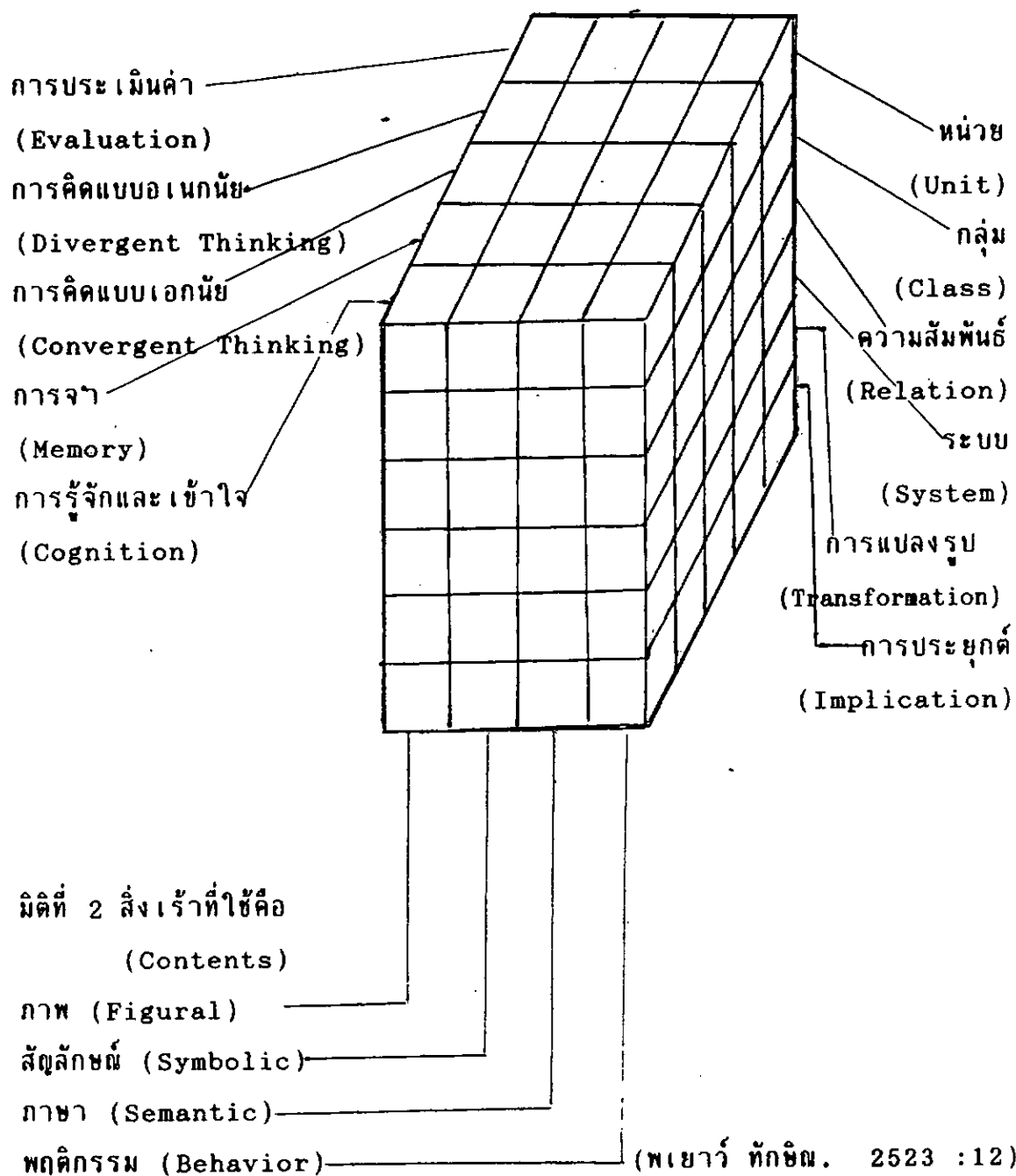
1. ภาพ (Figural) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นรูปธรรม สามารถที่จะรับรู้และระลึกออกมาได้ เช่น ภาพขนาดต่าง ๆ ฯลฯ
2. สัญลักษณ์ (Symbolic) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น ตัวเลข ตัวอักษร ตัวโน้ตทางดนตรี ฯลฯ
3. ภาษา (Semantic) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปถ้อยคำที่มีความหมายต่าง ๆ กัน
4. พฤติกรรม (Behavioral) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปกิริยาอาการของมนุษย์

มิติที่ 3 ผลการคิด (Products) หมายถึง ผลการคิด แบ่งออกเป็น 6 แบบด้วยกัน คือ

1. หน่วย (Units) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะของคนและแตกต่างไปจากสิ่งอื่น ๆ เช่น นก ม้า ช้าง เป็นต้น
2. กลุ่ม (Classes) หมายถึง กลุ่มสิ่งของที่มีคุณลักษณะร่วมกัน เช่น จาพวกของมีคม จาพวกผลไม้
3. ความสัมพันธ์ (Relations) หมายถึง ผลการเชื่อมโยงความคิดตั้งแต่ 2 พวกเข้าด้วยกัน โดยอาศัยลักษณะบางอย่างเป็นเกณฑ์ ความสัมพันธ์นี้อาจจะอยู่รูปหน่วยของหน่วย กลุ่มกับกลุ่ม หรือระบบกับระบบก็ได้ เช่น พระกับวัด คนกับบ้าน นกกับรัง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่มีชีวิตกับที่อยู่อาศัย
4. ระบบ (Systems) หมายถึง การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของผลการคิดหลาย ๆ คู่ เข้าด้วยกันอย่างมีระเบียบแบบแผนอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น 1 3 5 7 9 เป็นระบบเลขคี่
5. การแปลงรูป (Transformations) หมายถึง การเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง การให้นิยามใหม่ การตีความขยายความ การเปลี่ยนแปลงข้อมูลเสียใหม่ให้มีรูปร่างต่างไปจากเดิม เช่น กลม เป็น กกลม เป็นต้น
6. การประยุกต์ (Implications) หมายถึง การคิดที่มีผลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาได้หรือปฏิบัติได้

มิติที่ 1 วิธีการคิด
(Operation)

มิติที่ 3 ผลการคิด
(Products)



ภาพประกอบ 1 แผนภูมิโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด

หลักความคิดสร้างสรรค์ของกิลฟอร์ดที่มุ่งไปสู่ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะคิดได้รวดเร็วกว้างขวาง และมีความคิดริเริ่ม ถ้ามีสิ่งเร้ามากระตุ้นให้เกิดความคิดนั้น มีอยู่ด้วยกัน 4 ชนิด คือ

1. รูปภาพ (Figural)
2. สัญลักษณ์ (Symbolic)
3. ภาษา (Semantic)
4. พฤติกรรม (Behavioral)

เช่น การคิดสร้างสรรค์ที่ใช้รูปภาพเป็นสิ่งเร้า ก็จะทำให้นักเรียนดูภาพแล้วถามว่าสามารถมองเห็นเป็นรูปอะไรได้บ้าง เช่น

ตัวอย่างภาพ  สามารถมองเห็นเป็น เก้าอี้ก็ได้ ภาพหมวกก็ได้ ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพ (Pictures) เป็นตัวกระตุ้นที่จะให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทางถ้อยคำภาษา

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

สำหรับแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษานั้น ได้มีผู้ศึกษาและค้นคว้าไว้ ดังนี้

อนัสตาซี (Anastasy. 1986 : 375-376) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบของกิลฟอร์ด และคริสเตนเสน (Guilford and Christensen) ที่ใช้วัดคิดสร้างสรรค์ทางภาษาว่า Divergent Thinking

1. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของหน่วย (DMU) ใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนชื่อสิ่งของที่อยู่ในพวกเดียวกัน เช่น ของเหลวที่เป็นเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมัน แกสโซลีน แอลกอฮอล์ ...

2. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของความคล่องในการใช้คำ (DSU) ใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนคำด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น อ อร่อย อาหาร อารมณ์ อากาศ ...

3. ผลการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปความสัมพันธ์ (DMR) ใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนคำต่าง ๆ ที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน หรือตรงกันข้ามคำที่กำหนดให้ เช่น นก แข็ง ยาก เหนียว ...

4. ผลการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของหน่วย (DMC) ใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนบอกประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้ เช่น ให้บอกประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ ใช้ประโยชน์อย่างอื่นอะไรบ้าง ตอบว่า ใช้ทำเชื้อเพลิง ใช้ห่อสิ่งของกันไม่ให้แตก ...

5. ผลของการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของการสรุปผล (DMT) ใช้แบบทดสอบที่บอกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอันเป็นผลเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่กำหนดให้ ตัวอย่างเช่น ถ้าคนไม่จำเป็นต้องพักผ่อนจะเกิดผลอะไรบ้าง : ทำงานได้มากขึ้น, ไม่จำเป็นต้องใช้นาฬิกาปลุก ... ในแบบทดสอบนี้จะมีคะแนนอยู่ 2 ประเภท คือ ความคล่องในการคิด และความคิดริเริ่ม

6. ผลการคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปของการคล่องแคล่วในการการใช้ภาษา (DSS) แบบทดสอบจะให้เขียนประโยคที่ประกอบด้วยคำสี่คำ แต่ละคำต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น น ห น ก : นก หา น้ำ กิน, นื่อง เห็น นก แก้ว ...

7. ผลการคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปของการประยุกต์ (DMI) ใช้แบบทดสอบที่ให้บอกรายชื่อของงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่กำหนดให้

เช่น วิศวกรไฟฟ้า เจ้าของโรงงานผลิตหลอดไฟฟ้า นักเรียนที่เรียนเก่ง

...

อาร์ รังสินันท์ (2527 : 178 - 179) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบความคล่องแคล่วของกิลฟอร์ดและคริสเตนเสน ว่า ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 4 ชุด 11 ฉบับ โดยแบ่งออกเป็นทางด้านภาษาเขียน 7 ฉบับ ทางด้านรูปภาพ 3 ฉบับ และเป็นโจทย์ปัญหา 1 ฉบับ แบบทดสอบนี้เหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยมและผู้ใหญ่ ตัวอย่างของแบบทดสอบมีดังต่อไปนี้

1. ความคล่องในการใช้คำ (Word Fluency, DSU)

ให้เขียนคำประกอบด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น บ บด บัด ปาด เป็นต้น

2. ความคล่องแคล่วทางความคิด (Ideational Fluency, DMU)

ให้เขียนชื่อสิ่งของที่อยู่ในพวกหรือประเภทเดียวกัน เช่น ของเหลวที่เป็นเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมันก๊าด แก๊สโซลีน และแอลกอฮอล์ เป็นต้น

3. ความคล่องแคล่วด้านเชื่อมโยง (Associational Fluency, DMR)

ให้เขียนคำต่าง ๆ ที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำที่กำหนดให้ เช่น นก แห้ง ยาก เป็นต้น

4. ความคล่องแคล่วในการแสดงออก (Expressional Fluency, DSS)

ให้เขียนประโยคประกอบด้วยคำสี่คำ ในแต่ละคำเริ่มต้นด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น K - U - Y - I : Keep up your interest., Kill useless yellow insects

5. การใช้ประโยชน์อย่างอื่น (Alternate Uses, DMC)

ให้บอกประโยชน์อย่างอื่นสิ่งเฉพาะที่กำหนดให้ มิใช่เป็นมิใช่เป็นประโยชน์โดยทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ใช้ทำประโยชน์อื่นอย่างไรบ้าง

6. การสรุปผล (Consequence, DMU, DMC)

ให้บอกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอันเป็นผลเนื่องมาจากเหตุการณ์สมมุติฐานที่กำหนดให้ เช่น ถ้าคนไม่จำเป็นต้องนอนพักผ่อนจะเกิดอะไรบ้าง - คนทำงานได้มากขึ้น, ไม่จำเป็นต้องใช้นาฬิกาปลุก

7. ประเภทของงานอาชีพ (Possible Jobs, DMI)

ให้บอกชื่อของงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำที่กำหนดให้ หลอดไฟฟ้า-วิศวกรไฟฟ้า เจ้าของโรงงานทำหลอดไฟฟ้า และอื่น ๆ เป็นต้น

8. การวาดรูป (Making Object, DFS)

ให้วาดรูปสิ่งของเฉพาะเซตของรูปที่กำหนดให้ เช่น รูปวงกลม รูปสามเหลี่ยม เป็นต้น ในการวาดรูปสิ่งของรูปหนึ่งอาจใช้รูปที่กำหนดให้ซ้ำกันได้ และเปลี่ยนแปลงขนาดได้ แต่จะต้องไม่เติมรูปหรือเส้นอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอีก

9. การสเก็ตช์รูป (Sketches, DFU)

ให้ต่อเติมให้เป็นรูป จากภาพร่างที่กำหนดให้ เช่น วงกลม สามเหลี่ยม และต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ และแตกต่างกันให้มากที่สุด

10. แก้ปัญหา (Math Problem, DFT)

จากโจทย์ที่กำหนดให้ เช่น ปัญหาไม้ขีดไฟ ให้เอาจำนวนก้อนไม้ขีดไฟออกจากรายหนึ่ง โดยให้ก้อนไม้ขีดที่เหลือประกอบกันเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสามเหลี่ยมที่มีจำนวนรูปตามที่ต้องการ

11. การตกแต่ง (Decorations, DFI)

ให้ตกแต่งรูปภาพเกี่ยวกับสิ่งของทั่วไป ที่ร่างเอาไว้แล้วด้วย
แบบที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ ยังมีแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ
นักการศึกษาอื่น ๆ เช่น พจน์ สะเพียรชัย (2519) ได้รวบรวมเอาไว้คือ แบบ
ทดสอบการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปหน่วย (DMU) ของคริสเตนเสนและ
กิลฟอร์ด แบบทดสอบการคิดแบบอเนกนัยทางภาษาในรูปของกลุ่ม (DMC) ของ
วิลสัน (Wilson. 1954 : ไม่ปรากฏหน้า) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทาง
ภาษาในรูปของการแปลงรูป (DMT) ของเมดนิค (Mednick. 1964 : ไม่
ปรากฏหน้า) และบุญเชิด ภิภูโธนนตพงษ์ (2524) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความคิด
อเนกนัยทางภาษาตามทฤษฎีโครงสร้างทางปัญญาของกิลฟอร์ดไว้อีกฉบับหนึ่ง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบที่รังสิมา ศิริฤกษ์พิพัฒน์
และปรีชา ครีาศาสตร์ ได้แปลมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ
ทอแรนซ์ (Torrance Test of Creative Thinking) ฉบับการใช้ภาษา
(Verbal Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้สอบแสดงออกซึ่งความคิด
สร้างสรรค์ทางภาษาโดยอาศัยรูปภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ทาง
ภาษาซึ่งเป็นผลจากการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ออสติน (Austin. 1984 : 771 - A) ได้วิจัยผลของการอ่านอย่าง
วิเคราะห์ต่อทักษะการเขียนเรียงความในระดับวิทยาลัย โดยแบ่งกลุ่มควบคุมและ
กลุ่มทดลองกลุ่มละ 25 คน เป็นนักศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองใช้การฝึกเขียนโดยการ
คำนึงถึงรูปแบบตัวอย่างการเขียนที่ดีจากเรื่องที่อ่าน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการ
อ่านอย่างวิเคราะห์ประกอบการเขียน ใช้ผลการสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยใช้ผลของการเขียนในสัปดาห์แรกและสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง ผลการ
วิจัยกลุ่มทดลองมีคะแนนจากการสอบก่อนและสอบหลังการเรียน แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มควบคุมได้คะแนนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ทางสถิติ จากผลการวิจัยแสดงว่า การใช้บทความหรือเนื้อหาในการอ่านที่ต้องมีการวิเคราะห์เรื่อง ถ้อยคำ สำนวน ภาษา ศิลปะการเขียนที่ดีเหล่านี้ จะมีผลต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี

จิ๊อบ (Jobe. 1975 : 7529 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อการเลือกเรื่องในการเขียนแบบสร้างสรรค์ (Creative Writing) ของเด็กกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 2, 4 และ 6 จำนวน 90 คน ทั้งชายและหญิง ใช้เวลาทดลอง 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนมีอิสระในการเลือกเรื่องที่จะเขียนได้ เรื่องที่นักเรียนชอบมากคือเรื่องเพื่อน เรื่องของสัตว์ และเรื่องของบุคคลิกภาพ อิทธิพลที่สำคัญเกี่ยวกับการเลือกหัวข้อในการเขียนของนักเรียนคือ อิทธิพลภายในตัวของนักเรียนเอง ซึ่งเป็นความคิดของนักเรียนเอง ประสบการณ์ตรงและหนังสือ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างคะแนนด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้งชายและหญิงในทุกระดับ

ดอลจิน (Dolgin. 1987 : 03 A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการพัฒนาด้านสติปัญญา ซึ่งทำการศึกษากับนักเรียนระดับอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ผลการศึกษาพบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันกับการพัฒนาทางด้านสติปัญญา เพราะผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดวิเคราะห์ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนเป็นอย่างดีและยังพบว่าการที่นักเรียนจะสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้นั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนครูอีกด้วย

งานวิจัยในประเทศ

พเยาว์ ทักขิณ (2523 : 60 - 62) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้แบบฝึกเขียนได้อย่างอิสระ กับแบบฝึกที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 11 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกเขียนได้อย่างอิสระมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยแบบฝึกที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประทีป ศิริบังกช (2530 : 76) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนเรียงความแบบปกติกับใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้การสอนเรียงความแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิจิตร ทองปาน (2527 : 77) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วย วิธีสอนแบบโครงการและการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยวิธีสอนแบบโครงการมีความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคล่องในการคิด ความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่มแตกต่างกันกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปรีชา ศรีศาสตร์. (2531 : 92) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย (ท 402) เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการทดลองพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

จากเอกสารงานวิจัยทั้งของต่างประเทศและของไทย พอสรุปได้ว่าการที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนให้ได้ผลดี ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนได้มีอิสระในการแสดงออกทางการเขียนตามความรู้ ความคิด และจินตนาการของนักเรียนเอง รวมไปถึงบทบาทของครูที่จะให้ความเป็นกันเองคอยกระตุ้น ชักชวนให้นักเรียนได้แสดงออก และยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนด้วย ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานในการวิจัยว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกัน

4. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

- ด้านความคิดริเริ่ม
- ด้านความคล่องในการคิด
- ด้านความยืดหยุ่นในการคิด

ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เขตการศึกษา 10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 160 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เขตการศึกษา 10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการจับสลากจากกลุ่มประชากรจำนวน 4 ห้องเรียน จับเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 2.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลองโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
- 2.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ เป็นข้อทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาคุณภาพแล้ว

2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย เขียนเรียงความจากภาพ แบบทดสอบฉบับนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน

2.5 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบที่ รังสิมา ศิริฤกษ์พิพัฒน์ และปรียา ตรีศาสตร์ ได้แปลมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของทอแรนซ์ (Torrance Test of Creative Thinking) ฉบับที่เป็นภาษาเขียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Verbal Battery)

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง 1 ชุด และแผนการสอนของกลุ่มควบคุมด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู 1 ชุด ใช้เวลาทดลองทำการสอนกลุ่มละ 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที แผนการสอนสร้างจากบทเรียนในรายวิชาการอ่าน 1 (อ 431) จากหนังสือ Practice In Comprehension เนื้อหาที่ใช้สอนมี 4 เรื่อง และแยกประเภทตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังนี้

เรื่องประเภทนิทานนิยาย ได้แก่ Clementine, European Adventures

เรื่องประเภทสารคดี ได้แก่ News Around the World, Peacock

เรื่องประเภทวิธีการ ได้แก่ How to knot pencil holder

เนื้อหาจากเอกสารจริงในชีวิตประจำวันที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชาการอ่าน 2 (อ 431) จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ Documents และ Advertisement, Label, Instructions

ลักษณะของแผนการสอนตามวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันอภิปราย สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกับครู เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมใช้การทำไคอะแกรม (mapping)

ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนและอภิปรายร่วมกันเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่อง

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ให้นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู ระยะที่ 2 ให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นกลุ่มย่อย ระยะที่ 3 ให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นรายบุคคล เพื่อฝึกให้นักเรียนได้ฝึกการสื่อความหมายของภาษาเขียนพร้อมทั้งได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในการสื่อความหมาย

ขั้นที่ 4 อภิปรายและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนในขั้นที่ 3 เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงและการแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่นักเรียนเขียนและนักเรียนอ่าน

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำเพื่อเสริมทักษะทางภาษาให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่าน เขียน เรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยคได้ รวมทั้งเข้าใจในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่เราเรียนมาแล้ว

ลักษณะของแผนการสอนตามคู่มือครู มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ คือการทำให้ นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อในบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 แจกวัสดุประสงค์ เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้วนักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องใช้ เป็นการที่ครูจะทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนควรรู้โดยการใช้คำถาม หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในเรื่องคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครูอธิบายความหมายคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์ประกอบ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ คำถามที่ใช้เป็นคำถาม

ประเภทต้องการข้อมูล (Wh-Questions) หรือประเภทตอบใช่หรือไม่ใช่ (Yes/No - Questions)

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดลงในแผ่นงาน

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติงาน ครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตจากการอ่านและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

การสร้างแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาการอ่าน 1 (อ 431) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจากหนังสือ Practice In Comprehension และเนื้อหาที่เป็นเอกสารจริง (Authentic Materials)

3. ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 14 - 17) และหนังสือพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 2 ของเทพิน นิละภมร (2527 : 44 - 83)

4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาจากเอกสารประกอบการสอนจากผลการวิจัยของ ดร.ริชาร์ด วอล์คเคอร์ , ดร.เบรนต์ บาร์ทเลทท์ (1984 : 1 - 12) และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 1 - 4)

5. นำแผนการสอนทั้ง 2 ชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจ คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, ดร.ชุติมา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา

6. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคาเชียนแก้วชนูปถัมภ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน หลังจากทราบข้อบกพร่องแล้วผู้วิจัยนำแผนการสอนนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้แล้ว แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความและเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความและ เนื้อเรื่องที่อ่านตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ของรายวิชาการอ่าน 1 เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือกและข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) รวมกัน จำนวน 40 ข้อ ✓

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน มี 1 ฉบับซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถของนักเรียนในด้านความสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัยโดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ ความยาว 100 คำ

✓ การสร้างแบบทดสอบมีลำดับขั้นตอนการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้ ✓

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวล แพร์ดกุล (2520 : 118 - 210) และศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบทางภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

- เอกสารการสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 107 - 123)

- เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดผลและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529)

- Language Test at School ของ Oller (1979 : 381 - 400)

- Testing Communicative Performance ของ Carrell
(1980 : 37 - 49)

- Writing English Language Test ของ Heaton
(1988 : 105 - 144)

2. สร้างแบบทดสอบและนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญใน
สาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุติมา
เจียมศิริ และอาจารย์จร สุธรังสรรค์ และกรรมการควบคุมปริญญาโทอีก 1
ท่าน คือ รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ โดยพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้าน
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อทดสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำไป
หาค่าถรชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าถรชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะ เลือกข้อทดสอบที่มีค่าถรชนีความ
สอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิง
เนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าถรชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดออกหรือไม่
ก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขแต่งข้อทดสอบใหม่ (บุญเชิด ภิญโญณันตพงษ์. 2527 :
69 - 70)

3. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบกับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคาเชียนแก้วชนูปถัมภ์ จังหวัดยโสธร
ปีการศึกษา 2532 จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจ
จำแนก โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อโดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อตอบผิด
หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค
27% ของกลุ่มสูงกลุ่มกลุ่มต่ำหาค่า p และค่า r โดยการเปิดตารางสำเร็จของ
จุง เดห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1-32) แล้วจึงคัดเลือกข้อทดสอบที่มีระดับความ

ยาก (p) ในช่วง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เป็นข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจำนวน 40 ข้อ จากข้อทดสอบ 80 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 4 จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168)

6. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็น การเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถทางการเขียนด้านการใช้ภาษาสําหรับ การเขียน การลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ การใช้ภาษาไวยากรณ์ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยให้นักเรียนเขียน เรียงความจากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 100 คำ

6.1 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องเหมาะสม ของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

6.2 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้ เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

6.3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนเรียงความใช้เกณฑ์การตรวจให้ คะแนนการเขียนเรียงความของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Saowalak Rattanaovich. 1987 : 54 - 55)

6.4 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ จังหวัดยโสธร จำนวน 40 คน แล้วนำมาตรวจให้ คะแนนตามเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54 - 55) . แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความยากโดยใช้ เทคนิค 25% โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพกษ์ และ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช. 2523 : 198) ค่าอำนาจจำแนก โดยคำนวณจากสูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวช 2523 : 199) และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร α - coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171)

เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์ที่พิจารณา	คะแนนเต็ม
1. การลำดับความ (Writing Organizing ; well - planned writing)	5
2. ความคิดได้ความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Ideal; Clear and comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา, ไวยากรณ์, ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน (Comprehensible Writing; The reader can understand the overall writing)	5

6.5 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบการเขียนเรียงความ
ของนักเรียนดังนี้

6.5.1 มีวุฒิต่ำปริญญาตรีสาขาการสอนภาษาอังกฤษ

6.5.2 มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย

3 ปี

6.6 หากความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน
โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ. 2531 : 70)

3.4 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา วัดออกมาเป็นคะแนน
ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่ม โดยให้คะแนน
ตามเกณฑ์ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของทอแรนซ์ การวิจัย
ครั้งนี้ได้ใช้แบบทดสอบที่รังสิมา ศิริฤกษ์พิพัฒน์ และปรียา ศรีสาคร ได้แปลมาจาก
แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของทอแรนซ์ (Torrance Test of
Creative Thinking) ฉบับการใช้ภาษาที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

(Verbal Battery) เป็นแบบทดสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสนองความคิดอย่างอิสระ แบบทดสอบจะแบ่งออกเป็น 7 กิจกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 ตั้งคำถาม (Ask Question) ให้นักเรียนตั้งคำถามที่สามารถคิดได้จากรูปภาพที่กำหนดให้ โดยตั้งคำถามให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อดูรูปภาพ

กิจกรรมที่ 2 เดาหาสาเหตุ (Guess Causes) ให้นักเรียนเขียนสาเหตุให้มากที่สุดที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่แสดงในภาพที่กำหนดให้ (ภาพเดียวกันกับกิจกรรมที่ 1)

กิจกรรมที่ 3 เดาผลที่จะเกิดขึ้นตามมา (Guess Effects) ให้นักเรียนเขียนถึงผลที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุการณ์ในรูปภาพที่กำหนดให้ (ภาพเดียวกันกับกิจกรรมที่ 1)

กิจกรรมที่ 4 ปรับปรุงผลผลิตให้ดีขึ้น (Product Improvement) จากรูปสเก็ตบอร์ดซึ่งเป็นของเล่นที่นักเรียนอาจจะหาซื้อได้จากร้านขายของทั่วไป ช้างตัวนี้มีความสูงประมาณ 6 นิ้ว และมีน้ำหนักประมาณครึ่งกิโลกรัม ให้นักเรียนเขียนรายชื่อของเล่นที่ดัดแปลงจากช้างให้มากที่สุด

กิจกรรมที่ 5 ประโยชน์ของสิ่งของ (Unusual Uses) ให้นักเรียนเขียนรายชื่อสิ่งที่น่าสนใจและแปลกที่จะทำจากกล่องกระดาษให้มากที่สุดเท่าที่นักเรียนจะคิดได้

กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนคิดคำถามเกี่ยวกับกล่องกระดาษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คำถามเหล่านี้จะให้คำตอบต่าง ๆ กันที่น่าสนใจ โดยให้นักเรียนพยายามคิดถึงคำถามที่เกี่ยวกับกล่องกระดาษในแง่ที่ไม่มีใครคิดถึง

กิจกรรมที่ 7 การสมมุติอย่างมีเหตุ (Just Suppose) โดยสร้างสถานการณ์หนึ่งซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ไม่น่าเป็นไปได้ แต่ให้นักเรียนสมมุติว่ามันจะเกิดขึ้น สถานการณ์ที่ไม่น่าเกิดขึ้นได้แต่ถ้าเหตุการณ์นั้นเป็นจริงแล้วจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง

การให้คะแนน ให้ตามคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ Torrance (1978) โดยจะแบ่งการให้คะแนนออกเป็น 3 ด้านคือ ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่ม

ความคล่องในการคิด หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหา คำตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และได้คำตอบปริมาณมากในเวลาจำกัด ดังนั้น คะแนนความคล่องในการคิดคือคะแนนที่ได้จากการนับจำนวนคำตอบทั้งหมดที่ แตกต่างกัน และเป็นคำตอบที่สอดคล้องกับคำสั่งที่ให้นักเรียนทำ ให้คำตอบละ 1 คะแนน โดยไม่ต้องคำนึงว่าคำตอบนั้นจะซ้ำกับคำตอบของผู้อื่น

ความยืดหยุ่นในการคิด หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหา คำตอบได้หลายประเภท และหลายทิศทาง ดังนั้นคะแนนความยืดหยุ่นในการคิด คือ คะแนนที่ได้จากการนับจำนวนคำตอบที่ไม่อยู่ในทิศทางเดียวกัน หรือคำตอบที่อยู่ใน ประเภทที่แตกต่างกัน โดยให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนน และไม่คำนึงว่าคำตอบ เหล่านั้นจะไปซ้ำกับคำตอบของคนอื่นหรือไม่

ความคิดริเริ่ม หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดสิ่งแปลกใหม่ ไม่ซ้ำกับผู้อื่น สำหรับคะแนนความคิดริเริ่มนี้จะให้ตามคู่มือการให้คะแนนของ ทอแรนซ์ ซึ่งตามคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์จะให้คะแนนความคิดริเริ่มในแต่ละ กิจกรรมแตกต่างกันออกไป

การให้คะแนนความคิดริเริ่มตามคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ให้คะแนน ความคิดริเริ่มมีพิสัยตั้งแต่ 0 - 2 คะแนน และเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

คำตอบที่มีผู้ตอบ 5 % หรือมากกว่า ให้ 0 คะแนน

คำตอบที่มีผู้ตอบเท่ากับ 2 - 4.99 % ให้ 1 คะแนน

คำตอบที่มีผู้ตอบน้อยกว่า 2 % ให้ 2 คะแนน

กิจกรรมที่ 1 - 5 และกิจกรรมที่ 7 จะให้คะแนนทั้ง 3 ด้าน คือ ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่ม สำหรับกิจกรรมที่ 6 จะให้ คะแนนความคล่องในการคิดตามเกณฑ์การให้คะแนนของทอแรนซ์ ส่วนคะแนนความ ยืดหยุ่นในการคิดและคะแนนความคิดริเริ่ม ทอแรนซ์ให้คะแนนตามเกณฑ์ของ บรัคเฮอร์ต (Bruckhert) ที่กำหนดไว้ในคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ คะแนน ความคิดริเริ่มที่ให้ตามเกณฑ์ของบรัคเฮอร์ต คือใช้ความสามารถในการวัดหลาย ทางเป็นเกณฑ์แทนที่จะกำหนดใช้ค่าความถี่ทางสถิติเช่นในกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่ง บรัคเฮอร์ต พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการให้คะแนนแบบใช้ความถี่ทางสถิติกับการ ให้คะแนนตามเกณฑ์ของบรัคเฮอร์ต ค่อนข้างสูง ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนด้านความ คิดริเริ่มที่ได้กำหนดไว้ในคู่มือการให้คะแนนของทอแรนซ์ มีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนความคิดริเริ่ม

ชนิดของคำถาม	คำถามเกี่ยวกับบุคคล เช่น ประสบการณ์ของบุคคล การรับรู้ความคิดเห็น ทัศนคติ ความคิด	คำถามเกี่ยวกับความจริงและ เป็นความจริงที่ได้มาจาก ความรู้ พจนานุกรม สารานุกรม งานวิจัย จะไม่รวมความเห็นที่เป็น การเดาหรือสิ่งที่ไม่จริง
<u>คำถามที่มีคำตอบธรรมดา</u> 1. คำตอบที่ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ 2. คำตอบที่มีเพียงคำตอบเดียว 3. คำตอบที่เป็นปริมาณหรือ จำนวน	1 คะแนน <u>ตัวอย่างคำถาม</u> : กล้อง กระดาศขนาดไหนที่ท่าน คิดว่ามีประโยชน์มากที่สุด	0 คะแนน <u>ตัวอย่างคำถาม</u> : กระดาศทำ ด้วยอะ ไร
<u>คำถามที่มีคำตอบค่อนข้างซับซ้อน</u> 1. มีคำตอบ 2 คำตอบหรือ มากกว่า 2 คำตอบ 2. คำตอบเป็นประโยค	2 คะแนน <u>ตัวอย่างคำถาม</u> : ท่านจะ นำกล้องกระดาศมาทำ อะ ไร ได้บ้าง	0. คะแนน <u>ตัวอย่างคำถาม</u> : ทำไม กล้องกระดาศจึงใส่น้ำไม่ได้

ชนิดของคำถาม	คำถามเกี่ยวกับบุคคล เช่น ประสบการณ์ของบุคคล การรับรู้ความคิดเห็น ทัศนคติ ความคิด	คำถามเกี่ยวกับความจริงและ เป็นความจริงที่ได้มาจาก ความรู้ พจนานุกรม สารานุกรม งานวิจัย จะไม่รวมความเห็นที่เป็น การเดาหรือสิ่งที่ไม่จริง
<u>คำถามที่คิดได้หลายทิศทาง</u> 1. เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงลักษณะหน้าที่ของกล่องกระดาษเพื่อที่จะสร้างเป็นสิ่งใหม่หรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น 2. คำถามนั้นจะเป็นคำถามที่เกี่ยวกับการตั้งสมมติฐานการคาดคะเนหรือการใช้จินตนาการ	4 คะแนน <u>ตัวอย่างคำถาม</u> : ถ้ากล่องกระดาษโปร่งแสงท่านคิดว่าท่านจะหาอย่างไรกับกล่องกระดาษนั้น	4 คะแนน <u>ตัวอย่างคำถาม</u> : ถ้าไม่มีกล่องกระดาษใช้จะมีปฏิกริยาอะไรจากสังคมบ้าง

ในแต่ละกิจกรรมจะให้เวลานักเรียนทำกิจกรรมละ 10 นาที โดยผู้วิจัยจะใช้แบบทดสอบชุดนี้ ทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คุณภาพของแบบทดสอบ

ปริยา ตริศาสตร์ (2531 : 69) ได้หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยหาความสัมพันธ์แบบ Biserail Correlation ได้ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.039 ถึง 0.727 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Hoytz's ANOVA procedure (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 172) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.5599

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216) ดังแสดงไว้ในแผนการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

R	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม
ER	แทน	กลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
CR	แทน	กลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู
X	แทน	การจัดกระทำทดลองสอนวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
T ₁	แทน	การสอบที่จัดกระทำก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การสอบที่จัดกระทำหลังการทดลอง

4.2 การดำเนินการทดลอง

4.2.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง มีวิธีดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มมา 2 ห้องเรียน จาก 4 ห้องเรียน จำนวน 80 คน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน ซึ่งนักเรียนจาก 4 ห้องเรียนนี้จัดแบบคละกัน

4.2.2 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน ในครั้งนี้ และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

4.2.3 ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pre - test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

4.2.4 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาของการสอนเท่ากัน คือใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ละกลุ่มสอน 2 คาบต่อสัปดาห์ ใช้เวลาทดลองรวม 8 สัปดาห์ แตกต่างกันเพียงวิธีสอน กลุ่มทดลองใช้การสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

ตาราง 2 การกำหนดตารางทดลองการสอน

วัน เวลา	09.20 - 11.00	13.00 - 14.40
อังคาร	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ศุกร์	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

4.2.5 ทำการทดสอบหลังการสอน (Post - test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ของแต่ละกลุ่ม

5.2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ชนิด Difference Score

5.3 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Dependent

5.4 เปรียบเทียบพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นในการคิด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ในรูป Difference - Score

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

6.1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59) คือ

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.2 หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 63) คือ

$$S^2 = \frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวน
	f	แทน	ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	X^2	แทน	คะแนนแต่ละตัวยกกำลัง 2
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$N - 1$	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (Degrees of freedom)

6.2 หาคณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88-91)

	IOC	=	$\frac{\sum R}{N}$	
เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้	
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	

6.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

	r_{tt}	=	$\frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum p q}{s_t^2} \right]$	
เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด	

p แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ

$$= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำได้}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$$

q - แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

6.2.3 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เค้น ฟาน (Fan. 1952 : 5 - 32)

✓ 6.2.4 หาค่าความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สันธะระเวช. 2523 : 198)

$$\text{Index of Difficulty} = \frac{S_H + S_L - (n_T)(X_{\min})}{n_T (X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ S_H = ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มสูง

S_L = ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มต่ำ

$X_{\max}$ = คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้

$X_{\min}$ = คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้

n_T = จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

n_H = จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง $\rightarrow 25$ คน

6.2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย โดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สันธะระเวช. 2523 : 199)

$$\text{Index of Discrimination} = \frac{S_H - S_L}{n_H (X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	S_H	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มต่ำ
	X_{max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
	X_{min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

6.2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทางวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอรรถนัย โดยใช้สูตร α - coefficient (ล้านสายยศ และอังษา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	s_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

6.3 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ชนิด Difference Score (Scott. 1966 : 264) จากสูตร

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{s_{MD_1 - MD_2}}$$

$$s_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{s_D^2}{n_1} + \frac{s_D^2}{n_2}}$$

$$s_D^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_1 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา
	MD ₁	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและ หลังการทดลองของทุกคนในกลุ่มทดลอง
	MD ₂	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและ หลังการทดลองของทุกคนในกลุ่มควบคุม
$s_{MD_1 - MD_2}$		แทน	คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง ของค่าเฉลี่ยระหว่าง MD ₁ และ MD ₂

6.4 วิเคราะห์พัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิด
ริเริ่ม, ด้านความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นในการคิด ของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test Difference Score (Scott.
1966 : 264)

6.5 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการตรวจให้คะแนนการเขียน
เรียงความโดยคำนวณค่าจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ
และอังคณา สายยศ. 2531 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ΣX		แทน	ผลรวมของคะแนน X ผู้ตรวจคนที่ 1
ΣY		แทน	ผลรวมของคะแนน Y ผู้ตรวจคนที่ 2
ΣX^2		แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣY^2		แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣXY		แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
N		แทน	จำนวนคน (Case)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง คะแนนเฉลี่ย
S^2	หมายถึง ความแปรปรวน
SD	หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣD	หมายถึง ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
MD	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
S^2_D	หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
S	
$MD_1 - MD_2$	หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - Distribution
df	หมายถึง ชั้นของความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
p	หมายถึง ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
**	หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้นดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

3. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

4. เปรียบเทียบพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิด ด้านความยืดหยุ่นในการคิด และด้านความคิดริเริ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถ
ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง (N = 40)	N	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
		ΣX	$\bar{X}$	SD	ΣX	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	40	597	14.92	4.42	904	22.66	4.55
กลุ่มควบคุม	40	470	11.75	3.27	614	15.35	2.94

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง แต่ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลอง
เพิ่มขึ้นแต่กลุ่มควบคุมลดลง

เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน
ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ในรูป
Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S MD ₁ - MD ₂	t
กลุ่มทดลอง	40	7.75	0.92	4.59 **
กลุ่มควบคุม	40	3.52		

** $p < .01 = 2.660$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

เปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม

ตาราง 5 เปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองปรากฏผล
ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40	307	3009	12.9 **
กลุ่มควบคุม	40	144	1280	4.9 **

** $p < .01 = 2.423$

ตาราง 5 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอน
ตามคู่มือครู มีพัฒนาการของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการ
ทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ
ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
		ΣX	$\bar{X}$	SD	ΣX	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	40	364	9.10	3.24	514	12.85	2.46
กลุ่มควบคุม	40	289	7.22	2.64	380	9.50	2.25

จากตาราง 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง แต่ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้งสองกลุ่มลดลง

เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$ ในรูป Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S MD ₁ - MD ₂	t
กลุ่มทดลอง	40	4.00	0.624	2.74 **
กลุ่มควบคุม	40	2.30		

$$** \quad p < .01 = 2.660$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 พบว่าความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

เปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม

ตาราง 8 เปรียบเทียบพัฒนาการของความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	40	150	802	12.04 **
กลุ่มควบคุม	40	91	611	4.46 **

$$** \quad p < .01 = 2.423$$

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 9

ตาราง 9. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบของ ความคิดสร้าง สรรค์ทางภาษา	N	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	การเปรียบเทียบ
		MD	S	MD	S		
-ความคล่องใน การคิด	40	23.552	26.936	36.925	25.643	-2.28**	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01
-ความยืดหยุ่น ในการคิด	40	51.725	20.324	21.850	19.156	6.77**	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01
-ความคิดริเริ่ม	40	58.650	32.866	54.400	42.638	0.50	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
-ความคิดสร้าง สรรค์ทางภาษา ทั้งสามด้าน	40	133.900	69.654	113.175	78.475	1.25	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 9 ปรากฏว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิดก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งสามด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

4. การศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลแสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 10 ศึกษาพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลอง

องค์ประกอบของ ความคิดสร้าง สรรค์ทางภาษา	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	การเปรียบเทียบ
		MD	S	MD	S		
-ความคล่องใน การคิด	40	177.00	31.837	200.52	25.742	5.52**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01
-ความยืดหยุ่น ในการคิด	40	111.82	21.640	163.55	22.614	16.10**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01
-ความคิดริเริ่ม	40	211.05	47.250	269.70	50.045	11.29**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01
-ความคิดสร้าง สรรค์ทางภาษา ทั้งสามด้าน	40	499.30	96.360	629.20	88.275	11.18**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01

** $p < .01 = 2.423$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 10 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความคล่องในการคิด ความคิดริเริ่มก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิดและความคิดริเริ่มสูงขึ้นเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4

5. การศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และความคิดริเริ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลแสดงไว้ในตาราง 11

ตาราง 11 ศึกษาพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบของ ความคิดสร้าง สรรค์ทางภาษา	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	การเปรียบเทียบ
		MD	S	MD	S		
-ความคล่องใน การคิด	40	154.72	32.796	191.65	37.701	9.11**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01
-ความยืดหยุ่น ในการคิด	40	104.87	22.110	126.72	25.283	7.22**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01
-ความคิดริเริ่ม	40	201.72	56.743	256.12	63.645	8.07**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01
-ความคิดสร้าง สรรค์ทางภาษา ทั้งสามด้าน	40	458.90	110.303	574.25	122.176	9.08**	มีนัยสำคัญที่ระดับ.01

** $p < .01 = 2.423$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 11 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด ความคิดริเริ่มก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการทางภาษา ความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิดและความคิดริเริ่มสูงขึ้นเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อศึกษาพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกัน

4. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

- ด้านความคิดริเริ่ม
- ด้านความคล่องในการคิด
- ด้านความยืดหยุ่นในการคิด

ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการสูงขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร 160 คน แล้วสุ่มเข้าเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักของ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย สำหรับนักเรียนในระดับกลาง (Intermediate

Level, ม.3 ถึง ม.5) ซึ่งปรับปรุงมาจากผลการวิจัยของโครงการเทรเกอร์พาร์ค (Trager Park Project) ของ ดร.ริชาร์ด วอล์คเกอร์ ซึ่งแผนการสอนได้ผ่านการตรวจแก้ไขการทดลองใช้และการปรับปรุงมาแล้ว จำนวน 16 คาบ

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งจัดสร้างขึ้นตามขั้นตอนการสอนของกลุ่มของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 16 คาบ

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีความครอบคลุมความสามารถทางการอ่านด้านการแปลความ การตีความ การจับใจความ การขยายความ และการเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยแบบทดสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก และข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) รวมกัน 40 ข้อ แต่ละข้อมีค่าความยาก (p) ระหว่าง .21 - .79 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง .22 - .74 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถของนักเรียนในด้านความสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ภาษาไวยากรณ์ถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพความยาว 100 คำ ซึ่งเป็นแบบทดสอบดังกล่าวได้ทดสอบหาความยาก (p) โดยใช้สูตร Index of Difficulty ได้ค่าความยาก (p) เท่ากับ 0.53 ได้ทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตร Index of Discrimination ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.44 ได้ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัยทั้งฉบับด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

3.5 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบที่วัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาที่ รังสิมา ศิริฤกษ์พิพัฒน์ ได้แปลมาจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของ ทอแรนซ์ (Torrance Test of Creative Thinking) ฉบับที่เป็นภาษาเขียน

ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Verbal Battery) และปรียา ศรีศาสตร์ ได้หาค่าอำนาจจำแนกด้วยการหาความสัมพันธ์แบบ Biserial Correlation ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.039 ถึง 0.727 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Hoytz's ANOVA Procedure ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5599

4. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาสอนทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสิ้น 32 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

4.1 จัดปรุมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน

4.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

4.3 ดำเนินการสอนตามแผนการสอนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบเท่ากัน

4.4 ทดสอบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

4.5 ตรวจให้คะแนนความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ในการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษตรวจโดยผู้ตรวจ 2 คน และได้หาค่าความเชื่อมั่นของการให้คะแนนโดยคำนวณค่าจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันได้ค่าเท่ากับ 0.846

4.6 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ในรูป Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ในรูป Difference Score
4. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t - Dependent
5. เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ในรูป Difference Score
6. เปรียบเทียบพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นในการคิด ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test ในรูป Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคล่องในการคิดและด้านความยืดหยุ่นในการคิดสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับวิธีสอนตามคู่มือครู จากผลของการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่าความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 28) ที่พบว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่มีปัญหาทางภาษามีความสามารถทางการอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทยได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่านและสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาอื่น ๆ ในกลุ่มมาลประสบการณ์ เช่นคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพได้สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ริชาร์ด วอดเกอร์, ดร.เบรนต์ บาร์ทเลท และดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1984 : 12) ที่พบว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจความหมายของเรื่อง และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สิ่งซึ่งส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูเป็นผลเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่ยึดหลักแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน และยึดแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติโดยจะเริ่มจากกระบวนการรับรู้และเรียนรู้เป็นปัจจัยเบื้องต้นที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้จะมีเทคนิคต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะแสดงความสามารถทางทักษะภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของตนเองอย่างเป็นอิสระ ซึ่งได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งจากการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนต่อเนื่องกันอย่างบูรณาการด้วยตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งจะพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องก่อนแล้วจึงดำเนินไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาโดยยึดสื่อการเรียนเป็นหลัก (Text Base) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรสเบอรี่ (Rosebery, (1985 : 2249 - A) ได้ศึกษาเรื่องการใช้สื่อการเรียนเป็นหลัก ว่ามีผลต่อความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนมาก จะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนหรือผู้อ่านได้รู้จักการวิเคราะห์ลักษณะหรือชนิดเนื้อความของผู้เขียนได้ และจะทำให้ได้เข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ยังได้คำนึงถึงหรือผสมผสานทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบและภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาและจิตวิทยาการเรียนรู้ เข้าด้วยกันโดยจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการทางความคิดการพิจารณาถึงลักษณะของธรรมชาติทางประสบการณ์ทางภาษาเชิงจิตวิทยาที่มนุษย์พึงรับรู้ และมีประสบการณ์จากวัสดุที่อ่าน หรือสิ่งที่

อ่านในชีวิตจริง หรือในชีวิตประจำวัน จะทำให้ผู้อ่านมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่สำคัญของการเรียนภาษาคือ ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาโดยการฟัง การพูด การอ่านและเขียนได้อย่างอิสระ และถูกต้องตามกาลเทศะ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 12)

1.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะนำเอาประสบการณ์เดิม (Schema) ทั้งจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียนเองหรือจากเรื่องที่อ่านมียอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับสิ่งใหม่ที่จะอ่านและโยงไปสู่การเขียน แต่ก่อนที่จะมีการเขียนนักเรียนจะมีโอกาสฝึกอ่านโดยใช้กระบวนการทางความคิดประกอบการอภิปรายแก้ปัญหา ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายระหว่างกลุ่ม หรือบุคคล หรืออภิปรายร่วมกับครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรชา (Rocha. 1985 : 2294 - A) ที่พบว่า การฝึกทักษะการอ่านต้องมีการกระบวนการคิดอภิปรายประกอบการแก้ปัญหา จะช่วยให้นักเรียนสามารถเกิดทักษะเชิงวิเคราะห์ได้ ซึ่งการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ก็มีกิจกรรมเช่นนี้อยู่แล้วในชั้นการสอนขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 จากการที่นักเรียนได้ฝึกอ่านโดยใช้กระบวนการคิดอภิปรายร่วมกับกลุ่ม หรือผู้สอนแล้วจะสรุปเขียนเรื่องที่อ่านเป็นไดอะแกรม (Mapping) อันจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทั้งทางการพูดและการเขียน ความมีเหตุผล เป็นผู้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีโอกาสใช้ภาษาในทุกทักษะอีก จากการฝึกอ่านประกอบการอภิปรายการเขียนไดอะแกรม ซึ่งอยู่ในขั้นที่ 1 ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการคิด สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ อันจะทำให้มีความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นขั้นตอนการอ่านขั้นสูงต่อไป

1.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ยังเน้นถึงกิจกรรมที่จัดให้กับผู้เรียนเป็นหลัก (Activity Base) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้จัดกิจกรรมที่ทำให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้มีการแสดงออกทางภาษาในลักษณะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับผู้สอนอย่างเป็นไปตามธรรมชาติ โดยที่ ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันกับกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านการเขียนเรื่องร่วมกัน ซึ่ง

ดำเนินการในขั้นที่ 1 - 3 ของการสอน และยังมีโอกาสได้โต้ตอบในการฟัง การพูดร่วมกัน ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเรื่องที่จะเขียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ลองฝึกลองดูในการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา โดยที่ครูจะเป็นผู้คอยให้กำลังใจ ให้คำแนะนำมีผลดีทางด้านจิตวิทยา กล่าวคือ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการใช้ภาษาได้ เนื่องจากได้ใช้ภาษาตามความต้องการของตนเอง และได้แก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง จึงเกิดความภาคภูมิใจ ในที่สุดก็สามารถจดจำภาษาที่ตนใช้ได้ซึ่งเป็นการทดลองใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายด้วยตนเอง นอกจากนี้การปฏิบัติกิจกรรมที่ใช้เนื้อหาประเภทวิธีการ (How to/Procedure) ทำให้ผู้เรียนได้ผลงานเป็นของตนเอง มีความชื่นชมในความสำเร็จหรือผลงานของตนเองเป็นอย่างมาก การจัดกิจกรรมในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ยังได้ฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการค้นคว้าเพิ่มเติม การรายงาน หรือกิจกรรมทางภาษาอื่น ๆ ที่จะจัดให้แก่ผู้เรียนในขั้นที่ 5 ของการสอน ซึ่งจะเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน มีลักษณะข้อความภาษาที่หลากหลายอันจะเป็นการฝึกเพื่อการทบทวน การฝึกย้ำความแม่นยำในการอ่านและการเขียน ตลอดทั้งการฟังและการพูดด้วย ซึ่งในการจัดกิจกรรมทางภาษายังส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ได้ เช่นการให้เขียนเรื่องจากภาพแล้วผู้เรียนนำเสนองานต่อกลุ่ม จะได้ฝึกผู้เรียนในด้านการพูด การรายงานต่อหน้าชุมชน จะได้ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดีไปพร้อม ๆ กัน และยังฝึกให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ รู้จักรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นได้อย่างมีเหตุผล

2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองพบว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฮัลเลตต์ (Hulette. 1985 : 847 - A) ได้ทำการวิจัยพบว่า

ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเขียนดีจะเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการอ่านดีมาก่อน และการเขียนที่ดีนั้น จะต้องให้ผู้เรียนได้เขียนในรูปแบบตามแนวความคิดของตนเอง นักเรียนประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการอ่าน เช่นในสมมติฐานข้อที่ 1 ดังนั้นทักษะการเขียนย่อมพัฒนาได้ดีขึ้นด้วย ซึ่งการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นกระบวนการสอนที่เน้นกระบวนการอ่านเป็นจุดเริ่มต้นไปสู่การเขียน โดยจะฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางความคิด รู้จักวิเคราะห์เรื่องที่ตนเองอ่านแล้วโยงเข้าสู่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของตนเอง มีการอภิปรายเพื่อทำให้เกิดความคิดรวบยอดแล้วจึงนำไปสู่การเขียนในการเขียนตามขั้นการสอนขั้นที่ 3 นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเอง ซึ่งให้อิสระต่อการเขียน ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดเกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาได้หลากหลาย

ดังนั้นสิ่งที่ส่งผลให้ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูเป็นผลเนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 ในขั้นที่ 3 ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 จะมีการฝึกทักษะการเขียน โดยใช้มวลประสบการณ์เดิมจากเรื่องที่นักเรียนได้อ่าน และเรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียนมีการอภิปรายสรุปความคิดเห็นจากขั้นที่ 1 - 2 ของการสอนแบบนี้แล้วจากการที่ได้ฝึกคิด อภิปราย โดยเฉพาะได้โยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการเขียนและลักษณะหรือชนิดของ เนื้อความจากเรื่องที่ได้อ่าน จะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนไปฝึกทักษะการเขียนแต่เนื้อเรื่องที่เขียนไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่าน ซึ่งในการเขียนตามวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา นักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทุกทักษะอย่างบูรณาการ แล้วจะดำเนินการต่อไปถึงขั้นที่ 4 ของการสอนโดยนักเรียนได้นำเอาผลงานเขียนทั้ง เป็นของกลุ่มหรือของส่วนตัวมารายงาน มาร่วมอภิปรายสรุปความคิดเห็นตลอดจนวิเคราะห์ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ เมื่อนักเรียนมีโอกาสนี้ที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนทั้งในลักษณะงานกลุ่มและงานบุคคล นักเรียนมีความภาคภูมิใจ

ในผลงานของตนเอง และยังสามารถรู้จักแก้ไขภาษาที่เขียนเพื่อการสื่อสาร โดยการอภิปราย ทำให้มีความจำคงทนในเรื่ององค์ประกอบย่อยของภาษาที่แก้ไขด้วยตนเอง จะเห็นได้ว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะได้ผลงานการเขียนของนักเรียนหลายรูปแบบ

2.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษายังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการฝึกซ้ำซ้ำทวนเพื่อความแม่นยำในขั้นที่ 5 ของการสอนซึ่งเป็นขั้นฝึกกิจกรรมทางภาษา ซึ่งทักษะการเขียนก็จะได้รับการพัฒนาโดยให้มีการค้นคว้าเพิ่มเติมแล้วเขียนรายงาน การเขียนบรรยายเชิงจินตนาการหรือการเขียนในลักษณะเนื้อความที่เป็นวิธีการ จะให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มเสริมอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้แล้วยังมีกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนอีกหลายรูปแบบ เป็นต้นว่า การต่อคำหรือประโยคเดิมข้อมูลของเรื่องที่ขาดหายไป และเขียนบรรยายเรื่องจากภาพ โดยเฉพาะการฝึกเขียนจากรูปภาพจะมีความหลากหลายในเนื้อหา ผู้สอนคอยให้คำแนะนำและกำลังใจ หาเนื้อหาหรือลักษณะรูปแบบชนิดของเนื้อความของการเขียนให้ดูเป็นตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด เกิดความคิดรวบยอด ทำให้มีแรงจูงใจในการอ่านและเขียนได้มากขึ้น จากการทำกิจกรรมทางภาษาได้มีการอภิปราย แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาเป็นภาษาพูด แล้วก็จะนำไปสู่ภาษาเขียนได้โดยนักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองจากการฟัง การพูด การเล่ามาเป็นการเขียนในที่สุด ในลักษณะซึ่งทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทั้งในการพูดและการเขียน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนเห็นได้อย่างชัดเจนเพราะได้รับการฝึกกระบวนการคิด ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ได้ค้นคว้ารายงานเพิ่มเติมจากเรื่องที่อ่านที่เป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาแบบบูรณาการ

3. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการ

สอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาในระดับใกล้เคียงกัน ย่อมเป็นการแสดงว่าวิธีสอนทั้งสองวิธีเหมาะสมที่จะใช้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียน กล่าวคือ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนทั้งสองกลุ่มต่างพัฒนาขึ้นในระดับใกล้เคียงกันหรือไม่แตกต่างกัน ผลการทดลองไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก็ยังมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของแคโรล (Carroll, 1977 : 723) ที่กล่าวว่า การให้เวลาที่นักเรียนต้องการอย่างเพียงพอและได้ใช้เวลาที่ว่านั้นแล้ว นักเรียนจะบรรลุถึงระดับรู้แจ้ง (Mastery Learning) ถ้านักเรียนไม่มีเวลาในการเรียนอย่างเพียงพอแล้ว ปริมาณการเรียนรู้ของเด็กก็จะแปรผันตามสัดส่วนของเวลาที่ใช้ในการเรียนจริงคือเวลาที่จำเป็นสำหรับการเรียน สรุปว่าการให้เวลาในการเรียนรู้มีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก ซึ่งการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ก็เช่นเดียวกัน ต้องอาศัยเวลาตามหลักการของการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้ฝึกจนถึงขั้นที่ 3 ของการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง คือมีความมั่นใจและความคล่องตัว ถ้าได้รับการฝึกคือมีเวลาให้มากขึ้น นักเรียนก็จะสามารถฝึกให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาได้ขั้นที่ 4 และ 5 ของการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งที่ต้องอาศัยระยะเวลา โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มเป็นด้านที่มนุษย์ในทุกสังคมต้องการจะให้เกิดขึ้นเพราะจำเป็นแนวทางในการที่จะทำได้มาซึ่งสิ่งใหม่ ๆ เกิดการคิดค้นพบหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ โดยใช้เวลาฝึกที่เพียงพอตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ซึ่งขั้นตอนการสอนของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ก็ได้คำนึงถึงการเรียนเพื่อรู้แจ้งอยู่แล้ว

ดังนั้นถ้าเราจะให้ผลการทดลองเด่นชัดขึ้น จำเป็นต้องอาศัยเวลาในการทดลองมากขึ้น และการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการทดสอบก็มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัลวาเรซ (Alvarez. 1983 : 121-A) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาโดยใช้ Torrance Test of Creative Thinking ทดสอบกับนักเรียนหญิง 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษาคือภาษาสเปนและภาษาอังกฤษ อีกกลุ่มหนึ่งพูดภาษาอังกฤษได้เพียงภาษาเดียว เมื่อทดสอบแล้วพบว่าความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสิ่งแวดล้อมก็มีผลกระทบท่อการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

จากผลงานวิจัยที่อ้างถึงกล่าวว่า สิ่งแวดล้อมบรรยากาศในการทดสอบมีผลกระทบท่อการกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ ซึ่งในการทดลองครั้งนี้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คงเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกตัวนักเรียนมีผลกระทบกระท่อการทดสอบครั้งนี้ เพราะนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาทำการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาภายหลังจากร่างกายเหนื่อยล้าเพราะไปเรียนวิชาพลศึกษาก่อนหน้านี้ และนักเรียนต้องเกิดความเครียดและความวิตกกังวลในการทดสอบแบบทดสอบจึงทำให้ผลการทดสอบได้ผลคะแนนออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังคำกล่าวของ วิลลภ ปิยะมโนธรรม (2531 : 117) ที่กล่าวว่า "เมื่อมีความวิตกกังวล จะทำให้พูดอะไรไม่ถูก ทำอะไรไม่ถูก มองมึนงง สุขภาพจิตก็จะเสื่อม" และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทอมป์สัน (Thompson. 1977 : 7953-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านเร็ว การอ่านเพื่อความเข้าใจกับความวิตกกังวลชนิดต่างๆ ของนักศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและอ่านเร็วของ McGraw-Hill Basic Skills System Test แบบวัดความวิตกกังวลในการสอบและแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลด้านผลสัมฤทธิ์ ผลปรากฏว่า ความวิตกกังวลทุกชนิดมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มี

ความวิตกกังวลต่ำจะทาแบบทดสอบการอ่านได้ดีที่สุด นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลสูง ทาคะแนนได้น้อย นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลปานกลางทาคะแนนได้ปานกลาง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงยุทธ์ อินทจักร์ (2528 : 74) ที่ศึกษาพบว่า ความ วิตกกังวลทั้งหกองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์พหุคูณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษด้านการฟัง และการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านโครงสร้างและ การเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉะนั้น ในการทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาจำเป็นต้อง อาศัยสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกเวลา และบรรยากาศในการทดสอบจึงจะ ส่งผลให้ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนทั้งสอง วิธีมีความคิดสร้างสรรค์พัฒนาเพิ่มมากขึ้นเพราะการที่จะให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ สิ่งแวดล้อม ความพร้อมทางร่างกาย และจิตใจของบุคคลจะเป็นองค์ประกอบสำคัญ อย่างยิ่งและต้องใช้เวลาในการฝึกฝนที่นานพอสมควร

4. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่นในการคิดและความคล่องในการคิดของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธี สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิด ริเริ่ม ด้านความยืดหยุ่นในการคิดและด้านความคล่องในการคิดของนักเรียนที่ได้รับการ สอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีพัฒนาการสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนว คิดของ โจนส์ (ทรงศรี เนียกุล, 2527 : 65 - 66; อ้างอิงมาจาก Johnes 1978) ที่ว่า การพัฒนาบุคคลให้มีความคิดสร้างสรรค์ในระดับสูงนั้นควรมีกิจกรรม และกลวิธีสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าพูด เช่นวิธีการสอนแบบ Brain Storming) วิธีแบ่งกลุ่มทำงาน การใช้บทบาทสมมติ วิธีการแก้ปัญหา การสอนแบบโครงการ และกระบวนการเรียนการสอนต้องอาศัย การเสริมแรงเพื่อให้เกิดการกระตือรือร้น มีการโต้ตอบ โดยให้บรรยากาศที่ไม่ เคร่งเครียด มีการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผล การวิจัยของ แอนเดอร์สัน (Anderson, 1973 : 185-A) ที่พบว่า การ

แก้ปัญหามีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ความสามารถทางการสร้างสรรค์สามารถพิจารณาจากผลผลิตและกระบวนการในการแก้ปัญหา ซึ่งความสามารถนี้อาจส่งเสริมโดยคุณภาพของกริยาร่วมทางภาษาในห้องเรียนซึ่งลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวจะมีอยู่ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทุก ๆ ลักษณะอยู่แล้ว และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูก็มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่นในการคิดและความคล่องในการคิดพัฒนาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้

สิ่งที่ส่งผลให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ด้านความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่นในการคิด และความคล่องในการคิดสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะมีความยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม โดยพิจารณาจากคะแนนที่สูงกว่าภายหลังการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลมาจากบรรยากาศของการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนและเอื้อต่อความแตกต่างของผู้เรียน โดยผู้สอนจะคำนึงถึงความแตกต่างด้านสติปัญญา ซึ่งนักเรียนแต่ละคนใช้เวลาในการเรียนรู้แตกต่างกัน และการที่ผู้สอนคอยเอาใจใส่ ให้ความสนใจ ชักถามปัญหา ติดตามจากนักเรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนได้ช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ดีขึ้น ประสิทธิภาพในด้านความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาก็จะได้รับการพัฒนาขึ้นมาพร้อม ๆ กัน และการที่ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือเรียนปานกลาง นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาของเขาวินิจฉัยสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี นักเรียนที่เรียนปานกลางและนักเรียนที่เรียนอ่อนมีพัฒนาการในทางที่ดีขึ้น จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีโอกาสที่จะพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดของตนเองได้

จากการสอบถามนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาส่วนมากให้ความเห็นว่า จากการที่ได้เรียนด้วยการสอนแบบใหม่ ๆ มีความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้รู้สึกอยากเรียน ชอบภาษาอังกฤษขึ้น โดยเฉพาะการสอนเนื้อหาประเภทวิธีการ นักเรียนบอกว่าสนุกกับการที่ได้ปฏิบัติจริงในลักษณะที่ต้องอธิบายวิธีการทำสิ่งของต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษขึ้นต้นมาก

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัตตา ชจรนที (2530 : 107) ที่ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแนวตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นี่ก็แสดงว่าเมื่อนักเรียนเกิดแรงจูงใจมากจึงทำให้ความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาก็ได้รับการพัฒนาสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ส่วนวิธีสอนตามคู่มือครูเป็นการสอนตามลำดับ 9 ขั้น เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วก็ให้ตอบคำถามและฝึกเขียนโดยการหาแบบฝึกหัดเป็นส่วนใหญ่ บรรยากาศการเรียนโดยทั่วไป จึงไม่สนุกสนานเท่าบรรยากาศของการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพราะบรรยากาศในการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ความสามารถในการอ่านและการเขียนได้ดีกว่ากัน ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ส่งผลดีต่อนักเรียนทั้งในด้านความสามารถทางการอ่าน การเขียน การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา โดยเฉพาะด้านความคิดริเริ่ม ฉะนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรพิจารณานำเอาเทคนิคการสอน รวมทั้งกิจกรรมทางภาษานำไปใช้ในการเรียนการสอนเสริมในคาบอิสระ และควรมีการจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป ในเรื่องการนำเทคนิคการสอนอ่านและเขียนที่วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานำมาใช้ ตลอดจนการเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอนว่ามีเทคนิคการเลือกอย่างไร

1.2 การนำวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2

(Intermediate Level) ไปใช้ ผู้ที่จะนำไปใช้ควรศึกษารายละเอียด แนวการสอน กระบวนการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหา การจัดกิจกรรม สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการเตรียมการสอน ต้องเข้าใจขั้นตอนเป็นอย่างดีเสียก่อนเช่นในการเขียนแผนการสอน ผู้สอนต้องมีการเตรียมงานเป็นอย่างดี ต้องนึกออกแบบว่าจะเลือกกิจกรรมหรือสื่อการเรียนที่จะสอดแทรกเข้าไปในขั้นตอนการสอน และต้องทำความเข้าใจกับขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นให้เกิดความเข้าใจชัดเจน เพื่อจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้องและเหมาะสม

1.3 ปัญหาบางประการที่พบในการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เนื่องจากการเป็นการสอนรูปแบบใหม่ แม้ว่าผู้วิจัยจะได้ทำการชี้แจงให้กับผู้เรียนฟังแล้ว ก็ยังเกิดความล่าช้าในบางกิจกรรมและบางเนื้อหา ในการเลือกสรรหาเนื้อหาถ้าเป็นเรื่องยาวเกินไป หรือห่างไกลตัวผู้เรียนเกินไป นักเรียนจะไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร แต่ในบางเนื้อหาแม้จะยาวหรือห่างไกลตัวผู้เรียนก็ให้ความสนใจ เช่น การกรอกแบบฟอร์มรายการของบุคคลซึ่งเดินทาง

เข้ามาในหรือออกนอกราชอาณาจักร ของกองตรวจคนเข้าเมือง การอ่านตาราง
เที่ยวบินของสายการบินต่าง ๆ นักเรียนสนใจมาก ดังนั้นผู้ที่จะนำเอาการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้ต้องจัดหา จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ เอกสารจริง
(Authentic Materials) ให้มีความหลากหลายและมีจำนวนมากพอสมควร
เพราะสิ่งดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี
เพราะการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 (Intermediate Level)
นี้นำไปใช้กับนักเรียนในระดับ ม.3 - ม.5 ซึ่งเป็นเด็กวัยรุ่นที่กำลังมีความอยากรู้อยาก
เห็นเป็นอย่างมาก ครูจึงควรจัดหาสื่อที่เป็นเอกสารจริง เพื่อสนองความต้องการ
ของเด็กในวัยนี้ด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
รูปแบบที่ 2 (Intermediate Level) นี้กับวิชาภาษาไทยในระดับ ม.3 - ม.5
เพื่อพิจารณาว่า การสอนอ่าน เขียน ด้วยวิธีนี้เหมาะสมกับการนำไปใช้สอนในวิชา
ภาษาไทยหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ควรมีการศึกษาทดลองโดยพิจารณาตัวแปรอื่นเกี่ยวข้อง เช่น
บุคลิกภาพการเป็นผู้นำ ความวิตกกังวล ความรับผิดชอบ เจตคติต่อวิธีสอน เป็นต้น

2.3 ควรเพิ่มระยะเวลาทดลองให้มากขึ้นเพื่อตรวจสอบการพัฒนา
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาซ้ำอีกครั้ง แล้วนำมาเปรียบเทียบกับผลของการวิจัย
ครั้งนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกวิท ประวาลพดกซ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวช. การประเมินในชั้นเรียน
กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523.
- กุลยา เบญจนกาตุน. "แนวการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ," วารสาร
ภาษาศาสตร์. 15(3) : 3 กันยายน 2521.
- กุสุมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ
: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- ฉัตรสุตา ดวงพลอย. "แนวคิดภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) และ
จิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษา
อังกฤษ," วารสารภาษาปริทัศน์. ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 ภาคต้นปีการศึกษา
2526.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,
2520.
- ณรงค์ โฉมเฉลา. "อิทธิพลของภาษาอังกฤษในการเขียนบทความทาง
วิทยาศาสตร์," วารสารสงขลานครินทร์. 5(1) : 81-83 ; มกราคม
- มีนาคม 2526.
- ณัฐวิมล ญ ปัน. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษา
อังกฤษในระดับท้ายโอบและวิจาร์ณณของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ภาคการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- ทรงศรี เนียวกุล. "การสอนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์," พวงแสด. ปีที่ 6
: 1 มีนาคม 2527 หน้า 65 - 66
- เทพิน นิละภมร. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527.

- ธีระพงษ์ แก่นอินทร์. ปัญหาและความต้องการเพื่อการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. ถ่ายเอกสาร
- นิตดา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- เน่งน้อย เพียรสุขสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนแบบใช้เกมและแบบธรรมดา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- บุญเชิด ภิฑูโณนนตพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของสมรรถภาพสมองด้านคิดอเนกนัยทางภาษา ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- บังอร สว่างวโรรส และเขาวภา พุกกะคุปต์. "การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย," วารสารภาษาปริทัศน์. 42 : 62 - 67 ; ภาคปลาย ปีการศึกษา 2526.
- เบญจกรณ์ จัตรนะรัชต์. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ ความกับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

ปรียา ศรีสาสตร์. การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย (ท 402) เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตบางมหาวิทยาลัยของรัฐ.

ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ปรีชา ช่างขวัญยืน. การใช้เหตุผล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิชาการ, 2524.

ประทีป ศิริบังกช. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้การสอนเรียงความแบบปกติกับการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ประภาพันท์ นิลอรุณ. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในห้องเรียนที่มีปัญหาทางภาษาโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข. ความสามารถในการอ่านขั้นดีความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษในจังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

ปัทมาภรณ์ นิยมไทย. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการเสริมและไม่เสริมประสบการณ์การเขียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.

ปาริฉัตร สรพาณธนาวุธ. การสอนทักษะการเขียนตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.

- พจน์ สะเพียรชัย. การวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาไทยตามทฤษฎีพฤติกรรมทางสมองของกิลฟอร์ด. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, บัณฑิตวิทยาลัย 2519.
- พเยาว์ ทักขิณ. การเปรียบเทียบความคิดทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระกับครูเป็นผู้กำหนดเรื่อง. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- พรณี บัวโต. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2522. อัดสำเนา.
- พิมพ์ นาคสุข. ปัญหาการสอนเขียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร : การศึกษาเฉพาะกรณีของหน่วยศึกษานิเทศก์หน่วย 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- พิสวาท ลัดดากุล. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- ยงยุทธ อินทจักร์. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.บ. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2528. อัดสำเนา.
- รสริน วรรณภัก. ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.

รังสิมา ศิริฤกษ์พิพัฒน์. การดัดแปลงแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์
สำหรับใช้กับนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

ล้วน สววยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2,

กรุงเทพฯ : บริษัท ศึกษาพร จำกัด, 2531.

วัลลภ ปิยะมโนธรรม. เทคนิคการรักษาโรคประสาทด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 2

กรุงเทพฯ บริษัท เยียร์บีคพับลิชเชอร์ จำกัด, 2531.

วิจิตร ทองปาน. การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบ

โครงการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วิจิตร วรุตบางกูร. "ความคิดสร้างสรรค์," เอกสารประกอบการสอนครูทหาร
ชั้นสัญญาบัตร รุ่นที่ 1. เอกสารโรเนียว. 2520.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย. จุดประสงค์ปลายทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น และปลายตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช

2521. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมสามัญศึกษา. ม.ป.ป.

อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524.

กรุงเทพฯ : ศุภสภา, 2524.

ศรีวัย สุวรรณกิตติ. "การสอนภาษาอังกฤษ," เอกสารประกอบคำบรรยาย.

พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2522.

ศรีนันท์ เพชรทองคำ. จิตวิทยาพัฒนาการและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.

- ศุภพร สุขชื่น. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านทักษะรับสารและส่งสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- สมเชาว์ ชาดินอุดม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- สมบุรณ์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527. อัดสำเนา.
- สมุทร เชื่นเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- สุธีพร ปาละดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุเบดา ปาทาน. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกกรรมประโยคและแบบฝึกทำยบทเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุภาพ บุตรสีหัด. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านด้วยการใช้ TLS, SQ3R และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
มัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ประมาวุฒิลป์, 2526.

_____. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

โสภา ธรรมรงุฑย์. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความ
สนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้
หลักการเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ. ปรินทิฟอนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการ
คิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2528.

_____. คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัย
และพัฒนการอ่าน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
ประสานมิตร, 2530.

_____. เอกสารคู่มือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ระดับประถมศึกษา
ปีที่ 3 - 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนการอ่าน มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา✓

_____. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม
ศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
เล่ม 2. โครงการพัฒนการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
เอกสารอัดสำเนา.

อ้อยทิพย์ รุจิเรข. ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

อวรี รั้งสินนท์. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ธเนศการพิมพ์, 2527.

_____. ความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2532.

อุษา น้อยทิม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับกิจกรรมปกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

Aboderin, Yemi. "Interesting Reading and Writing," English Teaching Forum. 1 : 38 - 40 ; January, 1986.

Alvarez, Pablo Andres. "The Relationship Between Bilingualism and Adult Verbal Creative Behavior among Limited - English Proficient Hispanic girls of Primary School Age," Dissertation Abstracts International 45(10) : 121 - A, July 1984.

Anastasi, Anne. Psychological Testing. 5th. ed. New York : Macmillan Co., 1986.

Anderson, John Robert. "Classroom Interaction Academic Achievement and Creative Performance in Sixth Grade Classroom," Dissertation Abstracts International. 34(08) : 185 - A ; July, 1973.

Arapoff, Nancy. "Writing A Thinking Process," English Teaching Forum. 33 - 39 June ; 1967.

_____. "Writing : A Thinking Process," TESOL Quarterly. June, 1967.

Austin, Doris Edna. "Reading To Write : The Effect of The Analysis of Essay on Writing Skills in College Composition Class," Dissertation Abstracts International. 45 : 771 - A ; September, 1984.

- Betts, E.A. Foundation of Reading Instruction. New York : American Company, 1954.
- Bond, Gul L. and Miles S. Tinker. A Reading Difficulty : Their Diagnosis and Correction. 2nd.ed. New York : Appleton Contary Crofts, 1967.
- Bormuth, J.R. "Comparable Cloze and Multiple Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading. 10 : 291 - 299: 1967.
- Burns, Paul C. and Betty D. Roe. Teaching Reading in Today's Elementary Schools. Chicago : Rand McNally College Publishing Company, 1980.
- Bush, Clifford L. and Mildred H. Huebner. Strategies for Reading in The Elementary School. New York : The Mcmillan Company, 1970.
- Calhoun, James L. "The Effect of Analysis of Essays in College Composition Classes on Reading and Writing Skills," Dissertation Abstracts International. 32 : 1971 A - 1972 A ; October, 1971.
- Carall, John B. Language and Thought. New Jersey : Pentice Hall, 1964.
- _____. "A Model of School Learning," Teacher College Record. 64 : 723 - 733, May 1977.
- Carr, Eileen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text," Journal of Reading Behavior. 15(3) : 1 - 18; 1983.
- Carrell, Brendan J. Testing Communicative Performance. Pergamon Press, 1980.
- Carrell, Patricia L. "The Effects of Rhetorical Organization and ESL readers," TESOL Quarterly. 18(3) : 441 - 469 ; September, 1984.
- Coady, James. "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," Reading in a Second Language. Rowley Massachusettes : Newbury Houses, 1979.
- Clarke, M.A. and S. Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL Reading Class," Reading in a Second Language. Massachusettes : Newbury House, 1979.

- Criuckshank, Donald R. A First Book of Games and Simulations. Belmont, California : Wadsworth Publishing Company, Inc., 1977.
- Cronbach, Leejoseph. Essential of Psychological Tests. 3rd. ed. New York ; 1970.
- Dolgin, Steven Alfred. "Creative Writing and the Composing Process : The Role of Creative Writing in The English Curriculum," Dissertation Abstracts International. 48/03 A ; 1987.
- Evannechko. Peter and others. "An Investigation of the Relationships Between Children's Performance in Written Language and Their Reading Ability," Research in The Teaching of English. Winter ; 1973.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Reproduce in Thailand by Permission of Educational Testing Service. Printon, New Jersey United States of America ; 1952.
- Goodman. "Reading ; Psycholinguistic Guessing Games," in Theoretical Model's and Process of Reading. International Reading Association, 1970.
- Goodman, K.S. "Celebrate Literacy," Reading Today. 11 : 31 - 2, 1982.
- Goodman, Kenneith. Miscue Analysis : Application to Reading Instruction. Urbana, National Council of Teachers of English : ERIC Clearinghouse on Reading and Communication Skills 1973.
- Goodman, Yetta M., Dorothy J. Watson and Caralyn L. Buke. Reading Miscue Inventory : Alternative Procedures. New York : Richard C. Owen Publishers, Inc., 1978.
- Guilford, J.P. Sturcture of Intelligence. Psychological Bulletine, 1950.
- Guilford, J.P. The Nature of Human Intelligence. New York : McGraw Hill, 1968.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd. ed. New York : Longmans, Queen and Co., 1956.

- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longmans, Inc., 1979.
- _____. and Brooks E. Smith, Language and Thinking in School. Longmans, Queen and Co., 1970.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw Hill, 1969.
- Heaton, J.B. Writing English Language Test. 2nd.ed. London : Group Ltd., 1988.
- Hilgard. Ernest R., Richard C. Atkinson, and Rita L. Atkinson Introduction to Psychology. 8th.ed. New York : Harcourt Brance Javanovich, Inc., 1983.
- Hulett, Joycelin Brown. "Third Grade Writing : Their Relationship with Reading;" Dissertation Abstracts International. Vol.47 No.03 September, 1986.
- Jobe, Ronal Albert. "Factors That Influence Children's Free Choice of Topics for Creative Writing," Dissertation Abstracts International. 35 : 1975
- Johnson, Keith. and Keith Morrow. "Writing" in Communication in the Classroom. London : Longman Group Ltd., 1981.
- Johnson, Patricia. "Acquisition of Schema for Comprehension Communication : A Study of Reading - Writing Relationship in ESL," RELC Journal. 17(1) : 1 - 13, July ; 1986.
- Kadler, Eric H. Linguistics and Teaching Foreign Languages. New York : Van Nostrand Reinhold Company, 1970.
- Kelley, Rena. "Video and Language Learning : An Approach to View Comprehension," RELC Journal. 16(1) : 52 ; June, 1985.
- Kintsch, Walter and I. Graig Yarbrough. "Role of Rhetorical Sturcture in Text Comprehension," Journal of Educational Psychology. 74(6) : 828 - 834; 1982.
- Lado, Robert. Language Testing. London : McGraw Hill Book Company, 1964.
- Lawrence, Hafner E. and Hayden B. Jolly. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York : Macmilland Publishing Co., Inc., 1972.

- Miller, Lyle L. Developing Efficiency. 3rd.ed.
Minnesota, Burgess Publishing Company, 1972.
- Morris, A and N. Stewart - Dore. Learning to Learn from Text : Effective Reading in the Context Area. North Ryde : Addison - Wesley, 1984.
- Oliva, Peter F. and Rebecca F. Oliva The Teaching of Foreigners Languages. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1969.
- Oller, John W. Language Test at School. London : Longman, 1979.
- Patty, Wallter T., Dorothy C. Petty, and Majorie F. Beching Experience in Language : Tools and Techniques for Language Art Methods. 4th. ed. New York : Allyn and Bacon Inc., 1985.
- Pett, James. "Reading An ESL Skill at the University," English Teaching Forum. 3 : 23 ; July, 1982.
- Pumfrey, Peter D. Measuring Reading Abilities. London : Hodder and Stoughton, 1977.
- Quandt, Ivan J. Teaching Reading : A Human Process. Chicago : Rand MacNally College Publishing Company, 1977.
- Rattanaovich, Saowalak. The Effect of Using Top - Level - Structure Instructional Modules And Traditional Teaching Method in Teaching English Reading To Thai Students, SEAMEO Regional Language Center : Singapore, November, 1987.
- Read, Sien-Hean. "Staging Group Activities in The Classroom," Guideline : A Periodical for Classroom Language Teacher. 4(2) : 1 - 9 December ; 1982.
- River, Wilga M. Teaching Foreigner Language Skills. Chicaco : The University of Chicago Press, 1970.
- ✓Rocha, Alecia Perez, "The Effects of Training Problem Solving on the Critical Reading Skills of High School Seniors," Dessertation Abstracts International 46(08) : 2249 - A ; February, 1986.
- Rosebery, Ann Stuart. "Semantic and Syntatic Base of Text Comprehension." Dissertation Abstracts International. 46(08) : 2249 - A, February, 1986.

- Rumelheart. D.E. "Schemata : The Building Block of Cognition," Comprehension and Teaching Research Review. New York : International Reading Association, 1983.
- Ruth, Paker E. "Small Group Co-operative Learning Improving Academic, Social Gains in Classroom," MASS Bulletin. 69(479) : 48 - 56, March, 1985.
- Scott, William A. and Wertheimer Michael. Introduction to Psychological Research. 3rd.,ed. New York : John Wiley and Sons. Inc., 1966.
- Smith, F. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rineheart & Winston, 1971.
- Stotsky, Sandra, "The Role of Writing in Developmental Reading," Journal of Reading. 25(4) : 330 - 340 ; January, 1982.
- Thomas, Feddy Lavel. "The Extent of the Relationship Between Reading Achievement and Writing Achievement among College Freshmen," Dissertation Abstracts International. 37(10) : 6230 - A, April ; 1976.
- Thompson, Magret Ann. "Trait State and Achievement Test Anxiety Their Relationship to Reading Performance" Dissertation Abstracts International. 37(12) : 7653 - A, June, 1977.
- Torrance, E. Paul. Guiding Creative Talent. Pentice Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1962.
- Torrance, E. Paul. Education and The Creative Potential. Minneapolis : The University of Minnesota Press, 1963.
- _____. Torrance Test of Creative Thinking (Manual). 4th.ed. New Jersey : Personel Press Inc., 1956.
- Torrance, E. Paul and Bail, O.E. Streamlined Scoring and Interpretation Guide and Norms Manual for Figural Form B, Torrance Test of Creative Thinking. Athens, G.A. : Georgia Studies of Creative Behavior, University of Georgia, 1978.

- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd., ed.
New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1977.
- Vivian, Charle H. and J.M. Bernetta English Composition.
New York : Berness and Noble Inc., 1966.
- Walker, Richard F. The English Used by Entering Children
at Trager Park School. Canbera : Australian
Curriculum Development Center Occational Paper, 1983
- Walker, Richard F., B.J. Bartlette, and S. Rattanavich.
Teaching's Notes on a Program of Concentrated
Language Teaching. October, 1984.
- White, Ronald V. Teaching Language as Communication.
Oxford : Oxford University Press, 1980.
- William, Eddie. Reading in the Language Classroom. London :
Mcmillan Publisher Ltd., 1986.
- Wiriyachitra, Arunee. "A Scientific Reading Program,"
English Teaching Forum. 20,3 (July) 1984 : 20 - 23.
- _____. "Teaching Writing in ESL : A : Communicative
Communicative Syllabus," English Teaching Forum.
21(4) : 39 - 41 ; October, 1983.

การพนัน

ภาคผนวก ก

แผนการสอนวิชาการอ่าน 1
เนื้อหาประกอบการสอน

Lesson Plan For Experimental Group

Period 1 - 2 M. 4 English 431

Contents : News Around The World

Phases of Instruction.

1. Students are divided into 5 groups of 8.
2. A teacher explains the CLE teaching process to the students.
3. Students do the activities by the following steps :

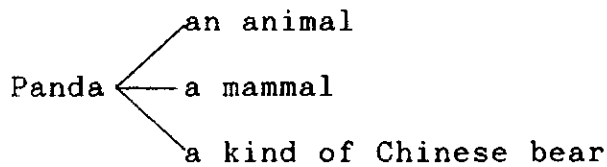
Step 1 Students read and discuss a passage with a teacher through mapping process.

Activities :

1. A teacher stimulates the students by using the newspaper.
2. Let the students read the passages and the teacher corrects their mistakes like stress, intonation or pronunciation.
3. Pair work : Divided the students into a pair group (A & B).
4. The teacher and the students discuss the passages and make mapping. Like this :

T : What is a panda ?

S : Make mapping on the chart.



5. Let a student read the passages line by line.

Step 2 The teacher transfers the passage in Step 1 to the students' daily stories. Then discuss the passage.

Activities :

1. Let the students choose the news (A - D) that they are interested in and do the activities using their own words that they can imagine.

- Pair work : A teacher helps the students who have some problems or can not do the activities.

2. Let the students make a circle, then the teacher and the students discuss the passages. Such as :

T : Have you ever read the news about a jaguar ?
When did you read it ?Do you like to read such
 news ?Why or Why not ?

T : Have you ever been told the same meaning
 (or different meaning) of the words ?Are they easy or
 difficult ? (Let the students like for the words which have
 the same meaning (or different meaning) based on the words
 in the passages, and later write these words in their
 notebooks as their homework.

3. The teacher and the students conclude the passage together.

Step 3 Write the new passages. (1. The students and the teacher write a new passage together. 2. Let the students write the new passages in groups. 3. Individual writing.)

Activities :

1. Let the students reread the passage "News Around The World". Then divide them into a group of 6 and let them write a new passage by using the new words which they looked for in Step 2, or which they can imagine.

2. The teacher writes the example on the board.

3. Let the students work in groups or in pairs.

4. Let the students write a passage in person.

Step 4 Discuss the passage that the students have written in Step 3.

Activities :

1. The students discuss the passage with the teacher and then (let each group) read it.

2. Let the students discuss their writing.

3. The teacher checks and corrects the students' writing exercises.

4. Let the students do a role - play, about their writing.

5. Let the students copy the passages in their notebooks and draw the pictures according to the passages.

6. Let the students read their passages in activity No. 5 from their notebooks.

Step 5 Language activities practice for revision and accuracy.

Activities :

Activity 1 : Listening and writing.

1. Let the students listen to the tape twice for each sentence.

2. Let the students write the sentences that they hear.

3. Let the students change and check their writing exercises.

Activity 2 : Speaking and reading.

1. Divide the students into a group of 6. Then each group prepares the new passages for role - playing. (The students may use the passage in Step 3)

2. Do a role - play.

Activity 3 : Writing.

1. Individual work : Let the students write a passage (15 sentences) from the given pictures.

2. Cross - word puzzles.

Evaluation :

1. Observe the students practice their activities :
reading, speaking, listening, and writing.
2. Check their exercises.

Teaching Aids :

1. Practice in Comprehension Book.
2. Tape
3. Chart, magic pens.
4. Pictures
5. "Student Weekly"
6. Cross - Word puzzles.

Lesson Plan For Control Group

Period 1 - 2 M.4 English 431

Content : News Around The World

Structure 1. Present Simple Tense
 2. Present Perfect Tense

Vocabulary :

- | | | |
|-------------|----------------|---------------|
| - panda | - presentation | - trap |
| - estate | - a lift | - an elevator |
| - iceberg | - crisis | - bankrupt |
| - state | - ordeal | - launch |
| - astronaut | | |

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by using an interesting news of the week.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher reviews some vocabulary and structures which the students have ever studied.
4. The teacher teaches the new vocabulary and expression by using word cards and reviews the structures by using the structural chart included with the examples and then students take them down in their notebook.

5. The teacher and the students read the passages together in these ways :

- The teacher reads the passages aloud once.
- The students read the passages silently by themselves.
- The teacher asks questions about the passage orally to help them understand the passages better. The questions begin with Yes/No question, alternative questions and Wh-questions respectively.

6. The students do the given exercises by themselves.

7. The teacher and the students check and correct the answers.

8. The teacher expresses and evaluates by observing and checking the students' exercises.

9. The teacher and the students conclude the passage together. Let the students review the vocabulary by dictating. Then let the students check their work.

Teaching Aids :

1. Practice in Comprehension Book
2. Word cards
3. Chart and magic pens
4. Pictures
5. "Student Weekly"
6. Cross - word puzzles
7. Tape



NEWS AROUND THE WORLD

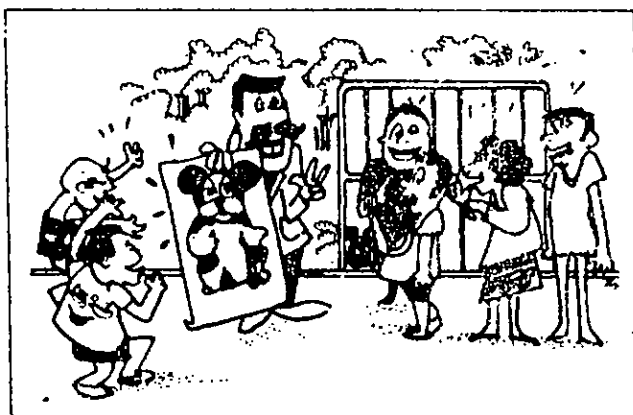
A.

Can we have two pandas, please?

THAILAND may get its very own pair of pandas. It's just a matter of asking. So far China has given pandas to only four other countries: Japan, the United States, England, and Mexico, and the presentation has always been made at governmental levels.

The Dusit Zoo in Bangkok is expected to approach the government to ask for a pair of pandas from China.

The panda, a Chinese kind of bear, can be found only in Szechuang Province and there are just 300 left today.



B.

CHILDREN TRAPPED

SINGAPORE. Four children were trapped in a lift on a public housing estate for 15 hours because no one answered their calls for help, an official spokesman said yesterday.

The children, three sisters and a boy aged between six and ten, were trapped from 8 p.m. on Thursday until 11 a.m. Friday despite ringing the alarm bell and repeated cries for help, the spokesman for the state-owned Housing and Development Board (HDB) said.

Their ordeal ended when the lift doors opened automatically, he added. — Reuter



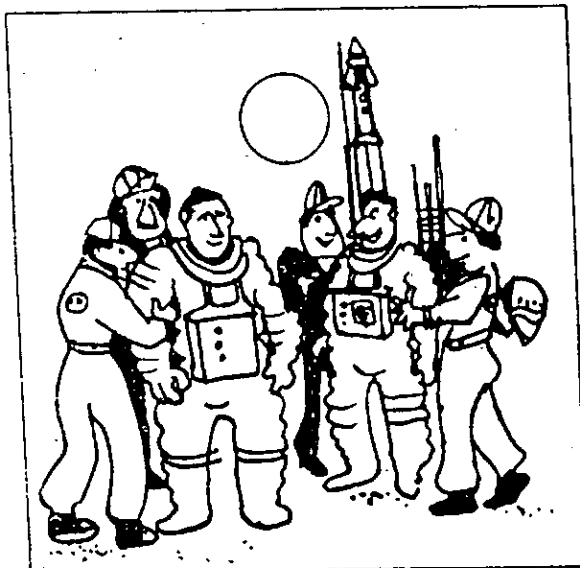
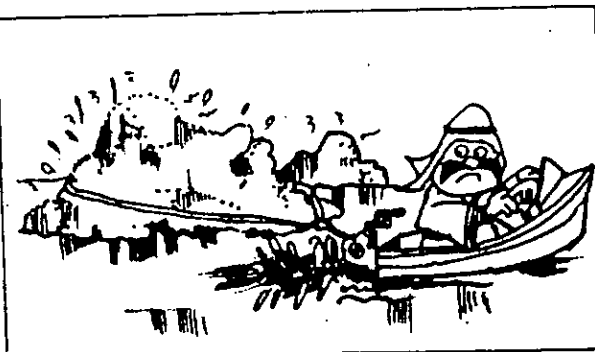
C. Iceberg for drinking water

A SAUDI Arabian prince plans to tow a 100-million-ton iceberg from the Antarctic to the Middle East to solve a water crisis.

Prince Mohammed Al Faisal, a son of the late King Faisal, said last week he believes icebergs could become a major source of water for the dry Middle East by 1985.

Scientists have questioned the value of the iceberg project since it was first started in 1976. In 1977, a French engineering firm went bankrupt a few months after agreeing to start the project. But Prince Mohammed said that studies have proved that the idea could work.

His company, Iceberg Transport International (ITI), is now planning a test tow which would probably take place next year, he added. He estimated that an iceberg weighing 100 million tons could be sold for about US\$ 100 million in Jeddah.



D. CUBANS TO GO INTO SPACE WITH RUSSIANS

A CUBAN is expected to be launched into orbit with a Soviet cosmonaut very soon. Reports last week said two Cuban pilots have been training for the mission for several months at the Baikonur Space Centre in Kazakhstan, Soviet Central Asia.

The cosmonauts will carry out scientific experiments as part of Moscow's Intercosmos Space Research Programme, in which other Soviet bloc countries are also taking part.

(From Student Weekly,

A Supplement of the Bangkok Post)

Lesson Plan For Experimental Group

Period 3 - 4 M. 4 English 431

Contents : Clementine

Step 1 Students read and discuss a passage with a teacher through mapping process.

Activities :

1. A teacher stimulates the students by using a folk song. Let the students listen to the tape.
2. Let the students sing a song in No. 1
3. Let the students read "Clementine Story", and the teacher corrects their mistakes like stress, pronunciation or intonation.
4. Pair work : Let the students ask their friends, talk about the song.
5. Students and a teacher discuss the passages by using a mapping process. Like this :

Clementine	[	a girl in America.
		a miner' s daughter
		a gold digger's daughter

6. Let the students read the passages by themselves in group.

Step 2 The teacher transfers the passage in Step 1 to the students' daily stories. And discuss the passage.

Activities :

1. The teacher leads the students to sing the "Clementine" song.
2. Divide the students into a group of 6 for practicing a song, and check the words pronounced.
3. Let the students sit in a half circle and then the teacher discusses the Clementine's story with the students.
 T : Have you ever heard the "Clementine" song ?
Do you like it ? Why or Why not ? From the "Clementine" song, are there any words which rhyme with another ? etc.
4. The teacher and the students conclude the main idea of the passage.

Step 3 Write the new passages. (1. The students and the teacher write a new passage together. 2. Let the students write the new passages in groups. 3. Individual writing.)

Activities :

1. Let the class read the song "Clementine".
 Discuss new words in the new passages by using and use them or their own word and replace the word in "Clementine"

2. Let students write the words which have the same sounds from the passage.

In a cravern, in canyon

Excavating for a mine

Lived a miner forty niner

And his daughter, Clementine

3. Let the students work in pair and write the new passage (Find out a new sentence, phrase etc. about 6 - 8 Lines)

Step 4 Discuss the passage that the students have written in Step 3.

Activities :

1. The students discuss the passage with the teacher and then the teacher lets each group read the passage.
2. Discuss and find the main idea of the passage.
3. The teacher and the students check and correct the writing work. (The passage which they have written in Setp 3.)
4. Let the students do a "role - play" about the new passage which they have written.
5. Let the students copy their work in their notebooks and draw a picture based on the new passages.
6. Let the students read the new passages which they have copied. (Individaul)

Step 5 Language activities practice for revision and accuracy.

Activities :

Activity 1 Listening and writing :

1. Let the students listen to the tape twice for each sentence.
2. Let the students write the sentences that they hear.
3. Let the students change and check the work of their friends.

Activity 2 Speaking and reading :

1. Divide the students into a group of 6.
2. Each group prepares for role - playing about the new passage in Step 3.
3. Do role - playing.

Activity 3 Writing :

Individaul work : Let the students write a short composition of 6 - 15 sentences from the givien words.
(sandals, salmons, brine, ocean, top - hill, copper, Main, Honnolulu, ship, midnight)

Evaluation :

1. Observe the class practice their activities : reading, speaking attention.
2. Check the students' exercises.

Teaching Aids :

1. Practice in Comprehension Book
2. Tape
3. Chart, magic pens
4. Pictures.
5. Word Cards

Lesson Plan For Control Group

Period 3 - 4 M.4 English 431

Content : "Clementine"Structures 1. Past Simple Tense

2. Relative Pronouns (Where, Which, Who)

Vocabulary and expressions :

- | | | |
|-----------------|----------------------------------|--------------|
| - a cavern | - a canyon | - excavating |
| - a mine | - dreadful story | - ducklings |
| - sandals | - mighty fine | - brine |
| - haunt | - garments | - soaked |
| - draw the line | - Light she was and like a fairy | |

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by singing an American folk song.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises some vocabulary and structures which the students have ever studied.
4. The teacher teaches new vocabulary, expressions and structures by using word cards and structural charts included with examples. Then let the students read these examples and take them down in their notebooks.

5. The teacher and the students read the passages together in these ways :

- The teacher reads the passages aloud once.
- The students read the passages silently by themselves.
- The teacher asks questions about the passages orally to help them understand the passage better by using question beginning with Yes/No questions, alternative questions and Wh - questions respectively.

6. The students do the given exercises by themselves.
(Writing the new passage with the given words)

7. The teacher and the students check and correct their exercises.

8. The teacher evaluates by observing and checking the students' exercises.

9. The teacher and the students conclude the passage together. Let the students revise the vocabulary by using dictation. Then let the students check their work.

Teaching Aids :

1. Practice in Comprehension Book
2. Tape
3. Chart, magic pens
4. Pictures
5. Word cards

1 In a cavern, in a canyon,
Excavating for a mine,
Lived a miner, forty-niner,
And his daughter, Clementine.

Oh, my Darling, oh, my Darling,
Oh, my Darling Clementine!
Thou art¹ lost and gone forever,
Dreadful sorry, Clementine.

2 Light she was and like a fairy,
And her shoes were number
nine,
Herring boxes without topses,
Sandals made for Clementine.

Oh, my Darling, oh, my Darling,
Oh, my Darling Clementine!
Thou art lost and gone forever,
Dreadful sorry, Clementine.

3 Drove the ducklings to the
water,
Every morning just at nine,
Kicked her foot against a
splinter,
Fell into the foaming brine.

Oh, my Darling, oh, my Darling,
Oh, my Darling Clementine!
Thou art lost and gone forever,
Dreadful sorry, Clementine.

4 Saw her lips above the water,
Blowing bubbles mighty fine,
But alas! I was no swimmer,
So I lost my Clementine.

Oh, my Darling, oh, my Darling,
Oh, my Darling Clementine!
Thou art lost and gone forever,
Dreadful sorry, Clementine.

5 In my dreams she still doth
haunt me,
Robed in garments soaked in
brine,
Though in life I used to hug her,
Now she's dead I draw the line.

Oh, my Darling, oh, my Darling,
Oh, my Darling Clementine!
Thou art lost and gone forever,
Dreadful sorry, Clementine.

6 How I missed her, how I missed
her,
How I missed my Clementine,
But I kissed her little sister,
And forgot my Clementine.

Oh, my Darling, oh, my Darling,
Oh, my Darling Clementine!
Thou art lost and gone forever,
Dreadful sorry, Clementine.

¹ Thou art: You are



This is a very popular song from the U.S.A. In 1849 people from all over the United States rushed to California, on the West Coast, because gold had been discovered there. They were called the "forty-niners". Most of them left their wives and families behind them. The forty-niners composed¹ and sang songs about women, and "My Darling Clementine" is the most famous one.

This song was about a girl called Clementine. She lived with her father in a cave near where he was digging for gold. The singer fell in love with her. Clementine was beautiful, but she had big feet, so she could not walk properly. One day she took the young ducks to the duck pond. Unfortunately, she tripped over² a piece of wood, fell into the water and drowned. The singer felt sorry for her and missed her very much. Later he forgot her because he fell in love with Clementine's sister and married her. This song has a happy ending.

(Adapted from **Famous British and American Songs and Their Cultural Background**,
by Mario Papa and Giuliano Lantorno)

¹ composed (v.) wrote a song

² tripped over (v.) fell when walking

Lesson Plan For Experimental Group

Period 5 - 6 M. 4 English 431

Contents : Peacock

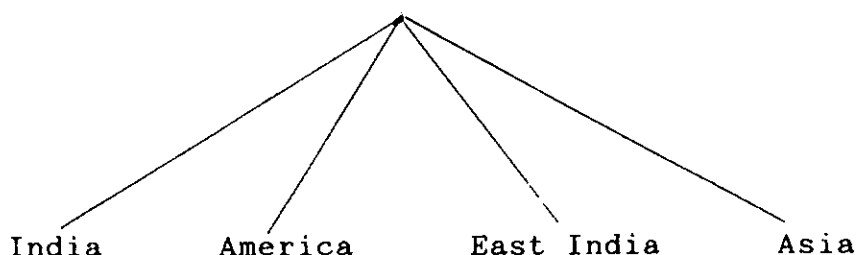
Step 1 Students read and discuss a passage with the teacher through a mapping process.

Activities :

1. A teacher stimulates the students by asking about different kinds of bird. (Show them some kinds of bird)
2. Let the students read the passage and the teacher corrects them if they make mistakes about pronunciation, stress and intonation.
3. Pair work : the students are divided into **pairs**. Let them discuss and ask - answer about the peacock or the birds which they are interested in.
4. A teacher and the students discuss the passage by using a mapping process like this :

Where is the native Land for peacock ?

The native land is



Why is the peacock the most beautiful bird ?

Step 2 The teacher transfers the passage in Step 1 to the students' daily stories. And discuss the passage.

Activities :

1. Let the students choose one kind of bird which they imagine as their own.
2. Pair work : let the students discuss the stories of birds that they have chosen in No. 1.
3. The students and the teacher conclude the main idea of the story in No. 2.

Step 3 Write the new passage. (1. The students and the teacher write a new passage together. 2. Let the students write the new passage in group. 3. Individual writing.)

Activities :

1. Let the students reread the passage "Peacock". Then divide them into a group of 6 and let them write a new passage by using the new words which they look for (in Step 2) or they can imagine.
2. The teacher writes the example on a board.
3. Let the students work in groups or in pairs.
4. Individual work.

Step 4 Discuss the passage that the students have written in Step 3.

Activities :

1. Discuss with the students about the passage and then let them read their work.
2. Let the students discuss their work. (The passage in Step 3)
3. A teacher checks and corrects the students' writing.
4. Let the students do the cloze exercise.
5. Let the students copy their work in their notebooks, and draw a picture from the new passage.
6. Let the students read the new passage in their notebooks.

Step 5 Language activities practice for revision and accuracy.

Activities :Activity 1 : Listening and writing :

1. Let the students listen to the tape about the passage twice for each sentence.
2. Let the students write the sentences or the words that they hear.
3. Let each pair of the students exchange and check writing exercises.

Activity 2 Speaking and reading.

1. Pair work : let the students discuss and make a conversation from the passage (that they choose the words from Step 4) to make conversation. A teacher checks correctness.

2. Let the students practice with their friends.

3. The teacher explains or guides them in how to write.

4. Let the students read their conversation - writing.

Activity 3: Writing.

Cloze exercise.

1. Explain how to do a cloze exercise.

2. Let them write a passage about the animal that they like. Or "My Favourite Bird".

Evaluation :

1. Observe the class practice their activities : reading, speaking, listening and attention.

2. Check the students' exercises.

Teaching Aids :

1. Practice in Comprehension Books

2. Tape

3. Cloze exercises

4. Pictures

5. Charts, magic pens

Lesson Plan For Control Group

Period 5 - 6 M.4 English 431

Content : "Peacock"

Structures 1. Present Simple Tense
2. Comparative adjectives.

Vocabulary and expressions :

- | | | |
|---------------------|-------------------|-------------------|
| - sight | - appearance | - slightly |
| - displaying | - marvellously | - raised up |
| - peacock | - set off | - as vain as a... |
| - unfair | - remarkable | - attractive |
| - the mating season | - for the sake of | |

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by using many kinds of pictures.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises structures and previous vocabulary the students have studied.
4. The teacher teaches new vocabulary, expressions and structures by using word cards and structural charts included with examples. Then let the students read these examples and take them down in their notebooks.

5. The teacher and the students read the passages together in these ways :

- The teacher reads the passages aloud once.
- The students read the passages silently by themselves.
- The teacher asks questions about the passage orally and help them understand better by using questions beginning with Yes/No questions, alternative questions and Wh - questions respectively.

6. The students do the exercises by themselves : cloze exercises, write the passage "My Favourite Birds"

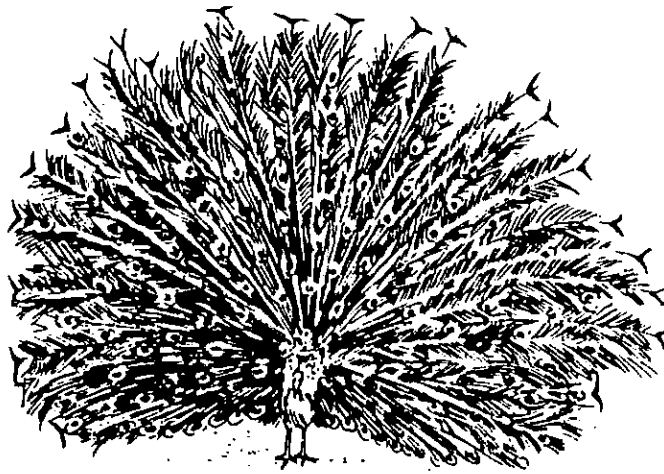
7. The teacher and the students check and correct the exercises.

8. The teacher expresses and evaluates by observing and checking the students' exercises.

9. The teacher and the students conclude the passages which they have read together. Let the students revise the vocabulary by using dictation and cloze exercise. Then let the students exchange and check their work.

Teaching Aids :

1. Practice in Comprehension Book
2. Tape
3. Cloze exercises
4. Pictures
5. Charts, magic pens, word cards



One of the most beautiful sights presented by any bird is that of a peacock displaying his feathers. The peacock, a native of Asia and the East Indies, has been brought to many other parts of the world.

5 Because of the way the peacock displays his feathers and walks around, a common expression has arisen: "as vain as a peacock". Actually, this is quite unfair to the peacock. It is no more vain than many other birds during the mating season.

10 The male peacock's display of beautiful feathers is for the hen and for her alone. Among birds, it is the male who usually has the brighter colours and a more attractive appearance. The peacock happens to have more marvellously coloured feathers than any other bird. His head is set off with a crest of 24 feathers lighter in colour than the tail.

15 The most remarkable feature of the male peacock is his train, or the extension of his tail. A peacock is from seven to eight feet long, of which three to four feet are the tail.

The tail feathers are a mixture of blue and green and gold with a regular pattern of "eyes" which change colour. The train is raised and held up by the stiff quills of the shorter, true tail.

20 The female peacock, the peahen, is slightly smaller and quieter in tone. She has no train, and only a short crest of dull colour. She usually lays ten eggs, of a dirty-brown colour. Peacocks are generally kept for the sake of their plumage.

(Adapted from More More More Tell Me Why,
by Arkady Lookum)

Lesson Plan For Experimental Group

Period 7 - 8 M. 4 English 431

Contents : European Adventures

Step 1 Students read and discuss a passage with a teacher through a mapping process.

Activities :

1. A teacher stimulates the students by using the brochure of a tour agency.
2. Let the students read the passage and the teacher corrects the students' stress, intonation or pronunciation.
3. Pair work : Let the students discuss the passage.
4. The teacher and the students discuss the passage and make a mapping. Like this :

The important places	[	Milan - Geneva
		Nice - Montecarlo
		Paris - Florence
		Rome - Venice

Step 2 The teacher transfers the passage in Step 1 to the students' daily stories. And discuss the passage.

Activities :

1. Let the students choose an interesting place or town which they imagine for their own.

2. Pair work : let the students discuss the topic they choose in No. 1.

3. The students and the teacher conclude the main idea from the topic in No. 2.

Step 3 Write the new passage. (1. The students and the teacher write a new passage together. 2. Let the students write the new passage in group. 3. Individual writing.)

Activities :

1. Let the students read the passage "European Adventure" again. Then divide them into a group of 5 and let them write a new passage by using the new words which they found. (In step 2) Or they can imagine or recall.

2. The teacher writes a passage on the board as an example.

3. Let the students work in groups or pairs.

4. Individual work.

Step 4 Discuss the passage that the students have written in Step 3.

Activities :

1. Discuss the passage with the students and then let them read their work.

2. Let the students discuss their work. (The passage in Step 3.)

3. A teacher checks and corrects the students' writing work.

4. Let the students copy the correct work in their notebooks.

5. Let the students read the passage and draw a map from the new passages.

Step 5 Language activities practice for revision and accuracy.

Activities :

Activity 1 Listening and writing:

1. Let the students listen to the tape about the announcement for a trip twice for each passage.

2. Let the students write the sentences or words they hear.

3. Let the students exchange and check each other's writing exercises.

Activity 2 Speaking and reading :

1. Pair work : let the students discuss and make conversation about the passage using the words in Step 4. (about travelling between a tourist and a travel agency.)

2. Let the students practice with their friends.

3. The teacher explains or guides them in how to write.

4. Let the students read and practice their conversation.

Activity 3 Writing :

1. Let the students write a passage about the topic "My Impressive Tour"
2. Cloze exercise.

Evaluation :

1. Observe the class practice their activities : reading, speaking, listening, and attention.
2. Check the students' exercises.

Teaching Aids.

1. Practice in Comprehension Book
2. Pictures
3. Travel brochure
4. Tape
5. Charts, magic pens
6. Cloze exercises

Lesson Plan For Control Group

Period 7 - 8 M.4 English 431

Content : European Adventure

Structures 1. Future Simple Tense
2. Present Simple Tense

Vocabulary and expressions :

- | | | |
|----------------|----------------|-----------------|
| - adventure | - majestic | - fantastic |
| - custom | - excursion | - cruise |
| - board | - optional | - tour |
| - luxury coach | - highlight | - perpendicular |
| - journey | - a brief look | - perfume |
| - brochure | | |

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by using the picture of different countries in Europe.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises structures and vocabulary which the students have studied previously.
4. The teacher teaches some new vocabulary, some expressions and structures by using word cards and structural charts including examples. Let the students read these examples and take them down in their notebooks.

5. The teacher and the students read the passages together in these ways :

- The teacher reads the passages aloud once.
- The students read the passages silently by themselves.
- The teacher asks questions about the passage orally and help them understand better by using questions beginning with Yes/No questions, alternative questions and Wh - questions respectively.

6. The students do the given exercises by themselves. (Write the passage in topic "My Impressive Tour" and cloze exercises)

7. The teacher and the students check and correct the exercises.

8. The teacher expresses and evaluates by observing and checking the students' exercises.

9. The teacher and the students conclude the passages which they have read together. Let the students revise the vocabulary by using dictation and cloze exercises. Then let the students exchange their work and check each other's work.

Teaching Aids :

1. Practice in Comprehension Book
2. Pictures
3. Travel brochures
4. Tape
5. Charts, magic pens, word cards
6. Cloze exercises

DAY 04 BANGKOK/SINGAPORE (B)

- Breakfast at Hotel.
- The day is free until transfer from Hotel to Airport for departure flight to Singapore.

**5 DAYS BANGKOK/
PATTAYA P85****DAY 01 SINGAPORE/BANGKOK/**

- Depart by scheduled flight for Bangkok.
- Upon arrival, you will be met and transferred to Pattaya. Enroute, visit one of the world's biggest Crocodile Farm.
- Dinner at Pattaya Restaurant.
- Overnight Accommodation.

DAY 02 PATTAYA (B/L/D)

- Breakfast at Hotel.
- Full day tour to Coral Island — See the colourful Corals and fascinating marine life as we take a cruise through one of the world's most beautiful natural wonders.
- Lunch at Restaurant.
- Dinner at Restaurant.
- After dinner, a special treat to Alcazar Cabaret, where you will find the most interesting MALE IMPERSONATION SHOW troupe on earth.
- Overnight Accommodation.

DAY 03 PATTAYA/BANGKOK (B/L/D)

- Breakfast at Hotel.
- Transfer to Bangkok and enroute, visit one of Thailand's biggest Snake Farm.

**7 DAYS BANGKOK/
PATTAYA/CHIANGMAI
P8C7****DAY 01 — 03 (SAME AS 5 DAYS
BANGKOK/PATTAYA TOUR)****DAY 04 BANGKOK/CHIANGMAI
(B/L/D)**

- (SAME AS 5 DAYS BANGKOK/
PATTAYA, EXCEPT DINNER, BOARD
AIR-CONDITIONED NIGHT COACH
AND DEPART FOR CHIANGMAI)

DAY 05 CHIANGMAI (B/L/D)

- Early morning arrive Chiangmai.
- Breakfast at Restaurant.
- (AM) WAT DOI SUTHEP TOUR — A visit to the majestic winter palace and Wat Prathart Doi Suthep, a temple containing a much revered Buddhist relic. A spectacular panoramic view of Chiangmai can be seen from here, 3,500 feet sea level.
- Lunch at Restaurant.
- (PM) HOME INDUSTRIES TOUR — Visit the Thai Celadon Kilns, famous for exquisite traditional highfired stoneware. Thai silk and cotton looms at Sankampeang; the paper and umbrella factories. Market village of Bor Sang lacquerware; teak-wood carving and silverware.
- Overnight Accommodation.



**EUROPEAN ADVENTURES, 10 DAYS FOR 25,000 BAHT
WITH ROYAL AIR TOUR**

Day 1 Bangkok - Milan

18:00 Leave Don Muang Airport for Milan, Italy by Boeing 707.

Dinner served on board.

Day 2 Milan - Geneva

9:00 Arrive at Milan, pass through Customs.

Following a warm welcome from your tour manager at the airport, board luxury coach for the journey north and cross into Switzerland for view of its majestic mountains and beautiful lakes. Lunch at a typical Swiss restaurant.

Day 3 Geneva

Excursions through Geneva.

Visit international organizations: the International Red Cross, the World Health Organization. You may enjoy shopping for famous cuckoo clocks and watches.

Day 4 Geneva - Nice - Monte Carlo

Drive along the beautiful French Riviera to Nice, France's most popular resort. Today you can tan under the Mediterranean sun or take an optional tour to a perfume factory in Grasse. Tonight's highlight is a visit to Monte Carlo and one of its famous casinos.

Day 5 Nice - Pisa - Florence

Cross into the Italian Riviera, past Genoa, birthplace of Christopher Columbus, then to Pisa for a brief look at the famous Leaning Tower, which leans at an angle of 14 feet from the perpendicular. Then to Florence. You will have time to view masterpieces by Michelangelo and Leonardo da Vinci who lived and worked there.

Day 6 Florence - Rome

Sightseeing tour including the Colosseum, the ancient Forum, the Pantheon and St. Peter's—the world's largest church.

Day 7 Rome - Venice

Northwards through famous wine-producing areas to Venice, a city of canals, gondolas and fantastic palaces. Today's highlight is a tour of Venice by Canal Cruiser.

Day 8 Venice - Salzburg

Across the plains of Italy into Austria, then on to Salzburg, birthplace of Mozart and true-life setting for "The Sound of Music", one of the most famous musical movies.

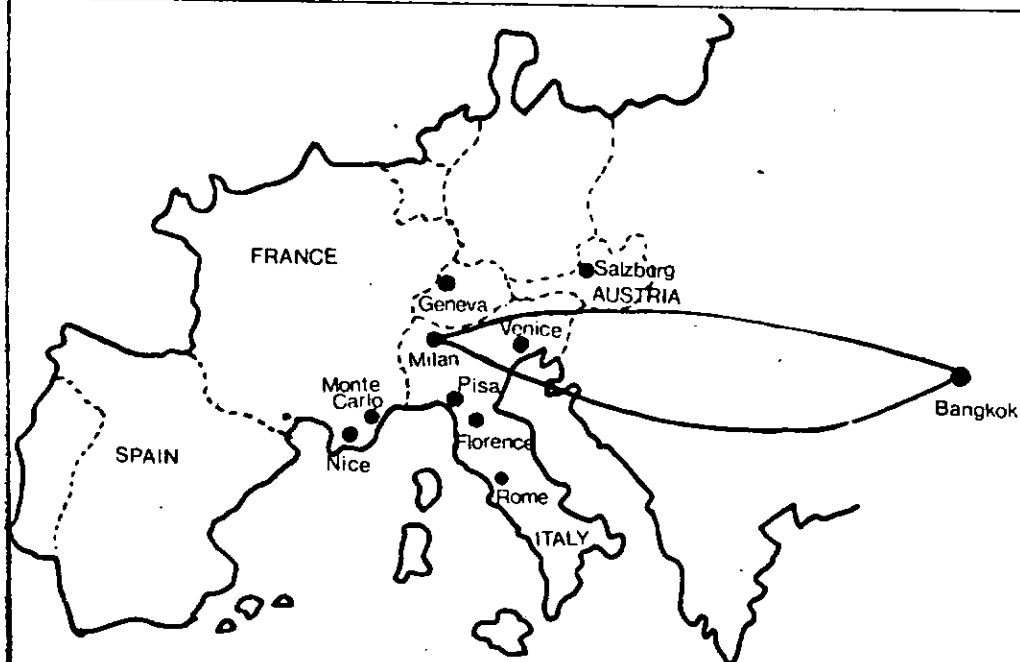
Day 9 Salzburg - Milan

Visit the Gothic masterpiece, Milan Cathedral.
Farewell party at the hotel.

Day 10 21:30 Leave Milan by Boeing 707.

Arrive in Bangkok at 9:00 the following morning.

I After reading the passage, draw a diagram of the itinerary (a plan for a journey) from the starting point.



Lesson Plan For Experimental Group

Period 9 - 10 M. 4 English 431

Contents : How To Make A Pen - Holder

Step 1 A teacher shows and explains the materials. The teacher demonstrates a procedure.

Activities :

1. The teacher stimulates the students by using pictures.
2. The teacher shows and explains the materials. Then let the students repeat the words or the sentences after the teacher.
3. The teacher demonstrates the procedures.

Step 2 The students retell the procedures after they have listened to the teacher's explanation in Step 1. Then the students do activities.

Activities :

1. Let the students show and explain the materials.
2. Let the students explain the procedures.
3. The students do activities according to No. 2.
4. The teacher corrects them and makes them understand better.

Step 3 Write the new passage. (1. The students and the teacher write the new passages together. 2. Let the students write the new passages in group. 3. Individual writing)

Activities :

1. Let the students listen to the passage "How To Make A Pencil - Holder" again. (The teacher gives them the procedures of making a pencil - holder.)
2. The teacher writes an example on the board.
3. Let the students work in group (write the passage). Then let them write in person's stories.
4. Let the students read the books and work in the library.

Step 4 Discuss the passages that the students have written in Step 3.

Activities :

1. The students discuss the passages with the teacher and then let each group read the passage.
2. Let the students discuss their writing.
3. The teacher checks and corrects the students' work or exercises.
4. Let the students demonstrate the procedures of making a pen - holder. Then let them write in their notebooks, and read their writing passages.

Step 5 Language activities practice for revision an accuracy.

Activities :

Activity 1 : Listening and writing :

1. Let the students listen to the tape twice for each sentence. (From passage "How To Make A Pen - Holder")
2. Let the students write down the sentences that they have heard.
3. Let the students exchange and check each other's writing exercises.

Activities 2 : Speaking and reading :

1. Divide the students into a group of 6. Each group looks for the procedures of making a thing or for preparing the food which they are interested in the library.
2. Let each group discuss and explain the procedure which they found to the class.

Activity 3 : Writing :

1. Individual work. Let the students write a report about their procedures.
2. Rearrange the story.

Evaluation :

1. Observe the students during practising their activities : reading, discussing, listening and attending class.
2. Check their exercises.

Teaching Aids :

1. Authentic materials
2. Pictures
3. Gold English Book
4. Charts, magic pens, scissors, yarn
5. Plastic bottles

Lesson Plan For Control Group

Period 9 - 10 M.4 English 431

Content : How To Make A Pen - Holder

Structures 1. Present Simple Tense
 2. Passive Voice

Vocabulary :

- | | | |
|------------------|------------|----------|
| - remove | - scissors | - quart |
| - plastic bottle | - yarn | - aqua |
| - attach | - knot | - holder |
| - techniques | - double | - sketch |
| - cane | - weave | |

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by using an interesting hobby picture.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises vocabulary and structures which the students have ever studied previously.
4. The teacher teaches new vocabulary, and expressions by using word cards and structural charts included with examples. The students read these examples and take them down in their notebooks.

5. The teacher and the students read the passages together in these ways :

- The teacher reads the passage aloud and show the materials to make the pen - holder.

- The students read the passages silently by themselves.

- The teacher asks questions about the passage orally to help the students understand the passage better by using questions beginning with Yes/No questions, alternative questions and Wh - questions respectively.

6. The students do activities individually. (make a pen - holder.)

7. The teacher checks their work. Then lets them do the exercises about rearranging the procedures.

8. The teacher expresses and evaluates by observing the class'activities. And checks their work. (pen - holder)

9. The teacher and the students conclude the passage together. Let the students report the procedures of making something which they are interested in.

Teaching Aids :

1. Authentic material
2. Pictures
3. Gold English book
4. Chart, magic pen, scissors, yarn
5. Plastic bottles

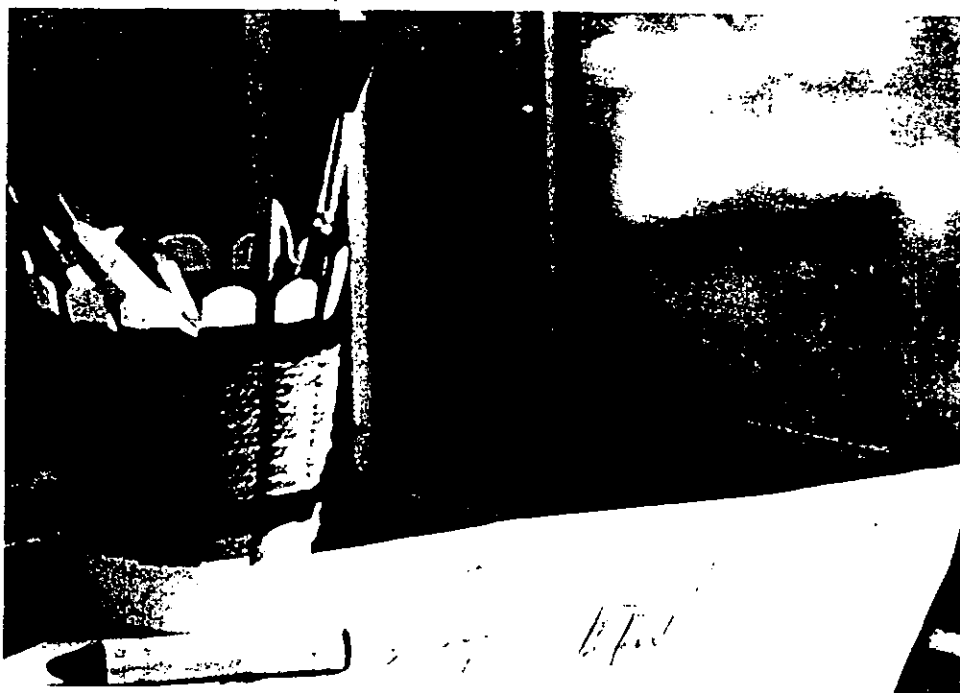
Weaving, Braiding, Knotting

Pencil holder



This project helps the beginner in basketry to understand simple weaving, a technique basic to basket making. The basket base here is made from a 1-quart plastic bottle with sides cut to create 13 stakes. Instead of cane weavers, you work with heavy knitting worsted, 2½ yards of aqua, three of black, seven of green. To turn the bottle into a pencil holder, follow photographs 1 through 3. Sketches below show how to mesh on the last row. Work figure A around each stake, draw the yarn inside the holder, knot the yarn, cut. Work yarn ends into the weaving.

To understand basic basket weaving techniques, try this easy beginner's project, fashioning a pencil holder from worsted knitting yarn and a one-quart plastic bottle.

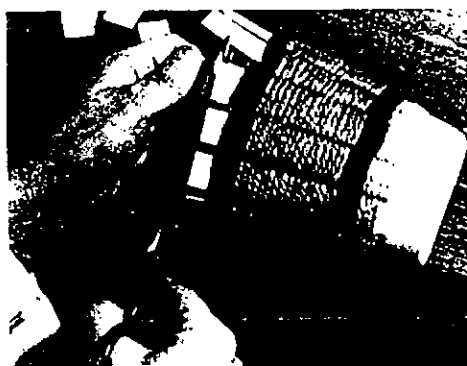




1: With scissors, make 13 cuts, 4 ½ inches deep, in a 1-quart plastic bottle from which the neck and the shoulders have been removed.

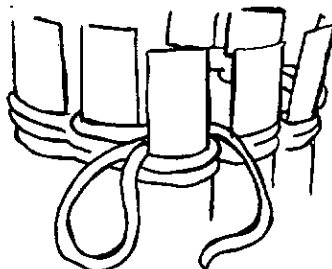


2: Weave yarn in and out of stakes, starting with end inside bottle. Weave five rounds aqua, five black, 16 green, four black. Attach colors by knotting ends.



3: With scissors, round off plastic stake ends about 1 inch above the last row of weaving, which is looped and knotted.

Draw loop out between two stakes



A

Pass weaver end through the loop

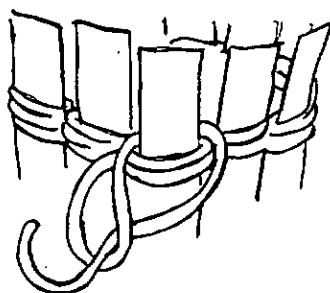
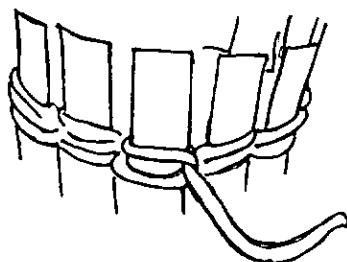


Figure A: Looped knots that form the last, or top, row of weaving for holder.

Tug weaver end to the right; tighten loop.



Lesson Plan For Experimental Group

Period 11 - 12 M. 4 English 431

Contents : Directions of using dry cleaning (Label)

Step 1 Students read and discuss a passage with the teacher through a mapping process.

Activities :

1. The teacher stimulates the students by using different lables and advertisements. (examples)
2. Let the students read the passage and the teacher corrects the mistakes that the students have made about stress, intonation, of pronunciation.
3. Pair work : let the students discuss all of the passages.
4. The teacher and the students discuss the passages together by using a mapping process.
5. Let the students read the passages line by line.

Step 2 The teacher transfers the passage in Step 1 to the students' daily stories. And discuss the passage.

Activities :

1. Let the students choose one of the labels which they are interested in and find a new word.
2. Pair work : let the students discuss the label that they have chosen in No. 1.

3. The students and the teacher conclude the main idea of each label. (in No. 2)

Step 3 Write the new passage. (1. The students and the teacher write a new passage together. 2. Let the students write the new passage in group.
3. Individual writing.)

Activities :

1. Let the students reread the passage "Directions of using dry cleaning." Then let them work in group and write a new passage by using the new words which they found. (in Step 2)

2. The teacher gives the students some examples.

3. The students work in groups then let them work individually.

Step 4 Discuss the passage that the students have written in Step 3.

Activities :

1. Discuss the new passages with the students and then let them read their work.

2. Let the students discuss their passages.
(passage in Step 3)

3. The teacher checks and corrects the students' writing exercises.

4. Let the students copy their exercises, write the diagram then read it.

Step 5 Language activities practice for revision and accuracy.

Activities :

Activity 1 Listening and writing :

1. Let the students listen to the tape twice for each sentence. (Directions of using dry cleaning.)
2. Let the students write the sentences or words that they have heard.
3. Let the students exchange and check each other's exercises.

Activity 2 Speaking and reading :

1. Pair work : let the students discuss the labels which they have chosen or they look for their own. Then let them make conversation about the labels. A teacher checks their conversation. (The teacher guides the students)
2. Let the students practice the conversation with their friends.
3. Let the students read their passage (conversation) in No. 1.

Activity 3 Writing :

1. Rearrange the direction exercises.
2. Let the students write the labels of goods which they can imagine.

Evaluation :

1. Oserve the students during practice their activities : reading, discussing, listening and attending class.

2. Check their exercises.

Teaching Aids :

1. Labels (samples)
2. Words cards
3. "Students Weekly"
4. Tape
5. Charts, magic pens

Lesson Plan For Control Group

Period 11 - 12 M.4 English 431

Content : Direction of using dry cleaningStructures : "If" Clause or Conditional SentencesVocabulary and expressions :

- | | | |
|-------------------|---------------|------------------------|
| - pour | - soak | - fabric |
| - spoonful | - disappear | - all over the article |
| - solution | - soap powder | - on sale |
| - washing machine | - proportion | |

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by using some sample of labels.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises vocabulary and structures which the students have studied previously.
4. The teacher teaches some new vocabulary, expressions and structural by using word cards, structural charts included with examples. Then let the students read these examples and take them down in their notebook.
5. The teacher and the students read the passage together in these ways :

- The teacher reads the passage aloud once.
- The students read the passage silently.
- The teacher asks questions about the passage

orally to help the students understand the passage better by using questions beginning with Yes/No questions, alternative questions and Wh - questions respectively.

6. The students do the exercises. (given exercises)

7. The teacher and the students check and correct the answers.

8. The teacher expresses and checks the students' exercises.

9. The teacher and the students conclude the passage together. Let the students revise the vocabulary by using dictations. Then let the students exchange and check their work.

Teaching Aids :

1. Labels (samples)
2. Word cards
3. "Student Weekly"
4. Tape
5. Charts, magic pens,

SIMPLE CUT TO DRY WASHING & DRY CLEANING: DO IT YOURSELF.

"CROSS SUPER" is the modern type of ready-made dry-cleaning solution. It is made up of various kinds of efficient chemicals. It will keep your clothes in their original condition; no shrinking, no fading. All the dirt will be removed magically. Insects will not venture to spoil your clothes after application of this dry-cleaning compound. The sweet scent will linger all day. Treated with this solution, your clothes will dry faster. This "Cross Super" solution can be used to wash & clean every kind of high quality materials such as Serge, Biscob, Mohair, Woollen, Fabric, Silk, Nylon, Satin as well as ordinary ones like Popline, Linen etc.

This "Cross Super" mixture is most suitable to use in washing & cleaning instead of using other soaps or soap powders. Whenever you use this "Cross Super" dry cleaning solution you'll find that it saves your time & money.

DIRECTIONS

Pour only two tea spoonful of "Cross Super" solution into about 2 gallons of water. Any pure water can be used. Stir the mixture and then dip your clothes in it. If you have too many pieces for the solution to cover you can easily make some more by using the same proportion. Leave your clothes soaked in this mixture about 30 minutes. All the dirt will disappear like magic. You may use soft a brush to help. If you have an electric washing machine the washing will then take only 5 minutes. After rinsing twice in clean water washing your clothes will be perfect. No other kind of soap or soap-powder can be used in conjunction with "Cross Super". There is no need.

Six suits require only a small bottle of 2 ounces.

Twelve suits require a medium one of 4 ounces.

Forty-eight suits require a large size of 1 pound.

SOME TIPS ON IRONING

1. If the materials are Nylon, Dacron, Rectab, Mohair, Silk, Mozzoto, sprinkle water all over the article, then place a damp piece of cloth over it and iron. You must set your iron to the lowest heat. Iron until your clothes are absolutely dry.
2. If the materials are Serge, Palm, Biscod, Woollen Fabric, use the same Process, but you may adjust your iron to the hottest setting.
3. If they are ordinary materials such as poplin, Linen, Westpoint. You don't have to use a piece of cloth over the article when you iron. Just normal ironing.

This "Cross Super" Dry-cleaning solution is on sale at every department store.

S.S.R. LAB. PRODUCT IN THAILAND.

Lesson Plan For Experimental Group

Period 13 - 14 M. 4 English 431

Contents :- Advertisements and job applications

Step 1 Students read and discuss a passage with the teacher through a mapping process.

Activities :

1. A teacher stimulates the students by using the advertisements from the newspaper.
2. Let the students choose and read the job application advertisements. The teacher corrects the mistakes, the students have made about pronunciation.
3. Pair work : let the students read the advertisements in No. 2.
4. The teacher and the students discuss the advertisements and make a mapping.
5. Let the students read the advertisements one by one.

Step 2 The teacher transfers the passage (the advertisements in Step 1) to the students' daily stories. And discuss the passage.

Activities :

1. Let the students choose one of the advertisements and practice the activities by using the words that they find out (or imagine for their own)

2. Let the students discuss the advertisements together. Later, join the passages which the students have read. Like this :

T : Have you ever applied for a job ?

- When did you apply for it ?

- Did you like the job ? Why ? or Why not ?

T : - Have you ever looked for the synonyms or antonyms of the words ?

- Are they easy or difficult ?

(Let the students look for the synonym and antonym of the words from the advertisements. Assign the students as a home work)

Step 3 Write the new passages. (1. The students and the teacher write a new advertisements together.
2. Let the students write the new advertisements in group. 3. Individual writing.)

Activities :

1. Let the students reread the advertisements that they have chosen in Step 1.

2. Divide the students into a group of 5 and let them write new advertisements by using the new words which they found in Step 2.

3. Before letting the students write their advertisements the teacher gives them some examples by writing on the board.

4. Let the students work in group and let them design their advertisements by their own.

5. For individual work the teacher lets them find the advertisements from the newspaper.

Step 4 Discuss the advertisements that the students have written in Step 3.

Activities :

1. Discuss the advertisements and then let the students read their exercises (advertisements writing.)

2. Let each pair of students exchange their work then discuss.

3. The teacher checks and corrects the students' writing advertisements.

4. Let the students copy the advertisements in their notebooks and read again.

5. Let the students design their advertisements by using interesting letters and colours.

Step 5 Language activities practice for revision and accuracy.

Activities :

Activity 1 : Listening and writing :

1. Let the students listen to the tape of application for a job advertisements twice for each phrases.

2. Let the students take note of the sentences or phrases that they hear.

3. Let the students exchange and check their writing exercises with their friends.

Activity 2 : Speaking and reading :

1. Pair work : let the students discuss and make conversation from Activity 1.

2. The teacher explains or guides them. (how to write)

3. Let the students do roleplay (one is a manager of a company and one is an applicant.)

4. The students practice their activities and the teacher checks and corrects their exercises.

Activity 3 : Writing :

1. Information gap exercises. The teacher explains the procedures of doing information gap exercises.

2. Let the students write a passage of "A Job In My Dream."

3. Let the students complete the application forms.

Evaluation :

1. Observe the students during practice their activities : discussing, reading, listening and attending class.

2. Check their exercises.

Teaching Aids :

1. Students Weekly
2. Bangkok Post
3. Advertisement for a jobs
4. Application form of different job.
5. Chart, magic pens
6. Tape

Lesson Plan For Control Group

Period 13 - 14 M.4 English 431

Content : Advertisements and job applications

Structures : 1. Past Simple Tense
2. Present Simple Tense

Vocabulary and expressions :

- | | | |
|--------------|-----------------|---------------|
| - apply for | - resume | - airline |
| - look for | - enclose | - transcript |
| - graduate | - experience | - fluent |
| - commercial | - qualification | - dictaphone |
| - urgently | - assistant | - reservation |
| - require | | |

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by using some examples of advertisements and pictures.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises vocabulary and structures which the students have ever studied previously.
4. The teacher teaches new vocabulary and structures by using word cards and structural charts included with example. Then let the students read these examples and take them down in their notebook.

5. The teacher and the students read the advertisements in these ways :

- The teacher reads the advertisements aloud once.
- The students read the advertisements silently by themselves.
- The teacher asks questions beginning with Yes/No questions, alternative questions and Wh - questions respectively about the advertisements. Then let the students do the exercise to help the students understand the advertisements better.

6. The students do the given exercises. (write a new advertisements invidually.)

7. The students and the teacher check and correct their exercise in step 6.

8. The teacher expresses and evaluates by observing the students practice their activities.

9. The teacher and the students conclude the advertisements together. Let the students revise the passage and vocabulary by using dictation. Let the students check and correct their exercises. The teacher assigns them homework by writing a passage of "A Job In My Dream"

Teaching Aids :

1. Student Weekly
2. Bangkok Post

3. Advertisements for a job
4. Application form of different job
5. Chart, magic pens,
6. Tape

Breakfast with the Birds...



A Unique Experience

You'll relish the delightfully unique experience of 'Breakfast with the Birds' at Singapore's Jurong BirdPark.

At the Songbird Terrace, you'll enjoy a delicious buffet spread of Local and Western favourites as melodious songbirds surround you.

Have your fortune told by a talented bird or have your photograph taken with adorable feathered friends. And, take home a lovely souvenir.

A Unique Experience
'Breakfast with the Birds'
Daily from 9am to 11 am
Songbird Terrace

9.30 am to 11 am
Ming Village Vase Painting

9.30 am to 10.30 am
Photography with the Birds

9.45 am to 10.15 am
Fortune Telling

JURONG BIRDPARK 

Opening Hours: 9 am to 6 pm

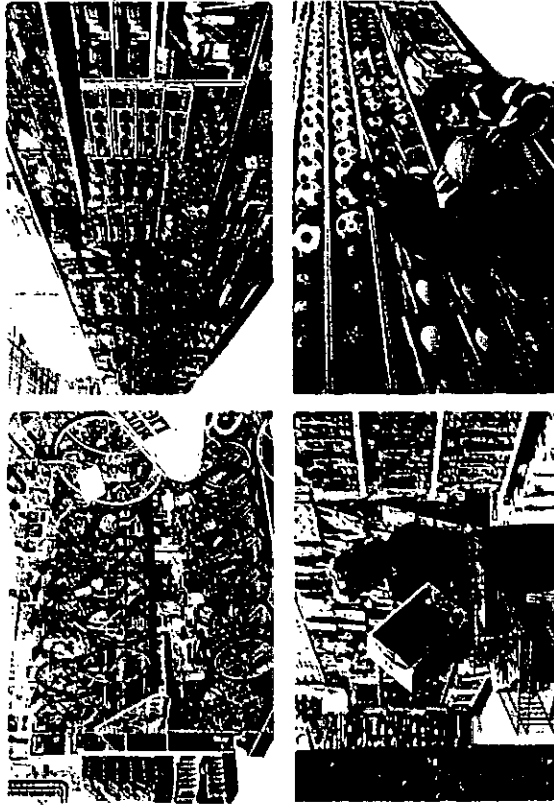
Jurong Hill, Jalan Ahmad Ibrahim, Singapore 2262 Tel: 265 0022

DON'T LEAVE SINGAPORE 'TIL YOU'VE BEEN TO THE WORLD'S BIGGEST TOY STORE!

TOYS 'R' US

Nobody sells more toys than we do; it's a fact! Every day, you'll find more than a million toys at Toys "R" Us. From teddy bears to robots, books to games and bicycles to trains. Children's clothing, too! And all at low, low prices, every day of the year.

You'll find us conveniently located in the heart of Orchard Road at **Forum Galleria**, or on the way to Changi Airport at **Marine Parade**.



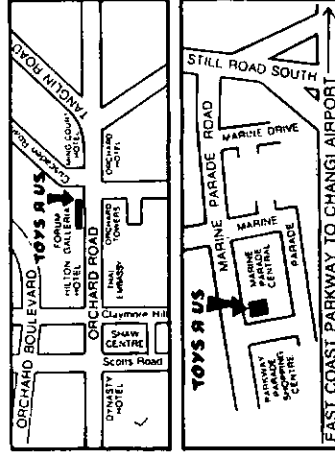
TOYS 'R' US

THE WORLD'S BIGGEST TOY STORE
MONDAY-SUNDAY 10:00 AM - 10:00 PM

Hi! I'm Geoffrey the
TOYS 'R' US
Mascot!



We Honor



Island Map

BUTTERFLY
PICNIC

MORNING



PICNIC



COME TO THE PICNIC

Down at the
basement of Scotts
Shopping Centre.

It's a food court
like no other.

Food stalls that
stretch from India
to Italy offer you a
choice of Seafood,
Tandoori, Penang

CONVENIENT
PICNIC



PICNIC

Nonya, Satay,
Deli Sandwiches,
Nasi Padang,
Desserts, Chinese,
Vegetarian, Italian,
Yoghurt and Ice-
Creams. Or an all-
time favourite from
A & W.

Take your pick.



SUNSHINE PICNIC

Also available at the Picnic: • Beef Noodle • Chicken • Health Foods
• Flowers • Newsagent • Supermarket • Tapes • Money Changer

FUN PICNIC



Food



It is the ideal present for your business acquaintances and associates abroad who will appreciate a year's worth of expert and accurate weekly updates of current events in Thailand.

They won't be able to stop talking about Thailand's booming economy, growing trade and blossoming investment opportunities.

Christmas shopping is easy this year. Just fill out this coupon.





ROYAL DUTCH AIRLINES

Requires

Asst. Hotel Supervisor & Receptionist

Qualifications:

- Thai national, 23 to 33 yrs of age
- University or Pre-university graduate
- Good English is a must
- Hotel experience is required

Conditions:

- To work in crew rest house in Chaengwatana Road.
- Shift work is required

Interested persons please write to the address below, complete with resume, one photo & Tel. No.

Personnel Dept

KLM Royal Dutch Airlines

2 Patpong Road, Bangkok 10500

(Closing date 19 December)

URGENTLY REQUIRED

MEDICAL CHIEF ENGINEER

- Male, Thai Nationality, age not over 40 years old
- University graduate in Electronic Engineering
- Good command of written and spoken English
- Preferably experience in Optic or Computer Hard Ware

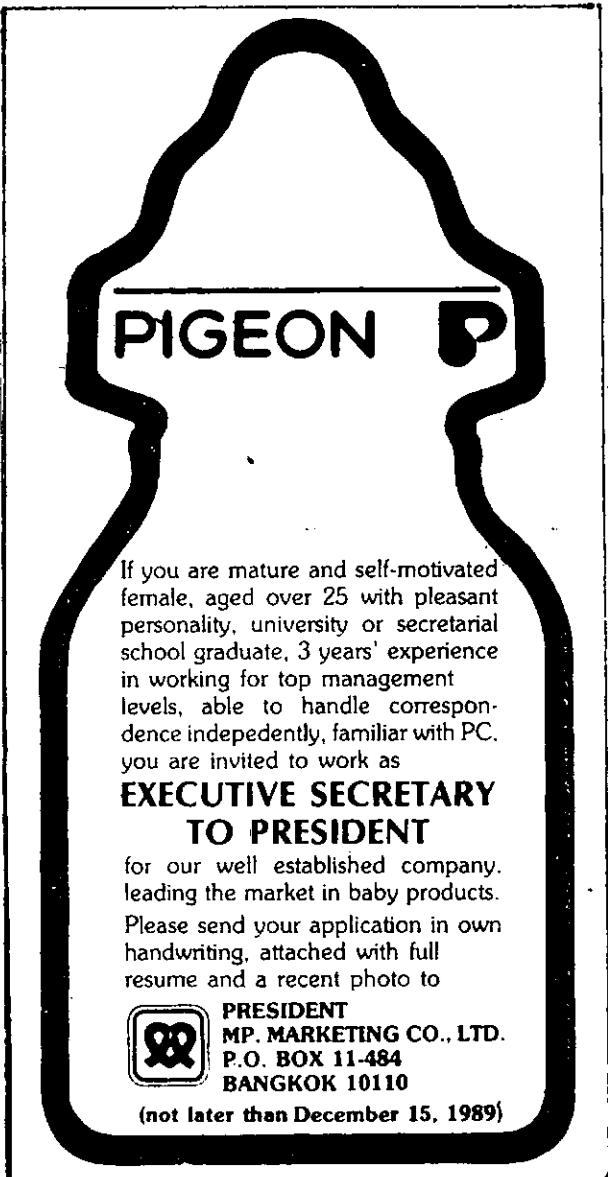
Attractive salary plus fringe benefits and overseas training will be offered to the successful candidates.

Interested persons, please submit application with resume together with a recent photo to:

THE MANAGER

MEDICAL EQUIPMENTS DEPARTMENT

P.O. BOX 1524, BANGKOK 10501



PIGEON 

If you are mature and self-motivated female, aged over 25 with pleasant personality, university or secretarial school graduate, 3 years' experience in working for top management levels, able to handle correspondence independently, familiar with PC, you are invited to work as

**EXECUTIVE SECRETARY
TO PRESIDENT**

for our well established company.
leading the market in baby products.

Please send your application in own
handwriting, attached with full
resume and a recent photo to



**PRESIDENT
M.P. MARKETING CO., LTD.
P.O. BOX 11-484
BANGKOK 10110**

(not later than December 15, 1989)

COPYWRITER

The Post Publishing Co., Ltd. Advertising Dept. is urgently looking for full time/part time copywriter with following qualifications:

- Good knowledge of English.
- Some experience in creative copywriting, proofreading, and translation.
- Preferably already working in a similar position

We offer an attractive salary. Please write to:

**PERSONNEL MANAGER
BANGKOK POST
968 Rama IV Road
BANGKOK 10500**

and give full-details of qualifications and experience with one recent photo.



Siam Lodge Group of Hotels

IN VIEW OF THE EXPANSION OF THE GROUP
THE SIAM LODGE GROUP OF HOTELS
HAS THE FOLLOWING VACANCIES
AT THE AIRPORT HOTEL

1. **SALES MANAGER**
2. **SALES EXECUTIVE**
3. **SECRETARY**
4. **FRONT OFFICE CASHIER SUPERVISOR**
5. **FRONT OFFICE RECEPTIONIST**
6. **TELEPHONE OPERATOR**
7. **BELL CAPTAIN**
8. **ADMINISTRATIVE ASSISTANT**

Qualifications:

- Male or female, pleasant personality
- At least 3 years' experience (No.1,3,4)
- Can communicate in English

Please apply in person or send full resume with a recent photo to:

**ADMINISTRATION MANAGER
AIRPORT HOTEL
333 Chert Wudthakas Rd.,
Donmuang, BKK 10210**



THAI URGENTLY REQUIRES LANGUAGE INSTRUCTOR TO TEACH THAI FLIGHT CREW

QUALIFICATIONS:

- Male or female, age not over 35
- Native speaker of English with Bachelor's Degree in TEFL or related field
- At least 5 years' experience in teaching English as second language at tertiary or adult levels
- Must possess a valid work permit from present employer
- Hard-working, attractive, pleasant personality

Selected candidates will be offered a salary in same range as that of government universities

Please apply in person with all pertinent documents and one recent photograph at:

**Personnel Administration Department
First Floor, Building No. 7
Thai Airways International Ltd.
89 Vibhavadi Rangsit Rd.,
Bangkok 10900
Within December 15, 1989**

Lesson Plan For Experimental Group

Period 15 - 16 M. 4 English 431

Contents : Weather Report and Airline Schedule

Step 1 Students read and discuss a passage with the teacher through a mapping process.

Activities :

1. The teacher stimulates the students by using the picture of aeroplanes, European and American Countries.

2. Let the students read the passage and discuss in pairs. The teacher corrects them if they make pronunciation mistake

3. The teacher and the students discuss the weather report, airline timetable through a mapping process.

4. Let the students read silently and then the teacher asks them for the main idea.

Step 2 The teacher transfers the passage (weather reports, and airline schedules, train schedules) to the students' daily stories. And discuss the passage.

Activities :

1. Let the students choose one of the weather reports and airline schedules then practice activities by finding out the synonym or antonym of each word in the passages. And then take down the words they have found.

2. Let the students discuss the passages with the teacher.

3. The students and the teacher conclude the passage together.

Step 3 Write the new passage. (1. The students and the teacher write a new passage of weather report and bus schedules or train schedules together. 2. Let the students write the new passage in groups. 3. Individual writing.)

Activities :

1. Let the students read the passage again. (The weather report, airline schedules)

2. Let the students work in groups. Let them write the new weather report by using the new words which they have found out in Step 2.

3. The teacher gives an example before letting the students write their new passages.

4. Let the students write the passage about the weather report for their groups.

5. Let the students write individually as a homework.

Step 4 Discuss the passage (The weather report) that the students have written in Step 3.

Activities :

1. Discuss the new weather report and let the students read their exercises.
2. Let the students exchange with their exercise and discuss in pairs.
3. The teacher checks and corrects the students' exercises.
4. Let the students copy their writing exercises in their notebooks.
5. Let the students write a diagram for describing the weather.

Step 5 : Language activities practice for revision and accuracy.

Activities :Activity 1 : Listening and writing :

1. Let the students listen to the tape of the weather report twice for each sentence.
2. The students write down the sentences that they hear. Check the answer from the exercises.
3. Let the students exchange and check the exercises of their friends.

Activity 2 : Speaking and reading :

1. Pair work : let the students make a conversation in a situation at the railway station or the airport or the bus station as the passengers.

2. The teacher explains. (or guides them.)

3. Let the students show activities in No. 1. The teacher checks and corrects their exercises.

Activity 3 Writing :

1. Let the students write a short passage from their conversations in Activity No. 2.

2. Let the students write a short passage "My Favourite Season" as their homework.

Evaluation :

1. Observe the students during practice their activities : discussing, reading, listening and attending class.

2. Check their exercises.

Teaching Aids :

1. Word cards

2. Authentic materials (brochure, air-ticket, bus-ticket etc.)

3. Pictures

4. Chart, magic pens

5. Worksheet

6. Tape

Lesson Plan For Control Group

Period 15 - 16 M.4 English 431

Content : Weather Report And Airline Schedule

Structures : 1. Present Simple Tense
2. Future Simple Tense

Vocabulary and expressions :

- validity of flight - via - route
- airline code - flight number - time
- days of operation - time of arrival(a) of
- aircraft type - non stop/direct flight departure
- class of service - airport code

Procedures :

1. The teacher stimulates the students by using some pictures. (Tourist brochures etc.)
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher revises vocabulary and structures which the students have studied previously.
4. The teacher teaches some new vocabulary, structures by using word cards and structural charts included with examples. Then let the students read these examples and take them down in their notebook.

5. The teacher and the students read the weather report and the airline schedule in these ways :

- The teacher reads the passage aloud once.
- The students read aloud and silently.
- The teacher asks questions (beginning with Wh-question, Yes/No questions and alternative questions) about weather report and the airline schedule orally. Then let the students do the exercise to help them understand the passage better.

6. The students do the given exercises. (write a new weather report in groups.)

7. The students and the teacher check and correct the exercises in step 6. Let the students read to the class.

8. The teacher expresses and evaluates by observing the students practice their activities.

9. The teacher and the students conclude the weather report and airline schedule together. Then let the students revise the passages and vocabulary by using dictation. The teacher assigns homework by writing a composition "My Favourite Season".

Teaching Aids :

1. Word cards
2. Authentic materials (brochure, air-ticket, bus-ticket etc.)
3. Pictures

4. Charts, magic pens,
5. Worksheet
6. Tape

At home...

FORECAST for Bangkok Metropolis until tomorrow morning: Cold with minimum temperature about 17 degrees Celsius and light morning fog; northeasterly winds 10-30 kph; maximum temperature 29C (84F).

Today the sun rises at 6.28 a.m., sets at 5.49 p.m.; the moon rises at 11.47 a.m., sets at 11.00 p.m.; high tide at 12.06 a.m. and 9.08 p.m., low tide at 4.31 a.m. and 6.35 p.m.

Yesterday's minimum temperature 16.9C (62.4F) at 6.45 a.m., maximum temperature 28.5C (83.3F) at 2.00 p.m., average temperature 22.7C (72.9F), average humidity 61 per cent and relative humidity at 7 p.m. 66 per cent.

CHIANG MAI

Cold with dense morning fog and about 1 degree drop in temperature; minimum temperature 10C (50F), maximum temperature 28C (79F).

KHON KAEN

Cold with morning fog



and slight rise in temperature; minimum temperature 13C (55F), maximum temperature 28C (82F).

PATTAYA

Cool with light morning fog, slight sea but moderate offshore; minimum temperature 19C (66F), maximum temperature 29C (84F).

SONGKHLA

Scattered showers or thunder storms, moderate sea which could be occasionally rough; minimum temperature 24C (75F), maximum temperature 29C (84F).

PHUKET

Partly cloudy sky, slight sea but moderate offshore; minimum temperature 24C (75F), maximum temperature 32C (90F).

At home...

FORECAST for Bangkok Metropolis until tomorrow morning: Cool, minimum temperature about 20 degrees Celsius with morning fog, northeasterly winds 10-30 kph; maximum temperature 32C (90F).

Today the sun rises at 6.30 a.m., sets at 5.50 p.m.; the moon rises at 2.37 p.m., sets at 2.39 a.m.; high tide at 3.57 a.m. and 2.44 p.m., low tide at 8.34 a.m. and 11.13 p.m.

Yesterday's minimum temperature 19.5C (67.1F) at 6.45 a.m., maximum temperature 31.5C (88.7F) at 2.00 p.m., average temperature 25.5C (77.9F), average humidity 62 per cent and relative humidity at 7 p.m. 57 per cent.

CHIANG MAI

Cool with morning dense fog in some area and slight drop in temperature; minimum temperature 14C (57F), maximum temperature 28C (82F).

KHON KAEN

Fair and cool with morn-



ing fog and slight drop in temperature; minimum temperature 15C (59F), maximum temperature 30C (86F).

PATTAYA

Cool with morning fog and slight drop in temperature, slight sea; minimum temperature 22 (72F), maximum temperature 30C (86F).

SONGKHLA

Isolated light showers or thundershowers, slight sea; minimum temperature 24C (75F), maximum temperature 30C (86F).

PHUKET

Partly cloudy sky, smooth to slight sea; minimum temperature 25C (77F), maximum temperature 32C (90F).

...and abroad

City	Min°C	Max°C	Weather	City	Min°C	Max°C	Weather
Amsterdam:	-04	04	Clear	Manila:	17	30	Clear
Athens:	06	08	Cloudy	Moscow:	NA	NA	NA
Bahrain:	31	39	Clear	New Delhi:	07	34	Clear
Berlin:	NA	NA	NA	New York:	NA	NA	NA
Brussels:	NA	NA	NA	Paris:	-01	05	Clear
Cairo:	10	19	Clear	Peking:	01	13	Clear
Copenhagen:	-03	01	Cloudy	Perth:	16	27	Clear
Delhi:	—	—	—	Rome:	-01	13	Clear
Frankfurt:	-04	05	Clear	San Francisco:	NA	NA	NA
Geneva:	01	01	Clear	Seoul:	04	15	Clear
Hongkong:	16	22	Clear	Singapore:	24	26	Rain
Islamabad:	02	30	Clear	Sydney:	21	26	Clear
Jakarta:	23	31	Cloudy	Taipei:	13	21	Clear
Kuala Lumpur:	23	32	Rain	Tel Aviv:	10	19	Clear
London:	03	05	Cloudy	Tokyo:	06	19	Clear
Los Angeles:	NA	NA	NA	Toronto:	06	06	Cloudy
Madrid:	10	15	Cloudy	Vancouver:	07	11	Rain

At home...

FORECAST for Bangkok Metropolis until tomorrow morning: Cool with light morning fog and 1-2 degrees drop in temperature; northeasterly winds 10-30 kph; minimum temperature 22C (72F), maximum temperature 33C (91F).

Today the sun rises at 6.25 a.m., sets at 5.48 p.m.; the moon rises at 7.02 a.m., sets at 6.27 p.m.; high tide at 9.28 a.m., low tide at 2.23 a.m.

Yesterday's minimum temperature 22.9C (73.2F) at 6.45 a.m., maximum temperature 32.8C (91.0F) at 3.20 p.m., average temperature 27.9C (82.2F), average humidity 63 per cent and relative humidity at 7 p.m. 67 per cent.

CHIANG MAI

Cold with morning fog; minimum temperature 15C (59F), maximum temperature 29C (84F).

KHON KAEN

Partly cloudy and cool with morning fog; mini-



mum temperature 18C (64F), maximum temperature 31C (88F).

PATTAYA

Cool with light morning fog, slight sea but moderate sea offshore; minimum temperature 22C (72F), maximum temperature 31C (88F).

SONGKHLA

Scattered showers or thundershowers, slight to moderate sea; minimum temperature 23C (73F), maximum temperature 30C (86F).

PHUKET

Isolated showers or thundershowers, slight sea but moderate sea offshore; minimum temperature 23C (73F), maximum temperature 32C (90F).

...and abroad

City	Min°C	Max°C	Weather	City	Min°C	Max°C	Weather
Amsterdam:	03	06	Clear	Manila:	21	33	Clear
Athens:	06	12	Cloudy	Moscow:	—	—	—
Bahrain:	19	27	Clear	New Delhi:	—	—	—
Berlin:	-06	02	Clear	New York:	03	10	Cloudy
Brussels:	-02	09	Cloudy	Paris:	00	07	Cloudy
Cairo:	13	26	Clear	Peking:	-07	06	Clear
Copenhagen:	02	06	Clear	Perth:	13	23	Clear
Denpasar:	NA	NA	NA	Rome:	00	12	Clear
Frankfurt:	03	03	Cloudy	San Francisco:	06	17	Clear
Geneva:	-07	04	Clear	Seoul:	-02	02	Clear
Hongkong:	17	19	Clear	Singapore:	24	30	Cloudy
Islamabad:	03	21	Clear	Sydney:	18	23	Clear
Jakarta:	24	32	Rain	Taipei:	24	30	Clear
Kuala Lumpur:	24	32	Rain	Tel Aviv:	16	24	Cloudy
London:	01	06	Cloudy	Tokyo:	06	21	Clear
Los Angeles:	10	24	Clear	Toronto:	-12	04	Cloudy
Madrid:	07	13	Rain	Vancouver:	01	06	Rain

	DAYS OF SERVICE	TIME DEPART CITY	TIME ARRIVE CITY	FLIGHT NUMBER	AIRCRAFT TYPE	STOPS
From Singapore	3	2230	0855 +	QF 9	B747	2
	7	2245	0715 +	QF 9	B744	1
	1 5	2300	0900 +	SQ 38	B740	2
	4	2315	0745 +	QF 9	B744	1
To Singapore	4	1730 -	1845	QF 10	B747	2
	3 7	1830 -	1725	SQ 37	B74D	1
	3 7	1900 -	1720	SQ 37	B74D	1
	1 5	1930 -	1845	QF 10	B744	1

MOSCOW

From Singapore	1 4	1940	1155	SU 558	IL86	2
	3 5	2005	1045	SU 560	IL62M	1
To Singapore	1 4	0220	1750	SU 557	IL86	2
	3 5	0255	1725	SU 559	IL62M	1

PARIS

From Singapore	3	0015	0645	UT 565	B747	0
	7	1950	0550 +	UT 567	B747	2
	3	2140	0825 +	SQ 32	B743	2
	1	2200	0905 +	SQ 32	B743	2
	1	2230	0930 +	SQ 32	B743	2
	3	2230	0905 +	SQ 32	B743	2
	4	2230	0725 +	SQ 32	B743	1
	4	2230	0735 +	SQ 32	B743	1
	5	2300	0530 -	UT 561	B747	0
	5	2335	1040 +	GA 976	B747	2
To Singapore	5	1110 -	0800	SQ 31	B743	1
	3	1115	0755	SQ 31	B743	1
	3	1315	1105	SQ 31	B743	1
	7	1400 -	1240	GA 977	B747	2
	6	1645 -	1420	SQ 31	B743	1
	7	1730 -	1715	UT 568	B747	2
	6	1730 -	1400	SQ 31	B743	1
	5	1945 -	1720	SQ 31	B743	1
	4	2100 -	1700	UT 566	B747	0
	1	2259 -	1900	UT 562	B747	0

PRAGUE

From Singapore	1	2220	1020 +	OK 511	IL62M	3
	1	2225	1030 +	OK 511	IL62M	3
To Singapore	7	1800	1740	OK 510	IL62M	2
	7	1910	1740	OK 510	IL62M	2

ROME

From Singapore	5	0050	0915	GA 894	B747	1
	4 7	2155	0550 +	AZ 1761	B742	1
	1	2200	0605 +	SQ 32	B743	1
	4	2200	0655 +	SQ 40	B747	1
	7	2200	0655 +	SQ 24	B747	1
	4	2215	0655 +	SQ 40	B747	1
	4	2215	0655 +	SQ 40	B743	1
	7	2215	0655 +	SQ 24	B743	1
	3 7	2215	0610 -	QF 15	B747	1
	1	2230	0630 +	SQ 32	B743	1
	6	2240	0930 +	GA 860	B747	1
To Singapore	3	1415 -	0755	SQ 31	B743	0
	3	1625 -	1105	SQ 31	B743	0
	2	2120 -	1810	SQ 23	B743	1
	6	2120 -	1810	SQ 39	B747	1
	6	2120 -	1810	SQ 39	B743	1
	1 5	2130 -	1820	QF 16	B747	1
	2	2200 -	1810	SQ 23	B747	1
	6	2200 -	1810	SQ 39	B747	1
	3 6	2255 -	1920	AZ 1760	B742	1

Time Change + = plus one day, - = minus one day, + + = plus two days, - - = minus two days, + + + = plus three days, - - - = minus three days

	DAYS OF SERVICE	TIME DEPART CITY	TIME ARRIVE CITY	FLIGHT NUMBER	AIRCRAFT TYPE	STOPS
To Singapore	2 6	2255	1850	JU 580	DC10	1
	5	2255	2040	JU 590	DC10	2
BERLIN						
From Singapore	2	1930	0335	IF 721	A310	1
To Singapore	2	1940	1730	IF 720	A310	1
BRUSSELS						
From Singapore	3	1900	0600	SN 284	DC10	2
	5	1900	0600	SN 288	DC10	2
	3	1915	0600	SN 284	DC10	2
	5	1915	0600	SN 288	DC10	2
	3	2200	0830	SO 34	B740	2
	3	2230	0920	SO 34	B740	2
To Singapore	5	1400	1315	SO 33	B740	2
	3	1400	1340	SN 283	DC10	2
	5	1400	1350	SN 287	DC10	2
	3	1400	1340	SN 283	DC10	2
	5	1400	1340	SN 287	DC10	2
	5	1600	1430	SO 33	B740	2
BUCHAREST						
From Singapore	5	1800	0500	RO 314	B707	2
To Singapore	4	2215	1920	RO 313	B707	2
COPENHAGEN						
From Singapore	12 4 6	2135	0545	SK 972	DC10	1
	5 7	2135	0745	SK 978	DC10	2
	6	2200	0915	SO 28	B743	2
	2	2215	0930	SO 28	B740	2
	4	2215	0930	SO 28	B743	2
	4 6	2230	0930	SO 28	B743	2
	2	2300	0925	SO 28	B740	2
To Singapore	1	1115	0800	SO 27	B743	1
	1	1155	1010	SO 27	B743	1
	7	1255	1200	SK 977	DC10	2
	5	1535	1235	SK 971	DC10	1
	4	1815	1525	SO 27	B740	1
	6	1815	1625	SO 27	B743	1
	4	2000	1645	SO 27	B740	1
	6	2000	1645	SO 27	B743	1
	12 4 6	2230	1935	SK 973	DC10	1
FRANKFURT						
From Singapore	3	0035	0650	LH 779	B747	0
	2	0035	0835	GA 892	B747	1
	5	0640	1440	LH 789	B747	1
	5	0705	1440	LH 789	B747	1
	5	0730	1345	LH 789	B747	0
	2 5	2200	0710	SO 26	B743	1
	6	2200	0655	SO 26	B743	1
	1	2210	0650	LH 771	B747	1
	2 5	2215	0715	SO 26	B743	1
	4	2215	0710	SO 28	B743	1
	6	2220	0650	LH 777	B747	1
	1	2225	0630	LH 771	B747	1
	2	2225	0645	LH 781	B747	1
	5	2225	0725	GA 970	B747	1
	4 6	2230	0700	SO 28	B743	1
	12 4 6	2230	0705	QF 5	B743	1
	2	2315	0700	LH 781	B747	1
	6	2315	0720	LH 777	B747	1
To Singapore	1	0800	1345	SO 27	B743	0
	4	1045	0759	LH 788	B747	1
	4	1045	0615	LH 768	B747	0

Time Change: - = plus one day, + = plus two days, ... = plus three days
 - = minus one day, + = minus two days, ... = minus three days



BANGKOK AIRWAY

TIME TABLE



BKP 111	BKP 119	BKP 113	BKP 115	BKP 117	DAILY	BKP 118	BKP 120	BKP 116	BKP 114	BKP 112
0700 0810	0800 0910	1010 1120	1320 1430	1630 1740	BANGKOK SAMUI	1910 1800	1810 1700	1600 1450	1250 1140	0940 0830

BKP 121	BKP 123	DAILY	BKP 124	BKP 122
0930 1010	1130 1215	SAMUI PHUKET HAADYAI	1300 1245	1110 1030

EFFECTIVE 06 OCTOBER 1989

THAI AIRWAYS

INFORMATION

TOWN OFFICE	OFFICE ADDRESS		AIRPORT
BANGKOK	6 Lam Luang Road	2800090-110	5238271-3
HEAD OFFICE			
BANGKOK	866 Ploenchit Road	2515704	-
DON MUANG	Bangkok International Airport	5238271-3	-
(Reservation Office)			
CHIANG RAI	870 Phaholyotin Road	711179, 713663	711464
CHIANG MAI	240 Prapokkleo Road	211541, 211420	211644
		211044-7	
HAT YAI	166 4 Nipai Uth 2 Road	245851-2, 243711	246467
		246165, 233433	
NAKORNSRI			
THAMMARAJ	1612 Rajdamnern Road	342491	-
NARATHIWAT	324-326 Phupha Phakdi Road	51161, 512178	-
KHON KAEN	183 6 Mahwan Road	235523, 239011	238804
		239835	
LAMPANG	314 Sanamburi Road	217078, 218199	-
MAE HONG SON	71 Sinhanatbamrung Road	611297	611367
NAN	34 Mahaprom Road	710377, 710498	710270
NONGKAI	453 Prachai Road	441530	-
PATTANI	9 Preeda Road	349149	349791-2
PHITSANULOK	209 26-28 Bromtrakokrat Road	258020, 251671	258029
PHRAE	42-44 Rasomnorn Road	511123, 511977	511977
PHUKET	75 Ranong Road	21195, 212489	311194
		212846	
SONGKHLA	2 So 4 Saburi Road	211010	311085
SURAT THANI	3 27-28 Nardonnat Road	212810, 212855	311785
		273510	
TRANG	199 2 Visetkul Road	215026, 210563	210803
UBON	929 9 Chayanggoon Road	254431, 255894	255959
UDON	60 Makkang Road	221004, 243222	223251
LOEI	191 1 Charoenrat Road	511344	-
MAE SOT	76 1 Prasat-witthi	531440	-
	Amphur Mae Sot Tak		
TAK	98 Taksin Road	512164	-
	Amphur Muang Tak		
SAKON NAKORN	1446 73 Yuvapatana Road	712259	-

SCHEDULES

The schedules indicated in this timetable are subject to alteration without notice. Therefore, please check data when making your reservation. THAI will not take any responsibility for any liabilities in the events of flight cancellations, flight delays or misconnections.

RESERVATIONS

The reservations must be made in advance through any THAI

Ticket Office listed in this timetable or through any authorized THAI Travel Agent.

Alterations of flights/dates or cancellations must be made through these offices.

FARES

The fares applicable are those enforced at the time of commencement of the journey and are subject to change. Your local THAI office or Travel Agent will be pleased to advise you.

Children of 2 years and under 12 years of age are qualified for half of the adult fare.

Infants under 2 years of age accompanied by adult escort are qualified to pay 10% of the applicable adult fare not occupying a seat.

UNACCOMPANIED CHILDREN

Carriage of children below 5 years of age without adult escort is not permitted. Children age from 5 to 12 years may travel alone without adult escort provided that prior notice is given complying to Company's conditions. Details may be obtained from any THAI Ticket Office.

FREE BAGGAGE ALLOWANCE

Adult passengers and children paying half of the adult fare are allowed free baggage as follows :

Royal Executive Class	30 kg. (66 lbs)
Tourist Class	20 kg. (44 lbs)

Infants under 2 years of age paying 10% of the adult fare are not entitled to any free baggage allowance.

EXCESS BAGGAGE

Baggage in excess of the free allowance will be charged at 1.5% of the normal economy one way fare per one kilogram (2.2 pounds).

CONDITIONS OF CARRIAGE

Rules and conditions of carriage are available at all THAI Offices. All information mentioned in this brochure are subject to change without notice.

ALL SCHEDULES AND TYPES OF AIRCRAFT ARE SUBJECT TO CHANGE WITHOUT NOTICE.

● สายเหนือ : DOMESTIC SERVICES, NORTHERN ROUTES

เที่ยวบิน FLIGHT NUMBER	TG	141	146	147	161	149	143	175	171	111	101	119 ^a	105	115 ^a	107	113	117	177	103	109	131	133	181
วัน DAYS OF OPERATION		DAILY	1 7	DAILY	1 3 5	1 7	2 3 4 5 6	2 4 6 7	DAILY	DAILY	DAL	1 3 5 7	DAILY	1 3 4 5 7	DAILY	DAILY	2 5	1 3 5	1 2 5 6 7	DAILY	DAILY	DAILY	DAILY
แบบเครื่องบิน AIRCRAFT		143	143	143	SH3	141	143	SH3	AT4	AB4	376	AB3	310	732	310	AB4	732	AT7	AB6	AB3	141	141	AT7
หาดใหญ่ HAT YAI	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ภูเก็ต PHUKET	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
อุตรดิตถ์ U-TAPOO	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
สกลนคร SAKON NAKHON	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ขอนแก่น KHON KAEN	a	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
แม่ฮ่องสอน MAE HONG SON	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
เชียงใหม่ CHIANG RAI	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
เชียงใหม่ CHIANG MAI	a	...	...	...	...	...	...	1360	1355	0745	0822	1250	1405	1650	1735	1835	1830	1840	1945	2045	1310	1710	1025
ลำปาง LAMPANG	d	...	...	...	...	...	...	1460	1450	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
น่าน NAN	a	...	...	...	...	...	...	1535	1530	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
แพร่ PHRAE	a	...	...	...	...	...	...	1450	1440	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
แม่สอด MAE SOT	a	...	...	...	...	...	...	1535	1530	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ตาก TAK	a	...	...	...	...	...	...	1580	1570	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
เลย LOEI	d	...	...	...	1535	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
พิษณุโลก PHITSANULOK	a	...	...	...	1625	...	...	1310	1300	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
กรุงเทพฯ BANGKOK	a	0815	1215	1755	...	...	...	1425	...	0850	1625	1355	1510	1800	1840	1940	1940	1930	2050	2150	1430	1830	...

- B TG116 days 2 6 to be operated with 732
 TG116 days 1 3 5 7 to be introduced as from July 16, 1990 onwards
 TG115 day 1 to be operated with 734 and day 3 to be operated with 732
 D TG119 to be introduced as from July 16, 1990 onwards
 TG119 day 1 to be operated with 736 and day 3 to be operated with 732
 A TG114/115 day 4 to be introduced as from June 16, 1990 onwards
- E TG190/191 day 6 and TG134/135 to be introduced as from June 16, 1990 onwards
 G TG196/197 day 6 and TG136/137 to be operated only during April 20 - June 15, 1990
 F TG138/139 day 4 to be introduced as from June 16, 1990 onwards
 G TG151/152 day 4 to be introduced as from June 16, 1990 onwards

● สายตะวันออกเฉียงเหนือ : DOMESTIC SERVICES, NORTHEASTERN ROUTES

เที่ยวบิน FLIGHT NUMBER	TG	232	230	210 ⁺	212	214 [@]	238	235	215 ^๗	218	226	220	206	222	224
วัน DAYS OF OPERATION		6	5.7	DAILY	3.5 6.7	DAILY	DAILY	3.5.7	DAILY	5.7	1	2.4	5.6.7	3	1
แบบเครื่องบิน AIRCRAFT		143	141	732	143	732	SH6	SH6	143	143	732	143	143	143	141
กรุงเทพฯ BANGKOK	d	0815 ↓	1915 ↓	0730 ↓	1325 ↓	1750 ↓			0700 ↓	1730 ↓	0710 ↓	1535 ↓	1625 ↓	1700 ↓	1915 ↓
เชียงใหม่ CHIANG MAI	d							1415 ↓							
นครราชสีมา NAKHON RATCHASIMA	a d	0855 ↓	1955 ↓								0750 ↓	1615 ↓			1740 ↓
ขอนแก่น KHON KAEN	a d			0825 ↓	1420 ↓	1845 ↓		1600 ↓							
สกลนคร SAKON NAKHON	a						0905 ↓	1620 ↓							
อุดรธานี UDON THANI	a						0950 ↓	1705 ↓	0800 ↓	1830 ↓					
อุบลราชธานี UBON RATCHATHANI	a										0905 ↓	1730 ↓	1730 ↓	1855 ↓	2020 ↓

●สายได้ : DOMESTIC SERVICES, SOUTHERN ROUTES

เที่ยวบิน FLIGHT NUMBER	TG	262 ^A	264	280	294	242	246 ^B	266	244	260	248	240	292	250 ^M	152	272	268	274	252 ^F
วัน DAYS OF OPERATION		DAILY	DAILY	DAILY	DAILY	DAILY	5, 7	2, 4, 6	DAILY	1, 3, 5, 7	DAILY	2, 3, 5, 7	DAILY	1, 4, 6	1, 3, 4	2, 4, 5, 6, 7	1, 3, 5, 7	DAILY	DAILY
แบบเครื่องบิน AIRCRAFT		732	143	SH6	AB6	AB3	143	143	310	143	AB3	AB4	AB3	AB6	732	AT7	143	AT7	732
บันดาร์เสรีเบกาวัน BANDAR SERI BEGAWAN	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
สิงคโปร์ SINGAPORE	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
กัวลาลัมเปอร์ KUALA LUMPUR	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ปีนัง PENANG	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ปัตตานี PATTANI	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
นราธิวาส NARATHIWAT	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
หาดใหญ่ HAT YAI	a	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ตรัง TRANG	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ภูเก็ต PHUKET	a	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
นครราชสีมา NAKHON SI THAMMARAT	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
สุราษฎร์ธานี SURAT THANI	a	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ภูเก็ต PHUKET	d	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
เชียงใหม่ CHIANG MAI	a	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
กรุงเทพฯ BANGKOK	a	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

A TG 261/262 days 4, 7 to be operated with 141
 B TG 261/262 days 3, 6 to be operated with 143 from July 15, 1999
 C TG 244/248 to be introduced as from July 15, 1999 onwards
 D TG 246/250 days 1 to be operated with 143
 E TG 246/250 days 1 to be operated with AB6 from July 15, 1999

F TG 251 days 1 and 10 to 250 days 2 to be operated with 141 during April 20, July 15, 1999
 G TG 252 day 4 to be operated with 142
 H TG 243/254 days 5 to be operated with 310 and days 7, 6 to be operated with 143
 I TG 253/254 day 3 to be operated with 310 during April 20, July 15, 1999
 J TG 411/412 days 2, 4, 5, 7 to be introduced as from July 16, 1999 onwards

WELCOME TO
THE KINGDOM OF
THAILAND

ARRIVAL/DEPARTURE CARD
BANGKOK

ลำดับที่ TM. F 158982 | บัตรขาออก คน. 6
No. DEPARTURE CARD TM. 6

ชื่อ Name ☐ ชาย Male
ชื่อสกุล Family name ชื่อตัว First name ชื่อรอง Middle name ☐ หญิง Female

หนังสือเดินทางเลขที่ Passport No. ออกให้ที่ Place of issue เมื่อวันที่ Date of issue

สัญชาติ Nationality

ลายมือชื่อ Signature บุคคลซึ่งเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร
Person leaving the Kingdom

คำเตือน
NOTICE

- โปรดเขียนตัวบรรจงและขีดเส้นใต้ชื่อสกุล
PLEASE WRITE IN BLOCK LETTERS, AND UNDERLINE FAMILY NAME.
- ผู้โดยสารทุกคนจะต้องกรอกบัตรเข้า/ออก ขณะขึ้นเครื่องบิน
ONE ARRIVAL CARD/DEPARTURE CARD MUST BE COMPLETED BY EVERY PASSENGER.
- กรุณากับบัตรส่วนนี้ไว้ในเอกสารเดินทางของท่าน และมอบให้กับเจ้าหน้าที่ตรวจ
ก่อนเข้าเมืองเมื่อท่านเดินทางออก
PLEASE KEEP THIS PORTION OF THE FORM IN YOUR PASSPORT-TRAVELLING DOCUMENT AND PRESENT IT TO THE IMMIGRATION OFFICER ON YOUR DEPARTURE.
- กรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่หรือข้อความในบัตรนี้ ต้องแจ้งต่อกองตรวจคนเข้าเมืองภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง
IN CASE OF CHANGE OF ADDRESS FROM WHAT IS STATED IN THIS FORM, MUST NOTIFY THE IMMIGRATION OFFICE, WITHIN TWENTY-FOUR HOURS.
- ต้องแจ้งที่พำนักอาศัยต่อกองตรวจคนเข้าเมืองเมื่ออยู่เกินเก้าสิบวัน และกลับไปต้องแจ้ง
ทุก ๆ เก้าสิบวัน
MUST NOTIFY YOUR PLACE OF RESIDENCE TO THE IMMIGRATION OFFICE IF YOU STAY LONGER THAN NINETY DAYS AND ARE REQUIRED TO DO SO EVERY NINETY DAYS.
- บุคคลต่างชาตินำเข้าในประเทศไทย และมีเงินได้ หรือบุคคลต่างชาตินำเข้าในประเทศไทยเกินเก้าสิบวัน ไม่ว่าจะมิเงินได้หรือไม่ก็ตาม ต้องมีใบภาษีอากรจาก
กรมสรรพากร เมื่อจะเดินทางออกจากประเทศไทย ถ้าไม่มีจะโดนปรับค่าให้เดินทางออก
ALIEN ENTERING THAILAND AND HAVING INCOME OR ALIEN STAYING OVER NINETY DAYS IN THAILAND WITH OR WITHOUT INCOME MUST POSSESS A TAX CLEARANCE CERTIFICATE FROM THE REVENUE DEPARTMENT BEFORE LEAVING THAILAND. IF NOT, WILL NOT BE PERMITTED TO LEAVE.

สำหรับเจ้าหน้าที่
FOR OFFICIAL USE

- ออกในวันที่ เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ เดือน พ.ศ.
- ใบผ่านลายนิ้วมือที่ เล่มที่ เลขที่
ออกให้ที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

รายการของบุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร DETAILS OF PERSON ENTERING OR LEAVING THE KINGDOM			ตม. 6 TM. 6
ลำดับที่ No.	TM. F 158982	บัตรเข้า ARRIVAL CARD	
ชื่อ Name ชื่อสกุล Family name ชื่อตัว First name ชื่อรอง Middle name		☐ ชาย Male ☐ หญิง Female	
วัน เดือน ปีเกิด Date of birth		สถานที่เกิด Place of birth	
สัญชาติ Nationality		อาชีพ Occupation	
หนังสือเดินทางเลขที่ Passport No.	ออกให้ที่ Place of issue	เมื่อวันที่ Date of issue	
ตรวจตราเลขที่ Visa No.	ออกให้ที่ Place of issue	เมื่อวันที่ Date of issue	
เดินทางมาจาก From	☐ โดยทางรถไฟ By rail ☐ โดยทางรถยนต์ By road ☐ โดยทางเรือ By ship	☐ โดยทางอากาศ By air เที่ยวบินที่ Flight No.	
เดินทางมาประเทศไทยครั้งแรก First trip to Thailand	เดินทางมาเป็นคณะท่องเที่ยว Travelling on group tour	ระยะเวลาพำนัก Length of stay	
☐ ใช่ Yes ☐ ไม่ใช่ No.	☐ ใช่ Yes ☐ ไม่ใช่ No.	วัน/day (s)	
ความประสงค์ในการมา Purpose of visit			
☐ ท่องเที่ยว Tourist ☐ การประชุม Convention ☐ ธุรกิจ Business ☐ ราชการ Official ☐ จุดประสงค์อื่น ๆ Others (โปรดระบุ) (Please specify)			
☐ ผ่านไปยัง Transit to			
ที่อยู่ปัจจุบัน Country of residence		ที่อยู่ในประเทศไทย Address in Thailand	
City/State Country			
ลายมือชื่อ Signature		บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร Person entering the Kingdom	
สำหรับเจ้าหน้าที่ FOR OFFICIAL USE			
☐ อนุญาตให้อยู่ตามถิ่นเดิม			

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 1.30 ชั่วโมง

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 Reading Ability Test

เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน

จุดประสงค์ : เพื่อวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ
ตีความ ขยายความ เรียงลำดับเหตุการณ์ และจับใจความ
เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ตอนที่ 2 Writing Ability Test 20 คะแนน

เป็นข้อสอบชนิดอัตนัย โดยให้เขียนเรียงความจากภาพ

จุดประสงค์ : เพื่อวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความจากภาพ ด้านการ
ใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้
ชัดเจน การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องถึงความสมบูรณ์
ของการเขียน และสื่อความหมายได้

ตอนที่ 1

Reading Ability Test

Please don't write anything in this paper. Bring it
back to your teacher before going out.

DIRECTION : Read the following passages, note or dialogues
carefully then choose the best item by marking
(X) on a, b, c, or d on your ANSWER SHEET.

จงอ่านข้อความ บันทึก หรือบทสนทนาต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย (X) ที่ตรงกับอักษร a, b, c หรือ d ลงในกระดาษคำตอบ

- EXAMPLE** : (0) New York : Coca - Cola in America said that it plans to bring back its old formula for regular Coke within the next several weeks and will call it Coca - Cola Classic.
- (0) The whole sentences tell us that
- a. Coca - Cola Classic plans to bring back its old formula within the next several weeks.
 - b. the old formula for regular Coke will be brought back and called Coca - Cola Classic.
 - c. in the next several weeks Coca - Cola Classic will be brought back to America.
 - d. the name of the company will be changed from Coca - Cola to Coca - Cola Classic.

- ANSWER** : (0) a b c d
- () (X) () ()

1. Yesterday a little girl discovered our ship. She looked through the windows. She spotted us **inside** the ship. Then she moved. The topic is
 - a. a green people
 - b. being cleaned
 - c. being discovered
 - d. cleaning the ship's windows

2. Earth children spend time going to school. They learn things. They visit places with their class. They make new friends at school. The topic is
 - a. school children on Earth
 - b. friends at school
 - c. friends on Earth
 - d. class trip

3. The first car looked funny. It had sides of wood. It had no top. The wheels were different sizes. The car did not even have seats. The topic is
 - a. The first funny car.
 - b. The first car didn't have top.
 - c. The car didn't even have a seat.
 - d. The wheels were different sizes.

4. Your mind's ability to bring back experiences. You have had is your memory. There are two kinds of remembering, recall and recognition. For instance, you may not be able to recall the poem you read yesterday in class, but if you see it again, you will know it instantly because you recognize it. The topic is
 - a. Recall
 - b. Memory
 - c. Recognition
 - d. Experience

5. Spring comes slowly where I live. First, some flowers called snowdrops push up through the slush. The snowdrops are very first flowers. Next the robin or two appear. The last thing that happens is a big flood of warm sunlight. After the robins, come yellow daffodiles. The topic is

- a. The robins
- b. The yellow daffodiles
- c. The flowers in spring
- d. The snowdrops in spring

6. I didn't have anything to do on Saturday. I didn't have any money. There wasn't anyone playing softball that day. I couldn't find my dog anywhere, either. In the park I didn't see anybody I knew. But a squirrel begged for bread from my lunch. I never saw any squirrels do that before. The topic is

- a. Squirrels in the park
- b. Saturday in the park
- c. Squirrels and I
- d. In the park

7. An alarm clock rings to wake people up. Clock can be set to turn light off and on. A clock radio lets you hear music and news. A clock and even be set to make a hot drink before anyone is out of bed in the morning. Today's clock do much more than tell time. The main idea of the paragraph is

- a. Clock radio let you hear news and music.
- b. Alarm clock rings to wake people up.
- c. Clock can even be set to make a hot drink.
- d. Clocks do much more than tell time.

8. The first car moved very slowly. It moved along at two miles (three kilometres) an hours. That is much slower than a child can run. It is even slower than a dog can walk.

The main idea of this lparagraph is

- a. The first car moved very slowly.
 - b. The first car moved along at two miles.
 - c. The first car is even slower than a dog run.
 - d. The first car moved as slow as the child run.
9. Someday, computer will be able to do things they can't do now. They will be able to work out problems that only people can solve today. Every year, people are finding new ways to use computers. People are also marking new kind of computers that work faster and cost less. The main idea of this pareagraph is
- a. Computers break down everyday.
 - b. Computers are changing everyday.
 - c. The future of Computers.
 - d. Computers are being used less in everyday life.

10. Sugar is a cat. She walked up hills. She walked through woods. She crossed wide roads. She went over bridge.

She walked through large cities and small towns. What is the main idea of this passage ?

- a. Sugar walked many different places.
- b. Sugar was very unhappy cat.
- c. Sugar left her family.
- d. Sugar is a cat.

11. The word "high way" has a very old history. In England, over a thousand years ago, roads were higher than the ground around them. Walkers threw up earth from ditches from a raised or high way of travel. Because they were higher, they were called "high way". These highways were built by the Romans who had invaded England.

What is the main idea ?

- a. Why roads were raised ?
- b. Who built the first road ?
- c. How high some highways were.
- d. How the word "high way" began ?

12. Calcium helps to build bones and teeth, as does fluorine; iron is an important constituent of hemoglobin in the blood and sodium and potassium help to maintain the balance between the fluid inside and outside the cells. What is the main idea of this passage ?

- a. The function of calcium.
- b. The function of sodium.
- c. The function of minerals.
- d. Useful of calcium, sodium and potassium.

READ THE FOLLOWING DIRECTION AND THEN CHOOSE THE BEST ANSWER. (13 - 16)

Thai Salad (Som - Tam)

Ingredient : 2 cups of chopped papaya, 1/2 cup of tomatoes, 1 tablespoon of dried shrimp, 1 teaspoon of garlic, 3 - 5 pieces of chillies, 2 tablespoons of lemon juice, 1 tablespoon of sugar and 1 tablespoon of fish sauce.

Direction : Put the garlic and chillies in a mortar. Blend them until they become tiny pieces. Put papaya in the mortar. Blend the papaya until it is nearly soft. Put the tomatoes and dried shrimp in the mortar and blend it nearly soft. Then put the lemon juice, fish sauce and sugar in the mortar, mix them together. Serve it with fresh - vegetables (string beans, cabbages etc.)

13. The recipe gives all the above direction expect ;

- a. fish sauce
- b. dried shrimp
- c. lemon juice
- d. papaya salad

14. After the Thai Salad is prepared it must be
- a. baked
 - b. frozen
 - c. mixed
 - d. spooned
15. What is correct according to the direction of Thai Salad ?
- a. First put tomatoes and papaya.
 - b. First put chillies and garlic together and blend it until it is nearly soft.
 - c. First put dried shrimp in the mortar.
 - d. Mix lemon juice and fish sauce together before we put them into the mortar.

Brush teeth 3 times a day, after meals, with a soft brush if brushing proves painful, the gum must be massaged. In both cases it is advisable to keep the paste in the mouth for a few minutes before rinsing.

16. From the direction above we know
- a. How to clean your teeth with a tooth brush.
 - b. How to keep your teeth clean.
 - c. How to use a tooth paste.
 - d. How to use a tooth brush.

READ THE FOLLOWING ITEMS AND CHOOSE THE BEST ANSWER WHICH
THE BEST EXPLAIN THEM.

17. "There' s no word from Henry. "She says.

This sentence means.....

- a. Henry can't send the letter because he can't write.
- b. Henry doesn't phone her or write a letter to her.
- c. Henry can't talk now because of dumbness.
- d. In all Henry's life he has never talked.

18. "Old men sometimes go wrong in the head. "This sentence means.....

- a. Some old men can't think well.
- b. Some old men can't do any work.
- c. Some old men sometimes do very wrong things.
- d. Some old men sometimes walk the wrong way.

19. Smith : "Good morning. May I help you ?"

Alice : "Yes, I'd like to cash these travellers checks
first and then open a saving account."

Where did this conversation take place ?

- a. In a department store.
- b. At the tourist bureau.
- c. At the hotel.
- d. In a bank.

20. A : "Did you graduate when your cousin died in 1965 ?"

B : "No, I finished school the year before she died."

When did B graduate ?

- a. In 1966
- b. In 1965
- c. In 1964
- d. In 1963

CHOOSE THE SENTENCE NEAREST MEANING TO THE GIVEN SENTENCE.

(21 - 25)

21. Malinee was last seen in May 1988.

- a. No one has seen Malinee since May 1988.
- b. No one saw Malinee untill May 1988.
- c. Malinee has not been able to see since May 1988.
- d. Malinee didn't see anyone in May 1988.

22. Would you mind waiting outside the office ?

- a. Did you see anyone waiting outside the office ?
- b. Do you enjoy waiting outside the office ?
- c. Will you wait outside the office ?
- d. Did you wait outside the office ?

23. The boy was too fat to run far.
- a. The boy became ill because he was too fat.
 - b. The boy's fatness didn't stop him running far.
 - c. The boy had to run a lot because he was fat.
 - d. The boy was very fat and couldn't run far.
24. Will you lengthen these trousers for me ?
- a. Can you make these trousers longer for me ?
 - b. Will these trousers be too long for me ?
 - c. Will you make these trousers shorter for me ?
 - d. Do you think these trousers are too short for me ?
25. Would you mind not turning on the light ?
- a. May I turn on the lights.
 - b. I notice the light isn't turned on.
 - c. Don't you like to turn on the light.
 - d. Please don't turn on the light.

READ THE ADVERTISEMENTS AND THEN CHOOSE THE BEST ANSWER.

(26 - 29)

- | | |
|-----------|--|
| Australia | : October 2 is Labour Day in the Australia Capital. |
| Hong Kong | : October 8 is Chung Yeung Festival Chinese visit the hillside graves of their ancestors to offer filial devotion. |
| India | : October 2 is the anniversary of the birth of Mahatma Grandhi, the father of the Nation. |
| Japan | : October 10 is Health Sport Day. It is a public holiday. October 22 is Jidai Matsuri in Kyoto. |

26. What do you know from the advertisement ?

- a. Labour Day in Australia and the anniversary of Grandhi.
- b. The festivals in Australia, Hong Kong, India and Japan.
- c. Chung Yeung Festival in Hong Kong.
- d. Health Sport Day in Japan.

27. If you have a holiday between 8 - 12, what countries will you go to visit ?

- a. Hong Kong and Japan,
- b. India and Hong Kong
- c. Australia and Japan.
- d. Australia and Hong Kong.

Hydrofoil journey to Macau and over night accomodiation at luxurious hotel, including breakfast, lunch and dinner. Half - day sightseeing tour to all major attractions but leaving time for shopping and gambling at both Oriental and Western games of chance. Return to Hong Kong the following afternoon.

28. If you are interested in this trip, how do you go from Hong Kong ?

- a. By air
- b. By train
- c. By ship
- d. By bus

29. From the advertisement, how long do you stay in Macau ?

- a. Two days and one night.
- b. Three days and two nights.
- c. One night.
- d. Two nights

READ THE AIR LINE TIME SCHEDULE AND CHOOSE THE BEST ANSWER.

(30 - 31)

BANGKOK - CHIANG MAI

01 Jan - 15 Jun	1	0830	BK	1055	CM	TG - 672 TU 5 Y	via NAN
-----------------	---	------	----	------	----	-----------------	---------

30. This time schedule is effective

- a. On January 1 and June 15
- b. Between January 1 to June 15.
- c. Before January and after June 15.
- d. Through the year except from January 1 to 15.

31. Where does this flight stop on its way from Bangkok to Chiang Mai ?

- a. Lampang
- b. Phrae
- c. Tak
- d. Nan

CHOOSE THE BEST ANSWER (32 - 36)

A : "Now Sir, you saw the accident, I believe. Would you mind telling me what happend ?

B : " (32) constable. The driver of the red car was parked there. He has just moved out when a black Mini came up very quickly. If he (33) in his mirror he would have seen the Mini coming. But he (34) in a hurry. The Mini hit but didn't stop."

A : "Did you take down the Mini's number ?"

B : "No, now I wish I had never seen a driver before who didn't stop after an accident."

A : "The Mini (35) Sir. That (36) explain it. I'll take down your name and address in case you will be needed as a witness."

32. a. All right.
b. That's right.
c. Not at all.
d. You are welcome.
33. a. did look
b. had looked
c. would look
d. would have looked
34. a. had to be
b. ought to be
c. should have been.
d. must have been
35. a. being robbed
b. can have robbed
c. may have been stolen
d. may have been robbed
36. a. did
b. ought to
c. would
d. has to

REARRANGE THE GROUP OF SENTENCES IN AN ORDER THAT MAKE SENSE. (37 - 40)

37. 1) The chicken was very surprise. 2) A little dinosaur peeked out. 3) The hen sat on the egg. 4) The disnosaur likes its new mother. 5) The egg is cracking.

- a. 5 3 2 1 4
- b. 3 5 2 1 4
- c. 2 3 1 5 4
- d. 4 5 3 2 1

38. 1) I like a haunted house best. 2) Did you ever go there ? 3) We travelled to Florida on a train. 4) And next year we may go to Puerto Rico. 5) We went to Disney World. 6) I also liked all the rides.

- a. 5 2 6 4 3 1
- b. 1 6 2 3 5 4
- c. 5 3 1 2 4 6
- d. 3 5 2 1 6 4

39. 1) My frog was in the hopping contest. 2) The class and Mrs. Cobett hope you to get well soon. 3) He lost a rabbit. 4) We are so sorry that you are sick. 5) I am sending you one of the programmes with this letter. 6) You missed the show at Elgin School.

- a. 5 6 4 1 2 3
- b. 5 4 6 3 2 1
- c. 4 6 5 1 3 2
- d. 4 5 6 3 2 1

40. 1) Inside a pomegranate there are hundreds of seeds.
2) It has a tough red and green skin that is not good to eat. 3) A pomegranate is a fruit that grow on a pomegranate bush. 4) The red, juicy part around the seeds is very good to eat. 5) The fruit is round and about the size of softball.

a. 3 5 2 1 4

b. 3 5 1 2 4

c. 1 2 3 5 4

d. 2 1 5 3 4

ตอนที่ 2 "Writing Ability Test"

Direction : Write a short composition from a picture about
100 words.



ภาคผนวก ค

- ตารางค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิดของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง
- ตารางคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังดำเนินการทดลอง

ตาราง 12 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.41	.64	21	.26	.32
2	.57	.28	22	.38	.29
3	.20	.43	23	.21	.46
4	.57	.35	24	.30	.39
5	.40	.47	25	.40	.31
6	.42	.43	26	.42	.43
7	.56	.52	27	.40	.31
8	.60	.70	28	.23	.26
9	.41	.64	29	.35	.29
10	.48	.22	30	.44	.23
11	.79	.74	31	.54	.28
12	.40	.48	32	.26	.32
13	.79	.41	33	.24	.38
14	.47	.58	34	.23	.26
15	.44	.31	35	.28	.36
16	.38	.29	36	.27	.23
17	.37	.52	37	.48	.30
18	.26	.32	38	.36	.25
19	.30	.39	39	.38	.35
20	.32	.34	40	.36	.25

ตาราง 13 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	24	28	4	21	13	21	8
2	19	22	3	22	20	30	10
3	18	25	7	23	17	20	3
4	17	25	8	24	10	25	15
5	14	17	3	25	17	23	6
6	10	17	7	26	10	17	7
7	16	20	4	27	13	27	14
8	9	23	14	28	20	26	6
9	21	22	1	29	10	16	6
10	16	22	6	30	10	17	7
11	16	19	3	31	10	20	10
12	12	20	8	32	13	25	12
13	26	33	7	33	13	23	10
14	12	20	8	34	18	28	10
15	14	29	15	35	6	15	9
16	20	23	3	36	15	18	3
17	18	31	13	37	11	19	8
18	9	14	5	38	10	23	13
19	17	23	6	39	11	28	17
20	17	23	6	40	12	17	5

$$\Sigma \text{ Pre} = 597$$

$$\Sigma \text{ Post} = 904$$

$$\Sigma D = 307$$

ตาราง 14 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	12	10	-2	21	12	14	2
2	13	12	-1	22	12	12	0
3	12	17	5	23	10	23	13
4	7	14	7	24	10	19	9
5	14	11	-3	25	13	17	4
6	9	12	3	26	10	15	5
7	6	17	11	27	8	28	10
8	11	18	7	28	14	14	0
9	18	17	-1	29	16	17	1
10	9	17	8	30	13	18	5
11	11	18	7	31	13	18	5
12	11	14	2	32	10	13	3
13	12	11	-1	33	14	15	1
14	17	18	1	34	34	11	13
15	16	20	4	35	10	10	0
16	15	14	-1	36	8	14	6
17	12	17	5	37	5	14	9
18	19	11	-8	38	6	17	11
19	12	14	2	39	16	17	1
20	8	17	9	40	14	14	0

$$\Sigma \text{Pre} = 470$$

$$\Sigma \text{Post} = 614$$

$$\Sigma D = 144$$

ตาราง 15 คะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	14	15	1	21	4	11	7
2	13	15	2	22	14	15	1
3	12	15	3	23	10	12	2
4	16	17	1	24	11	14	3
5	7	13	6	25	9	10	1
6	8	12	4	26	4	9	5
7	12	15	3	27	8	13	5
8	7	11	4	28	9	13	4
9	6	13	7	29	6	13	7
10	8	12	4	30	10	12	2
11	9	15	6	31	7	8	1
12	4	10	6	32	7	12	5
13	14	19	5	33	7	15	8
14	5	11	6	34	10	16	6
15	5	11	6	35	10	12	2
16	15	16	1	36	8	11	3
17	13	14	1	37	7	13	6
18	8	12	4	38	9	11	2
19	6	12	6	39	4	10	6
20	15	18	3	40	5	10	5

$$\Sigma \text{ Pre} = 364$$

$$\Sigma \text{ Post} = 514$$

$$\Sigma D = 150$$

ตาราง 16 คะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อน
และหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	7	8	-2	21	9	10	1
2	6	11	5	22	6	8	2
3	11	11	0	23	6	11	5
4	9	10	1	24	6	10	4
5	4	12	8	25	4	7	3
6	12	4	-8	26	7	11	4
7	4	12	8	27	6	11	5
8	12	9	-3	28	4	11	7
9	15	13	-2	29	10	11	1
10	5	4	-1	30	6	8	4
11	7	8	1	31	8	11	3
12	5	10	5	32	8	11	3
13	7	11	4	33	11	12	1
14	11	11	0	34	6	12	6
15	9	10	1	35	6	7	1
16	7	4	-3	36	10	11	1
17	6	8	2	37	4	10	6
18	8	9	1	38	5	10	5
19	7	10	3	39	5	9	4
20	6	8	2	40	4	10	6

$$\Sigma \text{Pre} = 289$$

$$\Sigma \text{Post} = 380$$

$$\Sigma D = 91$$

ตาราง 17 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	450	566	116	21	320	608	207
2	513	666	153	22	487	691	204
3	508	804	168	23	585	659	74
4	402	504	102	24	525	758	233
5	451	532	81	25	315	605	290
6	601	598	19	26	563	588	25
7	444	576	132	27	332	620	288
8	619	762	143	28	660	791	131
9	526	563	34	29	501	680	179
10	644	705	56	30	476	556	80
11	520	622	102	31	478	517	39
12	679	801	122	32	393	446	53
13	524	677	153	33	315	494	179
14	575	636	61	34	528	642	214
15	447	666	219	35	646	729	83
16	513	657	162	36	518	618	100
17	410	591	181	37	474	602	128
18	495	529	71	38	503	708	205
19	630	734	104	39	499	585	86
20	563	787	224	40	340	495	155

$$\Sigma \text{ Pre} = 19972$$

$$\Sigma \text{ Post} = 25368$$

$$\Sigma D = 5376$$

ตาราง 18 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	583	643	60	21	528	680	134
2	355	514	159	22	321	457	136
3	369	442	73	23	535	622	87
4	291	521	130	24	607	704	97
5	315	345	30	25	305	396	91
6	343	391	48	26	680	714	34
7	520	677	157	27	343	369	26
8	366	400	34	28	437	654	217
9	441	469	28	29	465	567	102
10	590	654	64	30	506	651	145
11	622	658	36	31	243	353	110
12	450	622	172	32	542	715	173
13	343	603	260	33	489	697	208
14	544	552	8	34	476	561	85
15	398	438	40	35	429	475	46
16	641	721	80	36	495	731	236
17	681	708	27	37	344	539	195
18	448	665	217	38	462	660	198
19	439	638	199	39	497	444	-53
20	424	561	168	40	489	759	270

$$\Sigma \text{ Pre} = 18356$$

$$\Sigma \text{ Post} = 22970$$

$$\Sigma D = 4614$$

ตาราง 19 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิดของ
กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	149	183	34	21	145	183	89
2	175	204	29	22	179	207	28
3	210	231	21	23	217	215	-2
4	137	164	27	24	185	235	50
5	155	189	34	25	118	186	68
6	200	172	-28	26	211	176	-35
7	155	182	27	27	133	210	77
8	206	234	28	28	226	244	18
9	183	172	-11	29	187	219	32
10	219	211	-8	30	181	195	14
11	180	190	10	31	160	154	-6
12	245	242	-3	32	150	146	-4
13	178	214	36	33	111	181	70
14	198	186	-12	34	154	208	54
15	154	206	52	35	239	229	-10
16	172	197	25	36	198	212	14
17	165	194	29	37	164	198	34
18	164	175	11	38	166	243	77
19	215	227	12	39	165	193	28
20	196	245	49	40	135	169	34

$$\Sigma \text{ Pre} = 7080$$

$$\Sigma \text{ Post} = 8021$$

$$\Sigma D = 941$$

ตาราง 20 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคล่องในการคิดของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	193	213	20	21	166	205	39
2	127	189	62	22	109	167	58
3	136	164	90	23	183	213	30
4	132	168	36	24	186	223	37
5	100	127	27	25	101	133	32
6	114	126	12	26	215	245	30
7	165	211	46	27	118	128	10
8	120	138	18	28	153	216	63
9	151	182	31	29	174	196	22
10	189	219	30	30	169	203	34
11	195	218	23	31	89	116	27
12	147	192	45	32	180	225	45
13	122	232	110	33	173	233	60
14	185	182	-3	34	155	181	26
15	125	140	15	35	144	153	9
16	221	245	24	36	166	245	79
17	213	215	2	37	131	192	61
18	147	223	76	38	159	220	61
19	158	203	45	39	174	147	-27
20	139	198	59	40	165	240	75

$$\Sigma \text{ Pre} = 6189$$

$$\Sigma \text{ Post} = 7661$$

$$\Sigma D = 1477$$

ตาราง 21 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิดของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	81	141	60	21	89	164	75
2	103	167	64	22	116	174	58
3	142	193	51	23	130	150	20
4	95	131	36	24	109	189	80
5	108	142	34	25	68	156	88
6	102	160	42	26	142	152	10
7	102	142	40	27	67	145	78
8	129	199	70	28	138	204	66
9	119	160	41	29	115	183	68
10	144	173	29	30	109	143	34
11	117	157	40	31	110	132	22
12	148	204	56	32	105	127	22
13	126	179	53	33	80	148	68
14	133	172	39	34	97	179	82
15	90	181	91	35	143	195	52
16	110	182	72	36	120	155	35
17	85	144	59	37	107	176	69
18	114	147	33	38	118	172	54
19	153	194	41	39	104	131	27
20	119	185	66	40	86	132	46

$$\Sigma \text{ Pre} = 4473$$

$$\Sigma \text{ Post} = 6560$$

$$\Sigma D = 2087$$

ตาราง 22 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความยืดหยุ่นในการคิดของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	108	127	20	21	118	40	22
2	78	93	15	22	73	104	31
3	90	107	17	23	120	137	17
4	96	121	25	24	148	152	4
5	71	81	10	25	67	104	37
6	73	81	8	26	136	146	10
7	126	151	25	27	95	94	-1
8	80	100	28	28	104	151	47
9	93	108	15	29	115	131	16
10	125	138	13	30	116	156	40
11	140	147	7	31	57	90	33
12	108	140	32	32	126	166	40
13	78	128	50	33	120	163	43
14	108	109	1	34	108	114	6
15	93	98	5	35	123	107	-16
16	129	137	8	36	97	166	69
17	145	151	6	37	89	109	20
18	98	146	48	38	120	129	9
19	111	137	26	39	108	94	-14
20	103	158	55	40	103	158	55

$$\Sigma \text{ Pre} = 4193$$

$$\Sigma \text{ Post} = 4969$$

$$\Sigma D = 776$$

ตาราง 23 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของ
กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	220	242	22	21	167	261	94
2	235	295	60	22	192	310	118
3	284	380	96	23	238	294	56
4	170	209	39	24	231	334	103
5	188	201	13	25	129	263	134
6	259	266	7	26	210	260	50
7	187	252	65	27	132	265	133
8	284	329	45	28	296	343	47
9	227	231	4	29	199	278	79
10	286	321	35	30	186	218	32
11	223	275	52	31	208	231	23
12	286	355	69	32	138	173	35
13	220	284	64	33	124	165	41
14	244	278	34	34	177	255	78
15	203	279	76	35	264	305	41
16	213	278	65	36	200	251	51
17	160	253	93	37	203	228	25
18	181	233	27	38	219	293	74
19	262	313	51	39	230	261	31
20	248	357	109	40	119	194	75

$$\Sigma \text{ Pre} = 8442$$

$$\Sigma \text{ Post} = 10788$$

$$\Sigma D = 2346$$

ตาราง 24 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่มของ
กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	Pre	Post	D	คนที่	Pre	Post	D
1	283	303	20	21	244	317	73
2	150	232	82	22	139	186	47
3	143	171	28	23	232	272	40
4	163	232	69	24	273	329	56
5	144	137	-7	25	137	159	22
6	156	184	28	26	329	323	-6
7	229	315	86	27	130	147	17
8	166	162	-4	28	180	287	107
9	197	179	-18	29	176	240	64
10	276	297	21	30	221	292	71
11	287	293	6	31	97	147	50
12	195	290	95	32	236	324	88
13	143	243	100	33	196	301	105
14	251	261	10	34	213	266	53
15	180	200	20	35	162	215	53
16	291	339	48	36	232	320	88
17	323	342	19	37	124	238	114
18	203	296	93	38	183	311	128
19	170	298	128	39	215	203	-12
20	179	233	54	40	221	361	140

$$\Sigma \text{ Pre} = 8069$$

$$\Sigma \text{ Post} = 10245$$

$$\Sigma D = 2176$$

ภาคผนวก ง

ภาพประกอบขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ใช้เนื้อหาประเภทวิธีการ

ขั้นตอนการสอนของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับเนื้อหาประเภทวิธีการ



ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ และสาธิตวิธีการทำแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน



ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ และสาธิตวิธีการทำแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน



ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำงานแล้วแบ่งกลุ่มลงมือปฏิบัติ



ขั้นที่ 3 - 4 - 5 จะดำเนินการสอนตามลำดับขั้นตอนของวิธีการสอนหนังสือ
หรือเนื้อหาประเภทนิทาน นิยาย หรือสารคดี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวรัชนิภา ทองสุทธิ
 เกิดวันที่ 14 เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2496
 สถานที่เกิด อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดกรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 480 ถนนมาศอาษา ตำบลลุมพุก
 อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธร 35110
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนคำชะอีวิทยาคม
 อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธร 35110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2512	ม.ศ. 3 จากโรงเรียนยโสธรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร
พ.ศ. 2514	ป.กศ. จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2516	พ.ม. กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2526	ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทประวัติศาสตร์) จากวิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2533	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอน ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและ
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ
สอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
รัชนิภา ทองสุทธิ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
กันยายน 2533

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE, Intermediate Level) กับวิธีสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาการอ่าน 1 (อ 431/อ 031) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนคำเขื่อนแก้ว ชนูปถัมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร กลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 80 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE, Intermediate Level) กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนจากภาพ 1 ฉบับ และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของทอแรนซ์ ฉบับที่เป็นภาษาเขียน เป็นลายลักษณ์อักษร (Torrance Test of Creative Thinking, Verbal Battery) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.97, 0.86 และ 0.559 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล t - test Difference Score และ t - test Dependent

ผลการทดลองพบว่า

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดริเริ่ม ด้านความคล่องในการคิด และด้านความยืดหยุ่นในการคิดของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA IV STUDENTS'
ENGLISH READING, WRITING ABILITY AND SEMANTIC
CREATIVITY IN ENGLISH THROUGH THE
CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER
(CLE) TEACHING METHOD AND
THROUGH THE METHOD IN
THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

RATCHANEENAT THONGSUTTI

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1990

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa IV Students' English reading, writing ability and semantic creativity in English through the Concentrated Language Encounter (CLE) teaching method and through the method in the Teacher's Manual.

The sample used in this study was 80 Mathayom Suksa IV students learning "Reading I" (E431 / E031) of Khumkhaunkaew Chanoophatham School Khumkhaunkaew Yasothon Province in Academic Year 1990. This sample was simply randomized and divided into experimental and control groups with forty students in each. The randomized control group ; pretest - posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through the Concentrated Language Encounter (CLE ; Intermediate Level) teaching method; whereas the control group was taught through the method in the Teacher's Manual. Each group was taught with the same contents for sixteen 50 minutes' periods.

The instruments were the English Reading and Writing Ability Tests constructed by a researcher, and the Torrance Test of Creative Thinking (Verbal Battery) with the reliability of 0.98, 0.86, and 0.56 respectively.

Statistical techniques used in this study were the t - test Difference Score for between groups - comparison and the t - test Dependent for within group comparison.

The results of the study indicated that :

1. The English reading ability of the students taught through the Concentrated Language Encounter teaching method and the method in the Teacher's Manual was significantly different at the .01 level.

2. The English writing ability of the students taught through the Concentrated Language Encounter teaching method and the method in the Teacher's Manual was significantly different at the .01 level.

3. There was no significant difference in Semantic creative thinking between the students taught through the Concentrated Language Encounter teaching method and through the method in the Teacher's Manual.

4. The semantic creative thinking in fluency, flexibility and originality of the students taught through the Concentrated Language Encounter and through the teaching Method in the Teacher's Manual were grown up significantly different at the .01 level.